

STŘEDA, 7. ŘÍJNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan BUZEK

předseda

(Zasedání bylo zahájeno v 15:00)

1. Pokračování zasedání

Předseda. – Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu přerušené ve čtvrtek 17. září 2009 za obnovené.

2. Prohlášení předsednictví

Předseda. – Dámy a pánové, v úvodu dnešního plenárního zasedání bych rád řekl několik slov o referendu, které se uskutečnilo minulý pátek. Jeho výsledkem jsem velmi potěšen. Byl to velký den pro Irsko a velký den pro Evropu.

(Potlesk)

Rád bych řekl, že když byl výsledek vyhlášen, byl jsem na opačném konci Evropy, na Sicílii, a tam byl výsledek přijat stejně, jako jste jej přijali vy – s potleskem. I na mnoha jiných místech v celé Evropě byli lidé irským výsledkem potěšeni. Irové vyslali jasný signál, že chtějí nadále setrvat v srdci sjednoceného kontinentu. *Míle buíochas do mhuintir na hÉireann.* Tisíce díky a gratuluji k výsledku referenda. Řekl jsem to irsky, možná ne zcela přesně, ale takhle nějak to zní.

Evropská unie ukázala, že umí naslouchat oprávněným obavám svých obyvatel a vhodně na ně reagovat. Záruky dané Irsku se ukázaly jako uspokojující a přesvědčily voliče, že Lisabonská smlouva jejich zemi prospěje. Bylo to vítězství občanské společnosti a je to dobrý argument do pokračující diskuse v ostatních členských státech.

Rád bych zdůraznil významnou úlohu zaměstnavatelů, odborů, zemědělských a rybářských organizací a také církve a sociálních činitelů. Jejich úloha pomohla referendum vyhrát.

Rád bych také pogratuloval irské vládě a opozici, a také jednomu z mých předchůdců, Patu Coxovi, který vedl kampaň „Irsko pro Evropu“. Gratuluji, Pate Cox!

(Potlesk)

Věřím, že proces ratifikace bude pokračovat a nakonec bude v obou zbývajících členských státech úspěšný. Od polského prezidenta jsem dostal ujištění, že nyní, když je výsledek irského referenda kladný, podepíše Lisabonskou smlouvu bez prodlení.

(Potlesk)

Doufám, že prezident Václav Klaus udělá totéž, jakmile český Ústavní soud vyřeší všechny zbývající pochybnosti.

Cílem Lisabonské smlouvy je připravit Evropskou unii na výzvy 21. století. Musíme čelit obavám našich občanů ohledně energetických otázek, zvyšující se nezaměstnanosti, přistěhovalectví a změn klimatu. Budeme muset jednat společně, stejně jako již mnohokrát v minulosti, a nesmíme zapomínat, že klíčem k úspěchu je zásada evropské solidarity.

Je před námi mnoho práce, ale nyní máme v ruce nezbytné nástroje, tak je neváhejme použít.

Rád bych pronesl ještě jednu důležitou poznámku k irskému referendu. Nesmíme zapomenout na ty, kteří hlasovali „Ne“. Stalo se již naší tradicí myslet na všechny Evropany, respektovat jejich stanoviska a jejich právo na odlišný názor. Ti, kteří hlasovali „Ne“, nám také chtějí něco říci. Chtějí nás o něčem přesvědčit a zejména nás chtějí před něčím varovat. My si jejich varování bereme k srdci a také bereme v úvahu jejich hlasy, ale nesmírně nás těší, že výrazná většina irských občanů řekla „Ano“ a že podporují společnou Evropu. Osobně jsem odhodlán intenzivně pracovat a pomoci vám k pocitu, že naše společná Evropa je také vaší Evropou – a budeme psát historii evropské budoucnosti společně.

***

Rád bych se věnoval dvěma dalším záležitostem. Jsou to smutné záležitosti.

Rád bych připomněl velkou tragédii a uctil tak oběti sesuvů půdy u Messiny na Sicílii. Již jsem vydal jménem Evropského parlamentu prohlášení, v němž vyjadřujeme soustrast rodinám a přátelům. Byl jsem v té době v Itálii a vyjádřil soustrast našim přátelům, partnerům a všem Italům veřejně.

***

Než začneme, také bych rád podotkl, že si dnes připomínáme třetí výročí smrti ruské aktivistky za lidská práva, novinářky Anny Politkovské. Její vrazi stále nebyli postaveni před soud. Anna však není jedinou obětí. Vzpomeňme při této příležitosti i další aktivisty, kteří byli v posledních třech letech zavražděni.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Pane předsedo, když jste nám představoval svou kandidaturu na předsedu Evropského parlamentu, řekl jste, že budete velmi nestrannou osobou a nestranným předsedou. Musím říci, že jste právě pronesl řeč o irském referendu – když jste hovořil, tak jsem vstal, ale vy jste byl zaujat svým textem –, která patřila mezi nejsubjektivnější, nejzaujatější řeči, které jsem kdy slyšel, a od objektivního předsedy byla nevhodná.

(Smíšené reakce)

Předseda. – Vy jste pravděpodobně mou řeč neslyšel celou!

(Potlesk)

3. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

4. Převody prostředků: viz zápis

5. Texty smluv dodané Radou: viz zápis

6. Následný postup na základě postojů a usnesení Parlamentu: viz zápis

7. Předložení dokumentů: viz zápis

8. Otázky k ústnímu zodpovězení a písemná prohlášení (předložení): viz zápis

9. Žádost o zbavení parlamentní imunity: viz zápis

10. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

11. Oprava k textu přijatému Parlamentem (článek 216 jednacího řádu): viz zápis

12. Plán práce

Předseda. – Konečná verze návrhu plánu práce, vypracovaná Konferencí předsedů na zasedání dne 17. září 2009 na základě článku 137 jednacího řádu, byla rozdána.

Zpráva paní Bauerové o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě byla prostřednictvím hlasování ve výboru zamítnuta.

Kromě toho následující zprávy nebyly dodány včas:

– zprávy pana Bögeho

o uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie: Itálie, zemětřesení v Abruzzu a

o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: Německo – odvětví telekomunikací a

– zpráva paní Haugové – Návrh opravného rozpočtu č. 9/2009: zemětřesení v Itálii.

Tyto čtyři zprávy proto byly vyňaty z plánu práce.

Alain Lamassoure, předseda Rozpočtového výboru. – (FR) Pane předsedo, pokud jde o dvě zprávy o využití Fondu pro přizpůsobení se globalizaci v zájmu telekomunikačního průmyslu v Německu a Fondu solidarity v případě tragédie, k níž došlo v italském Abruzzu, Rozpočtový výbor přijal čtyři zprávy na začátku tohoto týdne, ale nikoli včas, aby byly vyhotoveny překlady. Jen jsem chtěl uvést na pravou míru, co jste řekl: tyto zprávy byly ve výboru přijaty. Není zde žádná právní překážka. Dokonce byly přijaty jednomyslně.

Předseda. – Děkuji vám za tuto poznámku. Je to věcná poznámka. Nicméně tyto zprávy nejsou v plánu práce, protože dosud nebyly přeloženy. Nebyl na to dostatek času. Naprosto s vámi souhlasím. Omlouvám se, mé vyjádření bylo přehnané.

Před prohlášením pana Lamassoura jsem přednesl dva návrhy na změnu. První byl, aby bylo prohlášení Rady o situaci v Guineji zařazeno na pořad jednání jako druhá položka. Druhý byl o hlasování o návrzích usnesení o odškodňování cestujících. Rád bych se zeptal, zda jsou v těchto věcech nějaké návrhy? Neradi bychom popletli položky.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, jako členka Rozpočtového výboru a také jménem pana La Via bych ráda stručně vyjádřila naše zklamání ohledně odložení hlasování o uvolnění prostředků z Fondu solidarity pro region Abruzzo. Hlasování bylo odloženo o dva týdny a uskuteční se během dlíhého zasedání ve Štrasburku.

Přestože si uvědomujeme, že jsou pro to technické důvody, také chápeme, že někteří lidé stále žijí ve stanech – a město L'Aquila a jeho region Abruzzo patří k nejméně šťastným oblastem Itálie.

Zkrátka chceme zdůraznit, jak důležité je změnit a zjednodušit postupy pro uvolňování prostředků z tohoto fondu.

Předseda. – Musíme jednat v souladu s jednacím řádem. Bylo obtížné vypracovat překlady v tak krátkém čase a v takovém případě uplatňujeme pravidlo odkladu záležitosti. Je mi to také velmi líto, ale rád bych, abychom postupovali a pracovali podle pořadí jednání bod po bodu, protože jinak to skončí ohromným zmatkem.

Před chvilkou jsem se ptal na dvě věci: prohlášení Rady o situaci v Guineji a hlasování o návrzích usnesení o odškodňování cestujících. Jsou nějaké dotazy k těmto tématům?

Nejsou žádné dotazy. Rozprava je ukončena.

(Parlament tyto návrhy přijal)

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Pane předsedo, omlouvám se, že se vracím k tématu Abruzzo. Je pravda, že všichni máme ohled k lidem, které postihlo zemětřesení, ale nemůžeme slavit, jen když se něco děje, a nereagovat, když k tomu máme prostředky.

Souhlasím s paní Materovou a vyzývám sněmovnu, která je stále nezávislá, aby schválila uvolnění prostředků z Fondu solidarity, je-li to nutné, pak i bez překladu. Jsem přesvědčen, že takovéto problémy by neměly existovat, pokud řešíme tragické situace.

(Potlesk)

Předseda. – Vážení kolegové, tyto poznámky byly velmi důležité. Musíme tyto problémy překonat. Položím dotaz útvářům, zda je možné dodat některé zásadní překlady do zítřka, a pak bychom mohli hlasovat také zítřka. Je to velmi naléhavé rozhodnutí.

(Potlesk)

Je to samozřejmě proti našim pravidlům, ale domnívám se, že tentokrát bychom tak měli učinit, a tak to bude zorganizováno.

***

V souvislosti s prohlášením Komise o svobodě informací v Itálii jsem od Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) obdržel požadavek, aby byl tento bod odstraněn z plánu práce.

Joseph Daul, *jménem skupiny PPE*. – (FR) Pane předsedo, jménem Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) vyzývám Parlament, aby vydal prohlášení ohledně zrušení rozpravy o svobodě tisku v Itálii a poté o hlasování o usnesení o tomtéž tématu. Každý člověk dobré víry ví, že má skupina, PPE, je hluboce oddaná ochraně svobody vyjadřování a svobody tisku.

(Nesouhlas)

(Potlesk)

Prosím, respektujte mou svobodu projevu. Já jsem ji vždy zde ve sněmovně respektoval a vždy jsem zde v Parlamentu respektoval své spoluobčany.

(Potlesk)

Proto jsme se ze všech sil snažili prosadit, aby se podle Lisabonské smlouvy stala Listina základních práv závaznou. Nicméně rozprava plánovaná na zítra se zaměřuje pouze na jednu zemi a nepokrývá otázku svobody tisku v Evropě – o níž jsme připraveni vést podrobnou rozpravu. Skupina PPE nedovolí, aby se tento Parlament stal místem, kde se vyřizují čistě vnitrostátní politické účty, což se zítra stane, pokud se tato rozprava uskuteční.

(Nesouhlas)

(Potlesk)

Takže, ano ochraně svobody tisku v Evropě, ale nikoli využívání tohoto Parlamentu k čistě stranickým a vnitrostátním účelům. Zítra zopakují, jak uvidíte, co řekl pan prezident Napolitano, kterého velmi respektuji, protože jsem s ním hojně spolupracoval, jak zítra uvidíte.

Francesco Enrico Speroni, *jménem skupiny EFD*. – (IT) Pane předsedo, nemám mnoho co dodat k návrhu, který ve své řeči přednesl pan Daul. Všichni milujeme různé formy svobody včetně svobody vyjadřování a svobody tisku v nejširším smyslu, jinými slovy nejen tisku jako takového, ale také televize a ostatních sdělovacích prostředků. Je proto správné ji chránit a podporovat.

Není však správné využívat situace poukazováním pouze na jeden konkrétní případ, protože každý, kdo se v Itálii přihlásí na internet, jde k novinovému stánku nebo sleduje televizi, vidí, že svoboda tisku není nijak ohrožena. Stručně řečeno, pokud chcete někoho obvinít, použijte článek 122 jednacího řádu a článek 7 Smluv a mějte odvalu dotáhnout to do konce.

Martin Schulz, *jménem skupiny S&D*. – (DE) Pane předsedo, pan Daul má naprostou pravdu v tom, co právě řekl. Ano, je pravda, že pan Daul respektuje všechny stránky svobody vyjadřování. Je tím dobře známý. Nicméně je zjevné, že v Evropě jsou i lidé, kteří svobodu vyjadřování nerespektují tolik jako pan Daul a chápou svobodu vyjadřování jinak. Proto potřebujeme uskutečnit tuto rozpravu.

My se proto domníváme, že je vhodná, vzhledem k diskusi, která se odehrává v jednom členském státě, konkrétně v Itálii, i když nejen kvůli italské situaci, ale kvůli otázce, zda svoboda vyjadřování v důsledku koncentrace hospodářské, politické a mediální moci v míře, jakou jsme dosud v Evropě nepoznali, představuje riziko pro demokratický vývoj v Evropě. Právě o tomto tématu chceme diskutovat. Proto bychom to měli udělat a zamítnout návrh pana Daula.

(Potlesk)

(Parlament požadavek zamítl)

Předseda. Prohlášení Komise o svobodě informací v Itálii zůstane v plánu práce.

Obdržel jsem další požadavek od Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté), aby rozprava nebyla zakončena předkládáním návrhů usnesení.

Daniel Cohn-Bendit, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (DE) Pane předsedo, pane Daule, jsme parlamentem, který by měl správně hlasovat a odpovídat za poskytnutí peněz lidem v Abruzzu co možná nejrychleji.

Také jsme parlamentem se zodpovědností. Když o něčem vedeme rozpravu, musíme následně hlasovat o usnesení, aby rozprava sloužila nějakému účelu. Proto jsme pro to, abychom po této debatě přijali usnesení.

(Potlesk)

Mario Mauro, jménem skupiny PPE. – (IT) Pane předsedo, rád bych podpořil návrh proti usnesení, protože jsem od pana Schulze slyšel něco, co je podle mého názoru velmi důležité: pokud skutečně chceme, aby tato rozprava zahrnovala „Evropu“ a ne pouze Itálii, nemá smysl hlasovat o usnesení nazvaném „Svoboda informací v Itálii“.

V každém případě však zítra skutečněme rozpravu: poté najdeme čas a prostředky na řešení tohoto problému v kontextu Evropy a budeme hlasovat o usnesení o svobodě informací v Evropě.

(Parlament požadavek zamítl)

***

(Plán práce byl stanoven)

13. Hlasování

Předseda. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti: viz zápis)

13.1. Návrh rozhodnutí (B7-0079/2009) - Vytvoření a vymezení působnosti, složení a trvání mandátu zvláštního výboru pro finanční a hospodářskou krizi (hlasování)

– Před hlasováním:

Eva Joly (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedo, chceme, aby k bodu A byla přidána následující slova:

– „stejně jako na rozvojové země“, aby věta zněla „analyzovat a vyhodnocovat rozsah sociální, hospodářské a finanční krize, její vliv na Unii a její členské státy, stejně jako na rozvojové země“.

(Ústní pozměňovací návrh byl zamítnut)

Eva Joly (Verts/ALE). – Pane předsedo, také chceme zahrnout zmínku o „rozvojové spolupráci“, aby věta zněla: „Analyzovat a vyhodnocovat současné provádění právních předpisů Společenství ve všech dotčených oblastech včetně rozvojové spolupráce.“ Domníváme se, že hledisko rozvojových zemí není v mandátu zohledněno.

(Ústní pozměňovací návrh byl zamítnut)

14. Vysvětlení hlasování

– Písemná vysvětlení hlasování:

Návrh rozhodnutí: Vytvoření a vymezení působnosti, složení a trvání mandátu zvláštního výboru pro finanční a hospodářskou krizi (B7-0079/2009)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD), písemně. – Guvernér Bank of England (Mervyn King) prohlásil, a podle mého názoru správně: „Banky jsou mezinárodní v životě, ale národní ve smrti...“ Jsou to jednotlivé vlády a vnitrostátní plátcí daní, kteří platí, když je třeba pomoci bankám z nesnázi. Z toho vyplývá, že bankovní dozor je třeba vykonávat na vnitrostátní bázi, a nikoli prostřednictvím EU. Proto jsem hlasoval proti zřízení zvláštního výboru EU pro finanční a hospodářskou krizi.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Zřízení zvláštního výboru pro finanční a hospodářskou krizi jako orgánu pro analýzu a hodnocení koordinace opatření přijatých členskými státy pro podporu udržitelného kvalitativního růstu je důležité. Je nezbytný pro analýzu a hodnocení rozsahu sociální, hospodářské a finanční krize, ale také pro navrhování vhodných opatření pro dlouhodobou rekonstrukci zdravých, stabilních finančních trhů schopných podporovat udržitelný hospodářský rozvoj, který může bojovat proti nezaměstnanosti a reagovat na demografické a klimatické výzvy.

Je nezbytné podporovat zapojení univerzit, zástupců vědecké obce a výzkumných pracovníků jako strategických partnerů. Toto partnerství musí být podporováno, protože pro nás bude rozhodující, abychom

se dokázali vypořádat jak s hospodářskou krizí, tak s problémy nezaměstnanosti v krátkodobém horizontu stejně jako nalézt dlouhodobá řešení problému změn klimatu pomocí rozvoje a použití čistých forem energie.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Zřízení zvláštního výboru pro finanční a hospodářskou krizi může být zásadní v přípravě na budoucnost EU. Této budoucnosti by nebylo možné dosáhnout jen diskutováním a navrhováním opatření, ale také hledáním mechanismů, které mohou být zavedeny, abychom v nepříliš vzdálené budoucnosti předešli podobné situaci. Proto je nutné poučit se z této krize zkoumáním jejích příčin a důsledků. Je také důležité napravit selhání finančního systému, která vedla k současné situaci, přijetím lepších právních předpisů, které budou skutečně opodstatněné.

Nemůžeme podstoupit riziko vytvoření regulačního prostředí, které je tak přísné, že by mohlo vyústit v další zdržení obnovy ekonomiky nebo v to, že se v prostředí silné konkurence EU změní v neatraktivní finanční trh.

Tento výbor by také mohl fungovat déle než plánovaných 12 měsíců, aby mohl monitorovat a hodnotit opatření, která budou v současné krizi přijata.

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – (RO) Podporuji toto opatření a plně důvěřuji tomuto výboru, že provede vhodnou analýzu rozsahu finanční krize, která zasáhla každý členský stát, a že předloží odborná doporučení, která přispějí k obnově ekonomiky Evropské unie. Nicméně nemohl jsem o tomto návrhu hlasovat, protože jsem měl problém s hlasovací kartou.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Překonání současné finanční krize a její dopad na členské státy EU a hlavně na sociální oblasti vyžaduje intenzivní společné úsilí. Rozhodnutí Konference předsedů ze dne 17. září 2009 využívat zvláštní výbor, který by vypracoval podrobnou analýzu a předložil návrhy na vhodná opatření pro podporu udržitelných, krizi odolných finančních trhů, si zaslouhuje podporu. Nicméně je třeba kriticky říci, že uplynulo již více než 12 měsíců od okamžiku, kdy se projeví první příznaky krize v loňském roce, a od počátku samotné krize na začátku tohoto roku. Opatření, která byla od té doby zavedena, je třeba vnímat především jako kontrolu příznaků a mimořádná opatření pro ochranu pracovních míst. Na podporu tohoto návrhu musí být řečeno, že je třeba věnovat obzvláštní pozornost koordinovaným a cíleným opatřením, protože při vši úctě k zásadě subsidiarity jednotlivá řešení nakonec znovu povedou k narušení hospodářské soutěže.

15. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

16. Výsledky referenda v Irsku (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o výsledku referenda v Irsku.

Rád bych dnes ve sněmovně uvítal švédského premiéra, který zastupuje švédské předsednictví. Jsme velmi rádi, že jste zde s námi, ale vyskytl se formální problém. Je mi to velmi líto.

Pane předsedo Barroso, je skvělé, že v tento pro Evropskou unii tak významný okamžik jste zde s námi i vy. Děkuji vám.

Vidíte, jak je někdy obtížné projít všemi formalitami, ale my jsme velmi demokratická instituce, jak vidíte. Je nezbytné, aby vše probíhalo podle pravidel. Pak je vše v pořádku a můžeme se dohodnout.

Nyní postoupíme k hlavnímu bodu dnešního pořadu jednání. Je pro nás velmi důležité, že vás máme ve sněmovně při diskusi o tak významném tématu.

Fredrik Reinfeldt, úřadující předseda Rady. – Pane předsedo, jsem velmi vděčný, že zde dnes mohu být a že mám příležitost promluvit v Evropském parlamentu tak brzy po kladném výsledku referenda v Irsku. Vzdávám hold Brianu Cowenovi a jeho kolegům; také všem, kteří se podíleli na kampani, bez ohledu na jejich stranickou příslušnost nebo původ, kteří přispěli k tomuto úspěšnému výsledku, říkám: děkuji vám za veškeré vaše úsilí. Bylo to dobré rozhodnutí pro Irsko; je to dobré rozhodnutí pro Evropu.

Domnívám se, že můžeme říci, že Evropa naslouchala kritice; vím, že právní záruky, které Evropská rada poskytla, byly v kampani pro referendum rozhodující. Mohu také říci, že francouzské a české předsednictví vyvinula snahy, které byly klíčové pro nalezení cesty, jak vyhovět zájmům irských občanů. Myslím, že bychom měli také říci, že bylo velmi pozitivní, jak silná většina byla v referendu pro, přesvědčivá většina 67,1 %, při vysoké, 59 % účasti. Takže to vše jsou pro Evropu velmi dobré zprávy.

A samozřejmě nemusím zde v Parlamentu vysvětlovat, jak je nutné uvést Lisabonskou smlouvu v účinnost. Díky ní budete demokratičtější, účinnější a transparentnější. Ve skutečnosti zvýší vliv EU v mezinárodní aréně a posílí nás v překonávání globálních problémů a já vím, že vy zde v Parlamentu také budete mít významnější úlohu v celkovém procesu rozhodování. Vítám tento vývoj. Proto je velmi důležité uvést Lisabonskou smlouvu v platnost.

Evropská rada si svorně přeje, aby Smlouva vstoupila v platnost do konce tohoto roku a konce švédského předsednictví. Pokud jde o počet zemí, které ji ratifikovaly – nyní je to 24 zemí s úplnou ratifikací –, zemí číslo 25 by mohlo, vzhledem k signálům, které nyní dostáváme od polského prezidenta, být Polsko. V neděli, když byl výsledek referenda v Irsku znám, jsem hovořil s premiérem Brianem Cowenem, který řekl, že budou potřebovat několik týdnů, aby zajistili úplnou ratifikaci, a tak můžeme říci, že zemí číslo 26 bude nakonec Irsko. Tím nám zbývá pouze Česká republika, abychom měli všech 27 ratifikací. Za tímto účelem se dnes zde v Bruselu konalo setkání všech tří institucí: předsednictví, předseda Komise Jose Manuel Barroso a předseda Evropského parlamentu Jerzy Buzek. Byl s námi také český premiér Jan Fischer a snažili jsme se tuto situaci posoudit. Možná víte, že se v České republice 17 senátorů obrátilo na Ústavní soud se stížností ohledně Lisabonské smlouvy, aby prověřil, zda je v souladu s českou ústavou. Jan Fischer nám řekl, že jde o nezávislý soud, který se nyní snaží rychle o této stížnosti rozhodnout. My dnes nemůžeme předvídat, kdy toto rozhodnutí vydají, a samozřejmě na něj čekáme. Doufáme, že to bude do týdne nebo několika týdnů. To je tedy dnešní zpráva z České republiky: nezávislý soud rozhodne do týdne, nebo to mohou být dva týdny, než se dozvíme, jak budou postupovat.

Jako předseda Evropské rady odpovídám za pokrok v činnosti Unie. Silně pociťuji, že nemáme času nazbyt. Proto jsem se rozhodl, že zatímco budeme čekat na vyjasnění situace v České republice, budeme zaprvé pokračovat v přípravách na vstup Lisabonské smlouvy v platnost a zadruhé, až bude jasné, kdy Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, zahájím porady o nominacích na nového předsedu Evropské rady a vysokého představitele a generálního tajemníka Rady. Tyto přípravy nebudou jen záležitostí předsednictví: je to záležitost tří institucí zároveň. Proto říkám, že je velmi důležité, abychom během tohoto procesu úzce a konstruktivně spolupracovali s Komisí a Evropským parlamentem. Až se budeme snažit Lisabonskou smlouvu konečně zavést, znovu svou nabídku na spolupráci Parlamentu zopakují.

Uvědomme si také, že navzdory těmto institucionálním záležitostem je toto švédské předsednictví – a tento podzim – samozřejmě velmi ovlivněno nutností pokročit v otázce změn klimatu, v otázce finanční krize, znepokojením v Evropě, že potřebujeme politiku pro vytváření pracovních míst – spoustou důležitých záležitostí, které je třeba vyřešit. Znamená to pro nás, že je třeba být aktivní, zavést Lisabonskou smlouvu, jak jsem právě řekl, a jako předsednictví být stále aktivními v těchto pro naše voliče velmi důležitých tématech.

Předseda. – Pane premiére, děkuji vám za jasné sdělení týkající se událostí po irském hlasování a také za jasné sdělení o spolupráci mezi Evropským parlamentem a předsednictvím Evropské rady. Právě jsme zahájili diskuse s paní Malmströmovou, bývalou poslankyní Evropského parlamentu, na kterou si velmi dobře vzpomínáme. Velmi vám děkuji za váš návrh a za jasné sdělení.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane předsedo, irští občané učinili o uplynulém víkendu velmi důležité a historické rozhodnutí: velmi důležité rozhodnutí pro Irsko; velmi důležité rozhodnutí pro Evropu. Irští občané drtivou většinou uznali význam Lisabonské smlouvy, smlouvy, která nabízí demokratičtější a účinnější Evropu, smlouvy, která nám poskytuje správný základ pro vybudování úspěšné Evropské unie, jakou si naši občané přejí.

Smlouva má nyní demokratickou podporu všech 27 členských států. Všechny členské státy Evropské unie, v parlamentech nebo prostřednictvím všelidového hlasování, smlouvu schválily.

Je to nepochybně velký úspěch. Ukazuje, jak rozšířená Evropa dokáže sdílet vizi naší budoucnosti a odhodlání jít dopředu. Bylo to demokratické rozhodnutí. Nyní je třeba dokončit ratifikační postupy.

Jsem rád, že polský prezident Kaczyński podepíše velmi brzy. Jak mi vždy říkal, až Irové zvolí „ano“, bude připraven podepsat. To je velmi dobrá zpráva.

Samozřejmě musíme počkat, jak proces dopadne v České republice. Musíme respektovat ústavní postupy této země, stejně jako jsme je respektovali v ostatních zemích, ale jakmile budou tyto postupy dokončeny, nevidím důvod, proč by nemohla být jednání rychle uzavřena.

Toto je důležité pro Evropu jako celek, ale obzvláště důležité je to pro Komisi. Chci, aby byla ustanovena nová Komise, a to v souladu s Lisabonskou smlouvou, a chci, aby byla ustanovena co nejrychleji. Dlouhé

období s prozatímní Komisí není v ničem zájmu. Jsem připraven začít sestavovat příští Komisi, jakmile bude Rada definitivně připravena objasnit právní základ, a také jmenovat vysokého představitele, který se stane místopředsedou Komise.

Oceňuji veškeré úsilí, které vyvinulo švédské předsednictví, a konkrétně premiér Reinfeldt, aby všechny tyto postupy byly brzy dokončeny. Iniciativa, kterou premiér Reinfeldt dnes převzal na setkání se mnou a s vámi, pane předsedo Buzku, a na videokonferenci s premiérem Fischerem, byla velmi dobrá a prospěšná.

Také vím, že tento Parlament usilovně pracuje na propagaci Lisabonské smlouvy. Parlament a Komise pracují ruku v ruce a vysvětlují, proč je pro Evropu správnou smlouvou. Jsem hrdý na to, jakou úlohu hrála Komise v poskytování informací, které irští občané potřebovali, aby se mohli rozhodnout.

Nyní, když je zde reálná pravděpodobnost, že Lisabonská smlouva bude konečně ratifikována, můžeme se soustředit na provádění smlouvy. Rád bych využil této příležitosti a zdůraznil čtyři oblasti, na nichž již usilovně pracujeme, abychom zajistili, že jakmile smlouva vstoupí v platnost, budeme moci začít jednat.

Jednou z nejdůležitějších a nejsložitějších oblastí jsou inovace týkající se Evropské služby pro vnější činnost. Usilovně přemýšlíme o praktických způsobech, jak zajistit, aby Evropská služba pro vnější činnost byla skutečně úspěšná. Tato činnost se nyní zrychlí a, ve stejném duchu, v jakém právě hovořil švédský předseda, chci prohlásit, že Evropská komise je odhodlána spolupracovat s Parlamentem na dosažení tohoto cíle.

Vím, že zde v Parlamentu se tomuto tématu věnuje hlavně Elmar Brok. Domnívám se, že o něm povedete rozpravu na příštím plenárním zasedání. Je to skvělé načasování, protože krátce před tím se tatáž otázka bude probírat v Evropské radě. Myslím, že zpráva je vynikajícím základem pro diskuse mezi našimi orgány, a vítám silného ducha Společenství, který k této zprávě vedl. Právě takového ducha hodlám podporovat při přípravách na důležitou novinku, kterou je Evropská služba pro vnější činnost.

Dalším bodem je projednávání ve výborech. Je to významný aspekt způsobu fungování Evropské unie. Lisabonská smlouva zavádí nová pravidla, která do systému vnesou více logiky a transparentnosti. Je třeba, abychom přesně stanovili, jak má nový systém fungovat. Ale abych to řekl jasně: mnohá tato rozhodnutí mají velký politický význam a zaslouží si řádnou demokratickou kontrolu a skutečnou politickou odpovědnost. Proto je třeba, aby si Parlament udržel silnou pozici, jakou má dnes.

Další významnou demokratickou složkou jsou nové mechanismy, které národním parlamentům umožní přímo se vyjadřovat k zásadě subsidiarity. Je třeba, abychom tyto mechanismy zasadili do širších souvislostí skvělých vztahů s národními parlamenty, které v několika uplynulých letech Komise a samozřejmě i Evropský parlament vybudovaly.

Konečně bych rád zmínil evropskou občanskou iniciativu. Toto je jedna z nejvýraznějších novinek v demokratickém programu smlouvy a také novinkou, na které již Parlament podrobně pracuje. Margot Wallströmová vede naši snahu o vypracování zelené knihy, abychom co nejdříve zahájili konzultace, s cílem vložit tuto příležitost do rukou občanů do jednoho roku od vstupu v platnost.

Když jsem zde v Parlamentu hovořil minulý měsíc, uvedl jsem, co vnímám jako největší výzvy a velké příležitosti dnešní Evropy. S Lisabonskou smlouvou budeme mít ten správný odrazový můstek, který nám pomůže realizovat tyto cíle, a jsem si jist, že s tímto konstruktivním partnerstvím našich orgánů budeme úspěšní. Takový je závazek Evropské komise.

Předseda. – Pane předsedo Barroso, děkuji vám za váš projev a za to, že jste připraven spolupracovat v provádění Lisabonské smlouvy.

Spolupráce mezi Parlamentem a Radou během videokonference s premiérem České republiky Janem Fischerem byla také skvělá, takže znovu děkuji panu premiérovi Fredriku Reinfeldtovi za zorganizování této videokonference.

Joseph Daul, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, svým upřímným a jasným „ano“ minulý pátek řekli Irové „ano“ nejen Lisabonské smlouvě; především řekli „ano“ Evropě jako oblasti solidarity a společných hodnot. Vyjádřili svou hlubokou oddanost Evropě, která ovlivňuje globalizaci, aniž by jí trpěla, Evropě, která se svými partnery sdílí volbu společnosti a volbu sociálně tržního hospodářství.

Jménem skupiny PPE vyjadřuji radost z tohoto rozhodnutí, které ukazuje, že pokud je národ informován o tom, o co skutečně jde, například o to, patřit k Evropské unii, pak na položenou otázku odpoví a učiní tak s přesvědčením.

V pátek naši irští přátelé odpověděli na otázku, zda souhlasí s Lisabonskou smlouvou, a pokud nesouhlasí, zda jsou připraveni zpochybnit členství své země v Evropské unii. Na tuto otázku odpověděli jednoznačným a silným ano. To dokazuje jedinou věc: že Evropa je považována za ochranný prvek, za bezpečnou zónu stability, míru a právního řádu.

Jsem přesvědčen, že irská volba bude mít významný vliv na způsob, jakým budeme budovat Evropu, zejména v následujících měsících, protože dokazuje hlubokou oddanost našich občanů hodnotám, které Evropa představuje. Irské hlasování podporuje naše evropské jednání a zároveň nás spojuje. Podporuje nás, protože je to za dlouhou dobu poprvé, kdy evropský národ takto silně vyjádřil svou vůli účastnit se evropského dobrodružství navzdory – nebo spíše kvůli – krizi. Také nás spojuje, protože máme povinnost uspokojit potřebu solidarity, která je do velké míry příčinou irského „ano“.

Přesně to znamená navrátit se k evropským orgánům, což nám Lisabonská smlouva umožní. Díky této smlouvě bude Evropa účinnější, neboť jednomyslné hlasování, které je často paralyzující, bude výjimečné a pravidlem bude hlasování většinové.

Zavedením stálého předsednictví Rady namísto současného střídavého smlouva umožní, aby byla Evropa lépe identifikovatelná, a také poskytne větší váhu vysokému představiteli pro zahraniční politiku. Evropa potřebuje jednotnou tvář, a to jak pro naše spoluobčany, tak pro naše mezinárodní partnery.

A konečně, Evropa bude díky Lisabonské smlouvě demokratičtější, neboť tento Parlament bude mít větší váhu a větší slovo v evropských záležitostech dostanou také národní parlamenty a občané. V pátek byli Irové posledním národem, který vyjádřil kladný názor na Lisabonskou smlouvu. Všechny ostatní národy tak již učinily, buď přímo, nebo prostřednictvím svých parlamentů, a to včetně Polska a České republiky.

Proto vyzývám prezidenty těchto dvou zemí, aby bez prodlení připojili ke smlouvě své formální podpisy, aby EU-27 mohla pokročit a nejpozději začátkem roku 2010 smlouvu provést.

Rád bych řekl zejména prezidentu Klausovi, že 67 % irských hlasů by mu mělo pomoci rozhodnout se pro podepsání smlouvy, až nastane čas. Jménem skupiny PPE ho vyzývám k odpovědnému chování a jsem si jist, že se tak zachová.

Nastal čas, aby Evropa odložila institucionální otázky stranou a věnovala se tomu, na čem 500 milionům Evropanů skutečně záleží: sociálně tržnímu hospodářství, energetice, klimatu a bezpečnosti.

Děkuji pánům Reinfeldtovi a Barrosovi za jejich návrhy. Můžete počítat s tím, že PPE se zasadí o to, aby práce rychle pokračovaly.

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, diskutujeme o výsledku tohoto referenda. Bylo řečeno mnohé o institucionálních aspektech a já nemám co dodat k tomu, co řekl premiér Reinfeldt. Domnívám se, že je dobré, že nehodlá jednat unáhleně a že řekl, že vyčkáváme, protože ještě nejsme v cíli; stále máme před sebou ještě závěrečné fáze tohoto ratifikačního procesu, a teprve pak budeme moci zodpovědět institucionální otázky.

Stejně jako my ostatní i vy, pane Barroso, jste byl velmi potěšen. Vaši radost muselo v neděli večer trochu zchladit, že 382 hlasů, které jste obdržel, zahrnovalo 55 hlasů od členů skupiny, jejímž cílem je zabránit tomu, aby Lisabonská smlouva vstoupila v platnost. Když se radujete z Lisabonu, musíte myslet na to, že vás podpořili lidé, kteří chtějí pravý opak toho, o co se snažíte. Přemýšlejte o tom a založme vaši většinu na proevropské většině v této sněmovně.

(Přerušování)

Když hovoříme o výsledku tohoto referenda, pane předsedo, jde však o něco docela jiného. Nejde o institucionální hry, které se nyní budou hrát. Nejde o to, jak se tvoří většiny v tomto Parlamentu, ale o něco mnohem zásadnějšího, o to, co musíme říci prezidentovi České republiky. 27 členských států Evropské unie má dohromady 500 milionů obyvatel. Čína má 1,3 miliardy obyvatel. Indie má 1,1 miliardy. Tyto dvě země dohromady tvoří třetinu světové populace! Tyto země nyní sedí u kulatého stolu při rozhovorech G20. Největší členský stát EU zahrnutý do G20 tam zastupuje ekonomický potenciál pouze 82 milionů lidí.

Máme dvě možnosti. Lisabonská smlouva nemá za cíl – jak tvrdí pan Klaus – učinit z Unie vlivnou sílu proti členským státům, ale něco naprosto jiného. Smlouva má z Unie učinit silného globálního partnera, aby posílila jednotlivé členské státy. To je jednoznačný cíl Lisabonské smlouvy. Tato smlouva naopak slouží zejména zájmům malých členských států EU. Země s 10 miliony obyvatel – vezměme například vaši zemi, pane Barroso – ve srovnání s Brazílií již Portugalsko nemá postavení, jako mělo v 19. století. Je jasné, že ve

21. století je silnější zemí Brazílie. Stejně jako všechny evropské státy i Portugalsko potřebuje Unii, abychom mohli být společně silní. Pokud jde o změny klimatu, finanční krizi, světovou kontrolu nemocí, pokud jde o boj proti hladomoru ve světě, zajištění míru, předcházení válkám kvůli zdrojům, pak Evropa může přetrvat jediné jako jednotný blok, a pokud se rozdělí na jednotlivé části, zhroutí se.

Proto otázka, kterou musíme položit prezidentu Klausovi, zní takto: při zvážení odpovědnosti, kterou na sebe bere, je možné, aby jedinec – který nesporně využívá svého ústavního práva, o tom není spor – byl schopen unést tuto odpovědnost sám, když všechny ostatní vlády a parlamenty a nyní také 67 % obyvatel Irsku, kteří řekli „ano“, mají jiný názor?

Musíme panu Klausovi položit otázku. Je si plně vědom, že tento kontinent dospěl k zásadnímu bodu, jinými slovy, rozhoduje se, zda nás posílí jednota, nebo nás všechny oslabí rozdělení. Toto je zásadní otázka.

Takže ano, byl to dobrý den pro Evropu a den, kdy bude tato smlouva podepsána, bude ještě lepší. Pan Klaus by měl přijmout svou historickou odpovědnost a tuto smlouvu podepsat.

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, minulý pátek byl skutečně historickým krokem: 67 % hlasů. S dvoutřetinovou většinou můžete změnit všechny ústavy v Evropě; myslím, že dvoutřetinová většina je nezbytná také ve Švédsku.

Musíme poděkovat Brianu Cowenovi. Obzvláště děkuji také Patu Coxovi, který odvedl skvělou práci, a všem prolisabonským irským poslancům EP, protože vedli ohromnou kampaň ve prospěch smlouvy. Proto jsem šťastný. Důvodem je, že jsme celou tuto operaci začali v důsledku Smlouvy z Nice, s Laekenskou deklarací, a trvalo to osm let – a tak slibuji, pane předsedo, že celý tento proces nebudeme začínat znovu.

S irským „ano“ již řekli Lisabonské smlouvě „ano“ všichni občané Evropy, ať již v referendu, nebo prostřednictvím parlamentů. To byl také vzkaz euroskeptikům, kteří vždy říkali „ne – lidé jsou proti Evropě, proti evropským orgánům“. Šedesát sedm procent irské populace: to, co jsme viděli v pátek, je jasný vzkaz euroskeptikům.

Musíme každého žádat, aby nesl svou odpovědnost, aby mohla Lisabonská smlouva vstoupit v platnost co nejrychleji. Nyní nastal čas tento proces konečně dovést do konce. S irským „ano“ víme, že Lisabonská smlouva vstoupí v platnost; víme to, protože referendum bylo poslední překážkou. Nicméně nevíme, kdy v platnost vstoupí, a myslím, že právě o tomto problému bychom měli dnes odpoledne diskutovat. Co budeme dělat mezi tím?

Víme, že musíme čekat, dokud se nevyjádří Ústavní soud České republiky. Jak jste řekl včera v *Le Monde*, v nejhorším případě budeme čekat několik měsíců a já se domnívám, že nikdo v této sněmovně nemůže tolerovat skutečnost, že Unie bude v následujících měsících ochromena. Můžeme přijmout, že Komise se bude zabývat současnými záležitostmi, protože po 31. říjnu by se současnými záležitostmi zabývat měla. Potřebujeme jednat a potřebujeme jednat naléhavě. Proto vás, pane Reinfeldte, předsedo Rady, vyzývám k co možná nejrychlejšímu zahájení postupu jmenování Komise.

Před třemi týdny jsme předsedu Komise zvolili z toho důvodu, že současná krize nám nedovoluje odkládat rozhodnutí. Byl to váš argument. Stejný argument se tedy vztahuje na jmenování Komise. Není třeba čekat: zvolení nové Komise je možné i se současnou smlouvou, se současným statutem vysokého představitele, a až bude Lisabonská smlouva ratifikována, můžete hladce jmenovat vysokého představitele s jiným statutem a předsedu Rady. Skutečně není důvod otálet se jmenováním Komise.

To byl také cíl předsedy Komise, pokud jsem správně pochopil jeho projev před pár minutami. Obávám se, že vás slyším říkat „Ne, já čekám; čekám, protože chci celý balíček, celý balíček včetně předsedy Rady“. Já říkám, že to není problém: připravte si svůj celý balíček. Připravte si jej teď a rozhodnutí o předsedovi Rady může být stejně politickým rozhodnutím, jako bylo vaše první rozhodnutí o panu Barrosovi. Představili jste ho jako kandidáta politického rozhodnutí, nikoli formálního rozhodnutí, protože jsme žádali o dodatečné formální schválení. Můžete udělat totéž s předsedou Rady a po ratifikaci smlouvy můžete celý balíček formálně schválit. Pak změníte status vysokého představitele: stane se místopředsedou Komise. Zároveň politické rozhodnutí o předsedovi Rady, které přijmete nyní, může být uvedeno do praxe; poté jej můžete formálně schválit.

Je to nejlepší způsob, nejlepší tlak, který můžete vyvinout na ty země, které musí podepsat: postupujte formálně, protože ony vědí, že chceme postupovat kupředu. A nebudeme muset čekat několik týdnů a měsíců. V každém případě, řekl jste, že není času nazbyt. Souhlasím s vámi: v současné hospodářské a finanční krizi není času nazbyt.

Sestavte nyní co nejrychleji Komisi. Přesvědčete své kolegy v Radě a rozhodněte o vysokém představiteli na základě současné smlouvy. Vyberte jednoho z kandidátů – vím, že je kandidátů dost – na předsedu Rady a navrhněte jej.

Daniel Cohn-Bendit, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, myslím, že bychom se měli z toho, co se stalo v Irsku, poučit.

Irové, jak řekl Guy Verhofstadt, dali 67 % kladných hlasů, což je velká většina, protože realita je přiměla prohlédnout. Především realita krize, v níž pocítili, že potřebují Evropu. Cítili však také to, že tato volba ve skutečnosti znamená – jak správně řekl Joseph Daul –, že buď řeknou ano, nebo započnou proces opouštění Unie. Je třeba chápat, že referenda v Evropě mají smysl, pouze pokud mají důsledky. Pokud je to hra, chvilkový rozmar, můžete říci ne, ale nic se nezmění. A tak reagujete podle své nálady.

Jsem přesvědčen, že je třeba, aby debata o Evropě pokračovala. Musíme dospět k evropskému referendu, kde všichni Evropané budou hlasovat na základě kvalifikované většiny a ti, kteří řeknou ne, budou muset říci, zda respektují výsledek hlasování a zůstávají v Unii, nebo vystupují. Pokud se Angličané domnívají, že je tato poznámka adresována jim, nemýlí se, protože je třeba, abychom jednou pro vždy dali sbohem Evropě, která může být obětí vydírání. Demokratický prostor nemůže existovat s vydíráním, a pokud tento problém nevyřešíme, domnívám se, že evropský demokratický prostor nebude fungovat.

Druhá věc, kterou je třeba správně chápat, je situace, v níž se nacházíme. Guy Verhofstadt řekl k tomuto tématu dvě nebo tři věci, ale děsí mě, že pro pana Barrosa probíhala veřejná diskuse. Nevyhráli jsme, prohráli jsme, takový je život, ale probíhala skutečná veřejná diskuse. Poté proběhla konfrontace a zvítězila většina.

Pane Schulzi, neměl byste vždy ukazovat prstem na druhé. Kdyby všichni socialisté hlasovali s námi proti panu Barrosovi, nebyla by žádná většina. To je také třeba říci; nemůžete říci jen jedno nebo druhé. Takový je život; tak to je. Ano, je to pravda, Martine, vy rád obviňujete druhé, ale občas by sociální demokraté měli převzít odpovědnost za své porážky, jinak nikdy nevítězíme.

Rád bych nyní řekl něco o postupu a zde s vámi, pane Reinfeldte, nesouhlasím. Budeme mít předsedu Evropské rady. Nechci, aby to byl puč. Vy najednou, v poslední minutě, někoho navrhnete a během týdne bude přijato rozhodnutí. Domnívám se, že Evropa má právo na veřejnou diskusi, že všechny státy by měly mít právo vyjádřit názor na vaše návrhy. Ať jde o pana Blaira, pana Balkenendeho, pana Jean-Clauda Junckera nebo pana Guye Verhofstadta, myslím, že máme právo na veřejnou diskusi. O prezidentovi Evropy by neměly rozhodovat vlády za zavřenými dveřmi, v poslední minutě.

Říkám to proto, že každý ví, že veřejné mínění dnes není na straně pana Blaira, každý ví, že je nefér, aby Jean-Claude Juncker nedostal šanci jen proto, že paní Merkelová a pan Sarkozy jsou proti němu. To není veřejná demokratická diskuse. Je třeba říci vše na rovinu a pak rozhodnete. Totéž platí pro vysokého představitele. Vyložte své návrhy na stůl.

Chci vám říci jednu věc. V tomto případě má pan Barroso pravdu a pan Verhofstadt má pravdu. Přiměli jste nás volit pana Barrosa, když jste řekli, že je to naléhavé, a nyní budete mít ochromenou Komisi, která bude v provozu, dokud bude možné přijmout rozhodnutí. Vše záleží na Čechách.

Nicméně je zde ještě jedna úvaha. Navrhli jsme prodloužení celé Komise, včetně pana Barrosa, přesně na tak dlouhou dobu, aby mohla vést jednání týkající se Kodaně po celou dobu. Domnívám se, že je nepřijatelné ihned nezapočít postup jmenování Komise předložením jmen. Pan Verhofstadt předložil dobrý návrh: pokud Češi neoznámí svůj postoj, pak nebudou mít žádného komisaře, protože podle Smlouvy z Nice bude nutné snížit počet komisařů. Pokud Češi oznámí svůj postoj před koncem, bude se postupovat podle Lisabonské smlouvy a oni budou mít komisaře. Je třeba říci vše na rovinu.

Závěrem bych jen rád řekl jednu věc. Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost bychom měli pokračovat v diskusi. Lisabonskou smlouvou příběh nekončí. Konstitucionalizace Evropy nemůže skončit Lisabonskou smlouvou. Pokud nebudeme mít odvahu pokračovat v této diskusi, až Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, domnívám se, že propásneme důležitou schůzku s historií, evropskou schůzku.

Timothy Kirkhope, *jménem skupiny ECR*. – Pane předsedo, strávil jsem většinu své rané politické kariéry bojem proti nebezpečným jedincům, jako je pan Cohn-Bendit. Před chvilkou jsem byl skutečně zděšen, že s jednou nebo dvěma částčkami jeho řeči souhlasím, a zachránila mě jediné skutečnost, že při jeho závěrečných poznámkách jsem s ním mohl znovu naprosto nesouhlasit. Hovořím jako vůdce britských konzervativců v Evropském parlamentu a chci být ve svém postoji důsledný. Pro ty z nás, kteří podporují

zásadu národních států, které v Evropě volně spolupracují, by úspěch Lisabonské smlouvy možná neměl být takovým důvodem k oslavě.

Tragédií naší Unie je, že podle informací Eurostatu ji mnozí lidé vnímají jako elitářský projekt, který vnucuje svou ideologii stále skeptičtější veřejnosti. Prohrajete jedno referendum, tak svoláte další, abyste získali výsledek, který chcete. Pokud se slovo „ústava“ ukáže jako nepopulární a nepřijatelné, dá se mu čerstvý obal, aby mohla být minulá odmítnutí ignorována. Pokud se zdá, že slíbené referendum nevyhrajete, je bez zjevného ostychu zrušeno. Ve Spojeném království všechny politické strany včetně úřadující vlády slíbily britskému lidu, že budou brát ohled na jeho mínění ohledně budoucnosti Evropy. Socialisté a liberálové svůj slib porušili. Takové politické triky mohou zajistit krátkodobé výhody, ale měli bychom litovat skutečnosti, že důvěra evropských občanů v jejich politiky takovými cynickými machinacemi těžko posílí.

Skupina ECR chce Evropu postavenou na bezpečných základech podpory veřejnosti a demokratické oprávněnosti poskytované orgány jejích národních států. Ale Lisabonská smlouva je podle našeho názoru stále krokem špatným směrem. Otevřením dveří pro nadnárodní zahraniční a bezpečnostní politiku, zrušením práva veta členských států v politických oblastech klíčových pro naše státy se smlouva dramaticky přibližuje k superstátu, kterého se mnozí obávají. Evropské národy nechtějí Unii, v níž vládne stále užší centralizace, Unii, která posiluje svou moc na úkor svých členských států, Unii, která je vzdálená od jejich každodenních starostí. Chtějí však rozmanitou Evropu, Evropu, kde se mísí různé kultury a způsoby života, kde může být dosaženo přidané hodnoty. Chtějí reformovanou Unii, zodpovědnější, transparentnější, demokratičtější Unii, která dodá hodnotu penězům v oblastech, v nichž svěřila odpovědnost, Evropu bližší a více nakloněnou lidem.

Proto je Lisabonská smlouva promarněnou příležitostí. Účastnil jsem se konventu následujícím po vydání Laekenské deklarace, kterou jsem velmi podporoval, konventu, který navrhl původní text ústavy. Zním dobře podrobnosti, dobré stránky stejně jako špatné. Britští konzervativci jsou konzistentní. Jsme přesvědčeni, že výsledná podoba Smlouvy neposune věci směrem, který je v zájmu lidí. A my ve Skupině ECR budeme pokračovat v boji za naši vizi Evropské unie, vizi, která je v souladu s nadějami a touhami obyvatel Evropy. Nadále se budeme zasazovat o Evropskou unii, která vyhovuje cílům budoucnosti, nikoli minulosti, a o Evropskou unii, která se bezpečně opírá o podporu svých obyvatel, a nejen o priority nějaké elity. To bychom všichni měli mít na paměti.

Lothar Bisky, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, má skupina vždy obhajovala povinná referenda o reformní smlouvě v celé Evropě. Voliči v Irsku byli jediní, kteří před rokem a půl dostali příležitost rozhodnout přímo. Pokud chceme, aby lidé rozhodovali, pak musíme přijmout výsledek, i když se nám nelíbí.

Irská vláda jednala proti zásadě demokracie a uspořádala druhé referendum, částečně v důsledku tlaku ze strany ostatních členských států. Nyní dostali výsledek, o jaký stáli. My levicoví politici uznáváme zásadu demokracie, ale naše znepokojení politickou orientací EU přetrvává. Počet záporných hlasů v Irsku naznačuje, že nejsme jediní, kdo je znepokojen.

Tři hlavní body naší kritiky jsou, zaprvé, že předchozí politika liberalizace finančních trhů, daňové soutěže, oddělení finanční politiky od hospodářské politiky a zrušení sociálního státu přispěly k hospodářské a finanční krizi. Výsledkem této politiky je prohloubení chudoby a nerovnosti v Evropě. Pokud jde o regulaci finančních trhů, kromě slibů se toho udělalo velmi málo. Naopak, zatímco nezaměstnanost se zvyšuje, velké banky znovu očekávají ohromné zisky. Lisabonská smlouva bude v této politice tržní ekonomiky s volnou hospodářskou soutěží pokračovat. To je něco, co nemůžeme podpořit.

My naopak žádáme naprosto odlišný přístup k překonávání sociálních problémů. Naším cílem je zavést doložku o sociálním růstu s minimálními mzdami platnou v celé EU – stejná odměna za stejnou práci na stejném místě. Musíme bojovat proti mzdovému dumpingu.

Druhým bodem naší kritiky je, že výzva, aby členské státy postupně zvyšovaly svůj vojenský potenciál, není v souladu s cíli levice, stejně jako zakotvení Evropské zbrojní agentury v primárním evropském právu. Nebudeme podporovat světové vojenské mise v zájmu prosazení našich vlastních zájmů. Takovou smlouvu nechceme; chceme raději smlouvu o odzbrojení, nikoli o zbrojení. Je paradoxní, že jsem z tohoto důvodu vnímán jako odpůrce Evropy. Každý v Evropě, kdo je pro zbrojení, je označován za přítele Evropy, zatímco každý v Evropě, kdo je pro odzbrojení, je označován za nepřítele Evropy. To je politická absurdita!

Takže, referendum v Irsku se uskutečnilo, a přestože nedopadlo přesně podle našich představ, budeme jako levice pokračovat ve snaze o dosažení lepší přímé demokracie v Evropě.

Nigel Farage, jménem skupiny EFD. – Pane předsedo, takže ono je to všechno strašně jednoduché, že? Máme jeden výsledek hlasování v Irsku proti smlouvě a jeden výsledek hlasování v Irsku pro smlouvu, takže máme-li nějakého sportovního ducha, měli bychom uspořádat třetí, rozhodující kolo; ale rozdíl je, že třetí referendum bychom měli udělat svobodné a spravedlivé. Protože právě to se v Irsku rozhodně nestalo! Ve skutečnosti doufám, že jste na sebe velmi hrdí, protože jste vzali nejmenšího chlapce na hřišti, postavili ho do kouta a pořádně ho zmlátili. Toto je vítězství šikanistů; je to vítězství velkých peněz a vítězství byrokratů. Celá ta věc byla výsměch!

(Přerušování)

Aha, takže vy tento výsledek respektujete, že? A minulý výsledek jste nerespektovali, že? Evropská komise do referenda nalila miliony liber z peněz daňových poplatníků – dobře, libry nebo eura, na tom nezáleží, i když v našem případě záleží, protože my stále máme libru, díky bohu! – nalili jste do toho miliony. Útrata za „ano“ převýšila útratu za „ne“ faktorem někde mezi 10:1 a 20:1. Irský Výbor pro referendum nedělal svou práci, neřekl irským občanům, že Lisabonská ústavní smlouva má nesmírný dopad na jejich vlastní ústavu; a co je možná vůbec nejhorší, irská Komise pro vysílání změnila pravidla, takže strana pro „ano“ a strana pro „ne“ nedostaly stejný vysílací prostor. Celá záležitost byla skandální. Ale za co vedli kampaň, za co jste všichni vedli kampaň, to bylo „Řekněte ano zaměstnanosti“. O to šlo. Čerstvě z tisku, přátelé: Aer Lingus dnes propustil lidi a Intel, lidé, kteří vložili 400 000 EUR do kampaně za „ano“, dnes propustil 300 lidí. Od neděle padlo tisíc pět set padesát pracovních míst; jediná pracovní místa, která zůstala díky kladnému výsledku hlasování zachována, byla místa politické třídy.

Obávám se, že už je konec. Obávám se, že období irské nezávislosti bude v její historii velmi krátké. Nemyslím si, že prezident Klaus zvládne vytrvat, doufám, že ano; je to skvělý a statečný muž. Ale zdá se, že zvítězila byrokracie nad demokracií členských států. Z historického hlediska se domnívám, že Británie je dnes velmi osamocena, možná tak, jako byla v roce 1940, ale...

(Smíšené reakce)

...existuje skutečná diskuse, dnes je zde skutečná diskuse. Jaký má smysl mít konzervativního premiéra, když se svrchovaným vládcem stane pan Blair? Jaký má smysl mít ministra zahraničí, máme-li ministra zahraničí EU s vlastní diplomacií? Jaký to má všechno smysl? Pokud jde o mě, toto irské referendum zahajuje skutečnou diskusi. Je konec předstírání: pokud chcete pro jednotlivé státy demokracii, nemůžete zůstat členem této Evropské unie, a my povedeme kampaň, aby Británie vystoupila a aby vystoupila co nejdříve.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pane předsedo, včera jsem se zeptal paní Wallströmové, místopředsedkyně Komise, zda je Lisabonská smlouva v podstatě stejná jako ústavní smlouva, kterou nahrazuje. Řekla mi, že byly provedeny změny, které požadovala britská vláda, a že to byly změny týkající se jmen a symbolů. Nepoužila slovo „pouze“, ale klidně jej použít mohla.

Ústavní smlouvu již odmítli voliči Francie a Nizozemska a Spojené království mělo mít své referendum. Nepochybně by skončilo odmítnutím. Je zjevné, že nahrazení Ústavní smlouvy evropskou reformní smlouvou bylo provedeno na žádost britské vlády, aby mohla porušit svůj slib o uspořádání referenda.

Obsah zůstane stejný, ale jména a symboly se změní jako součást naprosto nepravdivého tvrzení, že smlouvy jsou rozdílné, takže referendum nebude třeba. Jak si někdo může dovolit nazývat tento podvod a nečestné jednání demokracií?

Fredrik Reinfeldt, úřadující předseda Rady. – Pane předsedo, předně bych chtěl představitelům politických skupin poděkovat za jejich připomínky. Vidím, že mnozí z nich by tento proces rádi urychlili, a chápu to.

Myslím, že bychom si měli ujasnit, že se vydáváme na více méně neznámé území. Pokud se podíváte na právní základ, ve skutečnosti se předvíдалo, že Lisabonská smlouva už bude od 1. ledna letošního roku v platnosti. My se nyní snažíme v nové situaci, která nastala kvůli situaci v Irsku, ale i v jiných zemích, jednat flexibilně.

Ve švédských diskusích často platí, že pokud vyjádříte svůj názor, dotknete se demokracie. To je dobré. A toho se také snažím dosáhnout zde. Pokud má nová smlouva vstoupit v platnost, je jasné, že musí být ratifikována 27 členskými státy. To je třeba zajistit a z tohoto důvodu jsem tak přesný a říkám, že jsme teď u čísla 24. Tři země se stále nepřipojily a nejdéle se bude zřejmě čekat na Českou republiku.

Jakmile smlouvu ratifikuje 27. země, půjdeme dál. Irsko ještě neratifikovalo. Před dokončením procesu je třeba ratifikace v parlamentu. Můžete říci, že to je jednoduchý proces, ale je třeba být důkladný, takže nikdy nevíte. Až budeme mít všech 27 zemí, pak bude soubor kompletní a my přejdeme k Lisabonské smlouvě.

Při tom je také velmi důležité říci, že všechny smlouvy, o nichž diskutujeme, byly uzavřeny s vyváženým zastoupením různých názorů, a je jasné, že já i ostatní zde přítomní se těmito smlouvami musíme řídit. Velice často se stává, že děláte něco jiného, co není v souladu se smlouvami. O to se zde během švédského předsednictví snažíme.

Proto vám říkám, že se budeme snažit na situaci, která v tuto chvíli ve skutečnosti spočívá v rukou Ústavního soudu v Praze v České republice, rychle reagovat. Až se vyjádří, zda se budou touto stížností zabývat či nikoli, pak švédské předsednictví bude pokračovat v tomto procesu. Toto je demokracie v praxi, protože se přesně řídíme smlouvami a odezvou z různých zemí.

Mým hlavním sdělením pro vás tedy je, že s touto jasnou většinou musíme mít Lisabonskou smlouvu co nejdříve, protože věříme, že nám zajistí lépe fungující Evropu, ale já hodlám odvést svou práci důsledně. Budu se držet smluv a také respektovat skutečnost, že než provedeme další krok, musí smlouvu ratifikovat všech 27 členských států.

Mnohokrát vám děkuji za vaše příspěvky a děkuji za podporu.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane předsedo, přednesu jen několik poznámek k připomínkám představitelů skupin a všem jim za jejich příspěvky děkuji. Tyto institucionální záležitosti přechodů mezi dvěma smlouvami jsou z právního a politického hlediska velmi náročné a vyžadují moudrý přístup ze strany všech orgánů. Samozřejmě bychom chtěli, aby nová smlouva byla schválena co možná nejdříve. Většina poslanců tohoto Parlamentu to chce, chtějí to všechny vlády a chce to rozhodně také Komise.

Faktem však je, jak právě poznamenal pan premiér, že smlouva nebude schválena před koncem mandátu této Komise. Mandát Komise trvá do konce tohoto měsíce, takže nevyhnutelně přijde období, kdy Komise bude Komisi „dočasnou“. Proto se domnívám, že Parlament před časem přijal správné rozhodnutí, když již rozhodl o předsedovi Komise, protože to předsedovi Komise poskytuje pravomoc, politickou pravomoc, zastupovat Komisi ve velmi důležitých mezinárodních závazcích. Bylo to od Evropského parlamentu moudré rozhodnutí.

Důležitým bodem je nyní vědět, jak se vypořádat s tímto přechodem. Dnes jsme o tom diskutovali v Komisi a naším názorem v kolegiu je, že bychom měli, pokud možno, sestavit novou Komisi již podle Lisabonské smlouvy. Takový je náš názor, protože toto je smlouva, kterou chceme; toto je smlouva, která vám, Parlamentu, poskytuje více práv, pokud jde o samotné sestavení Komise. Například vysoký představitel bude místopředsdou Komise, takže vysokého představitele budete volit vy. To se nestane, pokud budeme provádět Smlouvu z Nice, takže se domníváme, že bychom měli, je-li to možné, sestavit novou Komisi podle lisabonských pravidel. Ale to je samozřejmě otázka moudrosti a také načasování. V minulosti, konkrétně, když jsem byl členem Komise poprvé, jsme také začínali s prodloužením mandátu předchozí Komise o tři týdny.

Takže otázka zní: Jak dlouho to bude trvat? A proto jsem velmi rychle prohlásil – a premiér Reinfeldt ví, co si o tom myslím –, že jedna věc je čekat několik týdnů a jiná věc je čekat a nevědět do kdy. Je to otázka posouzení, politického posouzení, a já doufám, že Evropská rada přijme správná rozhodnutí na základě informací, které dostaneme od našich českých partnerů. Tuto otázku je třeba rozhodnout v Evropské radě na konci tohoto měsíce.

Rozhodně nechceme mít – myslím, že to není v ničem zájmu – Komisi, která nemá plné právní pravomoci. Není to v zájmu Komise a jsem si jist, že to není ani v zájmu Evropského parlamentu. Proto jsem řekl, že jsem připraven: jsem připraven začít sestavovat novou Komisi, jakmile budeme mít právní jistotu a Evropská rada tento proces zahájí. K tomu potřebuji, aby Rada přijala některá rozhodnutí. Potřebuji, aby Evropská rada navrhla vysokého představitele, protože vysoký představitel musí být podle Lisabonské smlouvy schválen předsdou Komise a místopředsdou Komise.

Pokud jde o některé poznámky, chci zdůraznit jisté body a uklidnit některé poslance Parlamentu. Někteří z vás říkali, že bude existovat „prezident Evropy“. Je mi líto: žádný „prezident Evropy“ nebude. Pokud bude platit Lisabonská smlouva, bude existovat předseda Evropské rady: v tom je rozdíl. Existuje předseda Parlamentu, existuje předseda Komise a bude předseda Evropské rady. Je důležité tuto skutečnost zdůraznit, protože myslím, že někdy se objevují myšlenky o jistých institucionálních odchylkách, a já nebudu akceptovat,

a Evropská komise nebude akceptovat, myšlenku, že předseda Evropské rady je prezidentem Evropy, protože tak to ve smlouvách není.

(Potlesk)

Není to ve smlouvách a my budeme muset smlouvy respektovat. Musíme respektovat orgány. Je zde předseda Evropského parlamentu; je zde předseda Komise. Bude-li Lisabon, bude předseda Evropské rady.

Je velmi důležité pochopit, že všechna naše rozhodnutí musí být přijata v rámci současných smluv. Proto jsem nyní přesvědčen, že jakmile Češi prošetří svou situaci, měli bychom se pohnout kupředu. Proto si myslím, že bychom měli pracovat na bodech, které jsem zmínil, od občanské iniciativy až po externí služby, v duchu spolupráce mezi všemi orgány, takže až budou rozhodnutí formálně přijata, budeme moci odhodlaně začít provádět vše, co Lisabonská smlouva naší Unii přináší, což je podle mého názoru větší zodpovědnost, více demokracie a větší účinnost.

Gay Mitchell (PPE). – Pane předsedo, jako první Ir, který promluví v této rozpravě, bych rád poděkoval kolegům za jejich laskavá slova o irských voličích. Rovněž děkuji všem, kterým se zde již děkovalo. Rád bych upozornil, že dvěma osobám, které v této kampani za „ano“ hrály výraznou roli a které nadřadily zájmy svých zemí nad politické zájmy své strany – panu Enda Kennyovi TD, vůdci strany Fine Gael, a panu Eamon Gilmorevi TD, vůdci Labouristické strany –, se poděkování nedostalo. Oni dva nezištně udělali více než kdokoli jiný, aby zajistili, že tato kampaň bude mít úspěch, a já chci, aby to zde bylo dnes zaznamenáno.

Proces hlasování o Lisabonské smlouvě v Irsku ukazuje, že když se snažíme lidi získat, jsou ochotni reagovat na vedení. Evropský projekt zůstává pro lidi v Evropě i jinde největší nadějí na pokojnou a úspěšnou budoucnost. Nemůžeme předpokládat, že lidé ocení jeho výhody. Když jim tyto výhody vysvětlujeme, musíme být co možná nejotevřenější a nej přístupnější. Rozšíření Evropy projekt neotupilo. Spíše nám umožnilo sdílet jeho výhody s ostatními. V rozmanitosti je skutečně jednota.

Někteří lidé v Irsku pochybovali o obsahu smlouvy; jiní se obávali, že členské státy budou nuceny legalizovat potraty, znepokojovaly je otázky ohledně neutrality, ztráty komisaře a ohledně možnosti, že by země ztratila kontrolu nad vlastní politikou přímých daní. Irský parlament prostřednictvím zvláštního výboru na základě prvního referenda určil, co lidi znepokojuje, a vláda od našich partnerů v těchto záležitostech dostala záruky a zejména si vymínila změnu ve vztahu k budoucímu složení Komise.

To byla demokratická praxe na všech úrovních. Důvod, proč měl irský parlament právo a povinnost udělat, co udělal, je ten, že svrchovaný irský lid mu toto právo a povinnost svěřil. Z vysoké účasti a drtivé převahy kladných hlasů je zjevné, že se projevila demokratická vůle lidí.

Pane předsedo, souhlasím s tím, co jste řekl o obavách některých lidí. Dovolte, abych nyní zmínil jedno téma, o němž se domnívám, že je třeba jej zmínit. Někteří lidé v Irsku i jinde se domnívají, že z EU se stává nehostinné místo obzvláště pro křesťanství a pro náboženství obecně. Musím říci, že i já osobně jsem zažil neuctivé reakce od lidí, kteří sami sebe vnímají jako nezaujaté a liberální, ale mají-li se pokusit nahlížet věci z pohledu lidí, kteří mají náboženské vyznání, vůbec se tak nechovají. Já respektuji lidi, kteří jsou bez náboženského vyznání, ale plně očekávám, že mi tento respekt budou oplácet. A právě o to v celém projektu EU jde. Opakuji: jednota v rozmanitosti. Druhé irské referendum ukazuje, čeho se dá dosáhnout, když jsme skutečně přístupní. Směřuji tato slova k těm, kteří mají uši a poslouchají, a k budoucím generacím.

Přejdeme nyní k ratifikaci a pak k plnění slibů, které Lisabon obsahuje – více demokracie a transparentnosti, jednodušší úloha ve světě, uplatňování stejně tolerantních a otevřených zásad v našich jednáních s ostatními regiony světa, zejména s nejméně rozvinutými státy, jaké musíme uplatňovat uvnitř EU.

Proinsias De Rossa (S&D). – Pane předsedo, když jsme naposledy diskutovali o této otázce, předpovídal jsem, že irští voliči odmítnou politický cirkus, který tvoří Gerry Adams, Nigel Farage a Joe Higgins. Jsem rád, že jsem to nazval pravým jménem.

Je třeba říci, že nabubřelost Nigela Farage na chvíli irský národ rozveselila, ale jeho opovrhování irskou demokracií dnes samozřejmě vyzářovalo ze všech pórů jeho těla. Jeho manipulace s irskými voliči, aby přiměli Británii vystoupit z EU, podle mého názoru ukazuje na jeho chabé porozumění britské a irské historii.

Důležitější je, že irští voliči velkou většinou prohlásili, že naše budoucnost je v Evropě, že Evropa je pro Irsko dobrá a že Irsko může pozitivně přispět k rozvoji Unie. Doufám, že všechny členské státy brzy smlouvu ratifikují a že institucionální, demokratické a sociální reformy budou moci být prováděny bez dalšího odkladu.

Svět potřebuje účinnější Unii, abychom mohli důrazně plnit cíle udržitelného rozvoje – z hlediska hospodářského, environmentálního a sociálního.

Chci vám ozřejmit, pane předsedo Barroso, i vám, pane úřadující předsedo, že Evropané žádají od Unie činy. Již je není třeba přesvědčovat, že pro problémy, kterým čelíme, potřebujeme domácí i globální řešení. Co ale chtějí vidět, to jsou činy, které začnou skutečně řešit krizi. Chtějí hmatatelné činy, nikoli rétorické.

Skutečně doufám, že budeme mít Komisi, která je způsobilá a schopná zbavit se zejména té mrtvé ekonomické ideologie, která nás v Evropě a samozřejmě i v celém zbytku světa přivedla na pokraj katastrofy. Musíme splnit cíl, který jsme vytyčili v Lisabonské smlouvě: sociálně tržní ekonomiku, která vytvoří pracovní místa, která bude zaměřena na prosperitu a která zajistí slušný životní standard všem našim občanům.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Pane předsedo, minulý týden irští občané, 619 000 vítězných hlasů, jasně vyjádřili důvěru projektu Evropské unie. Rád bych poděkoval ostatním 26 vládám v Evropě a politickým skupinám zde v Parlamentu, které s irskou vládou v uplynulých 15 měsících úzce spolupracovaly, aby připomínky irských občanů k Lisabonské smlouvě I byly zcela vyřešeny.

Bylo to vítězství pro irské občany, nikoli nutně pro vládu nebo politické strany. Irové jasně řekli, že irské území leží v srdci Evropské unie.

– (GA) Politické strany, které souhlasily se smlouvou, tentokrát spolupracovaly více než během prvního referenda.

Občanské skupiny, jako je *Ireland for Europe* a *We Belong* sehrály stěžejní úlohu, aby veřejnosti dokázaly, že to není jen politický systém, kdo chce, aby lidé hlasovali v referendu kladně. Skupiny zemědělských podniků smlouvu silně podporovaly a byly v této kampani velmi aktivní.

Toto je hlavní změna od minulého referenda a bylo to patrné.

– Právně závazné záruky pro Irsko v oblastech politiky daní, neutrality a sociálně etických záležitostí vyřešily hlavní obavy irských občanů. Doufám, že smlouva bude brzy ratifikována a jsem rád za zprávy z vaší země, pane předsedo.

Ale musím říci, že poznámky, které zde dnes pronesl pan Farage ze strany UKIP, byly pro irské občany urážející a pro nás nepřijatelné. Irové jsou inteligentní, bystří voliči a poznali rozdíl mezi minulou smlouvou a touto smlouvou, a to že protokoly obsahují právně závaznou dohodu. Pane Faragi, vás a vaše kolegy jistě potěší, že váš zásah do smlouvy znamenal další 3 nebo 4 % kladných hlasů. Takový respekt mají irští občané k vám a vaší skupině.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, i já jsem v sobotu cítila velkou radost a úlevu, že irští občané dvoutřetinovou většinou zvolili „ano“, takže zjevně již nevěří mylným prohlášením a strašidelným příběhům například o minimální mzdě 1,84 EUR, a že řekli „ano“ společně Evropě.

Konečně máme možnost společně pracovat na naší zahraniční politice, abychom dosáhli lepší prevence konfliktů, lepší ochrany lidských práv a větší demokracie ve všech státech světa, jinými slovy silněji cítit globální odpovědnost, kterou Evropská unie má. Aby však toto mohlo skutečně platit – někteří to již zmiňovali –, potřebujeme podporu všech evropských hlav států nebo vlád, aby přesvědčily prezidenta Klause k podepsání smlouvy. Mám na mysli všechny z nich. Dnes ráno mě rozhořčilo, když jsem slyšela, že jeden z předsedů vlád, konkrétně rakouský kancléř Werner Faymann, v rozhovoru prohlásil, že pokud prezident Klaus smlouvu nepodepíše, bude mít také Rakousko příležitost uspořádat další referendum. To ukazuje nedostatek odpovědnosti vůči evropské politice. V tomto ohledu bych požádala úřadujícího předsedu Rady, aby rakouskému předsedovi vlády vysvětlil, že je třeba, abychom převzali společnou evropskou odpovědnost. Požádala bych také sociálně demokratické poslance, aby tuto věc vysvětlili.

Je třeba, aby každý, kdo je pro společnou Evropu, vysvětlil prezidentu Klausovi, že i on musí smlouvu podepsat a že nepotřebujeme, aby cokoli podryvalo proces vedoucí k realizaci Lisabonské smlouvy. Takže nechť se nečeho jen proto, že to může být mezi lidmi populární. Považuji to za velmi nezodpovědné, pokud jde o evropskou politiku, a doufám, že rakouská hlava vlády toto své prohlášení odvolá.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Dámy a pánové, není mým úmyslem se vměšovat do vnitřních záležitostí Irska a uznávám právo irské politické reprezentace nechat hlasovat o této smlouvě tolikrát, kolikrát uzná za vhodné, a samozřejmě respektuji výsledek toho referenda, stejně jako jsem respektoval výsledek loňského referenda, které dopadlo opačně. Nevím, který výsledek je hodnotnější nebo platnější, možná že by mi s tím

mohli irští kolegové pomoci a poradit mi, nicméně jediné, co mohu hodnotit, je, jak to působí navenek a jak celá atmosféra okolo ratifikace Lisabonské smlouvy působí navenek, a bohužel musím říci, že ten dojem je otřesný. Já jsem žil prvních 26 let svého života v režimu, který nepřipouštěl svobodnou volbu, kde žádné svobodné volby nebyly možné a kde byl možný pouze jeden jediný výsledek. Já se velmi obávám, že mnozí v této místnosti i jinde v Evropské unii se domnívají, že jediný možný a myslitelný výsledek, pokud jde o ratifikaci Lisabonské smlouvy, byl a je „ano“ a žádný jiný výsledek pro ně není přijatelný a není pro ně přípustný.

A já se ptám, proč je tolik povyku a tolik politického tlaku kolem Lisabonské smlouvy, když přece bez této smlouvy by se Evropská unie ani nerozpadla, ani nezhroutila, ale fungovala by dále na stávajícím smluvním základu. A odpovídám si, že v tomto případě jsme svědky úplně exemplárního příkladu realpolitik, mocenské politiky, kdy nejde o demokratičtější Evropu nebo lépe fungující či transparentnější Evropskou unii, ale jde o nové rozdělení mocenských poměrů v Evropské unii. Říkám to bez hořkosti, jsem v politice dost dlouho na to, abych věděl, co to je realpolitik, ale alespoň si tady nelžeme do kapsy.

Kdo vydělá na Lisabonské smlouvě? Bude to Evropská komise, takže se nedivím, že Evropské komise je jejím velkým zastáncem, bude to Evropský parlament, takže se nedivím, že mnozí v této místnosti jsou zastánci této smlouvy, a bude to několik silných států Evropské unie a budou to také federalisté ve všech frakcích, ať je to Evropská lidová strana nebo Strana evropských socialistů nebo Strana evropských liberálů. Nejvíce se ale obávám toho, že tento přístup, přístup ve stylu účel světlí prostředky, se obrátí proti nám všem, že budeme svědky protireakce, která přijde v příštích letech, a že tento tlak na schválení Lisabonské smlouvy vyvolá protitlak v podobě nárůstu podpory pro skutečné antievropany, pro extremistické, xenofobní a antievropské síly, a že toto vítězství bude vítězstvím Pyrrhovýchým.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Rád bych svému kolegovi poslanci položil následující stručnou otázku: Domníváte se, že skutečnost, že irská vláda může svolat referendum, kolikrát chce, je součástí demokratického procesu? Jaký je pak váš názor na zprávu, že rakouský předseda vlády nyní přemýšlí o svolání prvního referenda? Přijímáte to také jako známku demokracie, nebo byste to nazval zneužíváním moci, jak to popsala diskutující před vámi? Mohl byste prosím odpovědět?

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Já tady nejsem od toho, abych hodnotil postupy irské vlády nebo rakouské vlády nebo jakékoli jiné vlády, neudělal jsem to, nedělal to a dělat to v žádném případě nebudu.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Pane předsedo, irští občané se vyjádřili. Já to akceptuji. Ti, kteří říkají, že tato volba byla „Ano“ pro Evropu, tvrdí, že loňská volba byla „Ne“ pro Evropu. Nebyla. Loni ani letos nešlo o podporu Irska pro Evropu.

Evropská komise se rozhodla utratit velkou část prostředků na propagandistickou kampaň o výhodách Evropské unie přímo před referendem. To přispělo k přesvědčení, že v hlasování šlo o „Ano“ či „Ne“ Evropě, a nikoli o „Ano“ či „Ne“ Lisabonské smlouvě. Domnívám se, že je to politováníhodné.

Každá osoba v tomto sále musí nyní čelit jasné těžké výzvě, to znamená uznat, že mnohé záležitosti, které vyšly najevo při kampani k referendu, musí být ještě vyřešeny. Lidé se obávají zejména o mzdy, o práva zaměstnanců a o veřejné služby, stejně jako o další nevyzbrojování a o hlas menších států.

Tentokrát bylo irským občanům řečeno, že pokud budou podruhé hlasovat pro „Ne“, ocitne se Irsko osamoceno a bude muset čelit hospodářské krizi samo.

Lidé, kteří podporovali smlouvu jako smlouvu pro pracovní místa a investice, by nyní měli zajistit pracovní místa a obnovu.

Sliby, které byly dány, by neměly být po dosažení výsledku, který si irská vláda a vůdci EU přáli, zapomenuty.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Pane předsedo, pokud se dá z irského referenda něco odvodit, pak je to skutečnost, že máme-li dostatečně velký nedostatek vyváženosti mezi tábory pro „ano“ a pro „ne“, pokud existuje dostatečně velký nedostatek vyváženosti v mediální prezentaci záležitosti a pokud můžete otázku opakovat, kolikrát je třeba, je zcela nepochybně možné dostat odpověď „ano“. Pokud však některý z těchto předpokladů chybí, pak Evropany nepřimějte, aby obětovali více svrchovanosti ve prospěch institucí, v nichž se právě nacházíme. To je skutečnost, ze které musí vycházet postoje nás všech.

Dalším prvkem reality – který musí alespoň pro ty, kdo smlouvu podporují, být velmi nepříjemný – je metoda, jakou se smlouva realizuje, a to je jen jediná možná metoda, a to ještě v atmosféře strachu. V atmosféře strachu z nové situace vznikající ve Spojeném království, která povede k položení otázky britským obyvatelům.

Musí být nepříjemné moci realizovat své vize jen v atmosféře strachu, že by obyvatelé další země mohli být požádáni o vyjádření svého názoru – že by demokracie mohla znovu promluvit.

Slyšeli jsme, že pan předseda řekl Parlamentu, že strana, která řekla „ne“, bude respektována. Ovšem, ve vši upřímnosti, těžko lze nějaký respekt pro tuto stranu vypožorovat. Slyšeli jsme, že ze smlouvy budou odstraněny symboly – přesto je celý tento Parlament zakryt vlajkami. Slyšeli jsme, že ze smlouvy bude vyňata hymna – přesto se nový Parlament oslavoval za zvuků Beethovenovy 9. symfonie. Záruky, které dostali irští voliči nebo my skeptikové, nejsou příliš důvěryhodné. Rádi bychom jim věřili, ale máme k tomu velmi málo důvodů.

Proinsias De Rossa (S&D). – Pane předsedo, vyzývám ty, kterým se nelíbí výsledek irského referenda, aby přestali zpochybňovat demokratické postupy v Irsku. Irsko je demokratický stát. Je to nezávislý demokratický stát. Parlament Irské republiky rozhodl o konání referenda; toto referendum se uskutečnilo. Podpořilo je 95 % volených zástupců v irském parlamentu. Takže prosím, můžete si kritizovat Evropskou unii, ale nemáte právo zpochybňovat demokracii v mém státě.

Předseda. – Podle pravidla o „modré kartě“ musíte přednést otázku, nikoli prohlášení. Znění tohoto pravidla je velmi striktní a je velmi důležité, aby bylo respektováno.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Pane předsedo, demokracie podle mě znamená položit otázku a dostat na ni odpověď. Demokracie neznámá pokládání otázky tak dlouho, dokud nedostanete odpověď, kterou jste předem očekávali. Pokud se poslanci tohoto Parlamentu a členové Komise a Rady obyvatelstva neobávají, proč tedy pokusy zabránit konání referenda neuspěly pouze v jedné zemi? Vládám a institucím EU se podařilo zabránit konání referend v ostatních 26 členských státech. To není demokracie.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Pane předsedo, tento Parlament je palácem fantazie, palácem snů.

Svou silnou volbou nám irský lid dodává elán a sílu pokračovat v úspěšném vedení a budování silné a hlavně federální Evropy.

Jedině tak si zasloužíme titul právoplatných dědiců otců Evropy, jejichž zásluhou zde dnes jsme.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, většina je šťastná a pociťuje úlevu. Očekávám, že menšina výsledek přijme.

Většina v 27 národech a v Evropském parlamentu řekla opakovaně „ano“ dalšímu rozvoji Evropské unie. Vidíme demokratickou většinu a blokující menšinu. Toto „ano“ demokratické většiny bylo „ano“ zdravého rozumu, „ano“ pro demokratičtější, transparentnější Evropskou unii, která je blíže svým občanům, „ano“ pozitivně proevropsky smýšlejících lidí a činitelů, „ano“ pro posílení pozice Evropské unie ve světě a důležitý krok správným směrem.

Ještě je před námi dlouhá cesta, protože potřebujeme společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, abychom mohli být globálním hráčem. Je třeba, abychom pokračovali v rozšiřování demokracie, například prostřednictvím povolení možnosti evropského referenda, jednotného evropského práva volit a mnoha jiných věcí. Čekají nás povinnosti a nesmíme ztrácet čas. Očekávám, že Komise urychlí reformu dokumentu a započne rozhovory s členskými státy ohledně komisařů. Očekávám, že Rada poskytne vysvětlení ohledně svého postoje k tomuto výsledku. Také očekávám, že my v Parlamentu zlepšíme svou komunikaci a dialog s občany a že je budeme lépe informovat.

Jasně jsme viděli, že čím lepší informovanost, komunikace a dialog, tím výraznější je většina. Politici, kteří nejsou přesvědčeni, že toho jsou schopni, nejsou na správném místě, stejně jako politici, kteří se schovávají za referenda, protože nechtějí před občany předstoupit sami a převzít odpovědnost. Čím více byla diskuse soustředěna na Evropu, tím výraznější byla většina. Říkáme „ne“ nacionalizaci evropské politiky a „ne“ národním referendům o evropských záležitostech, s výjimkou přistoupení země.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Pane předsedo, pan Zahradil se ptal, kdo z toho bude mít prospěch. Domnívá se, že to budeme my, poslanci Parlamentu. Může to tak být a není to tak špatné, pokud v parlamentní demokracii mají parlamenty – samozřejmě se to netýká jen Evropského parlamentu, ale také vnitrostátních parlamentů – do určité míry prospěch. Nicméně ve skutečnosti to prospěje občanům, pokud budeme schopni silněji a lépe zastupovat jejich zájmy.

Pan Schulz již poznamenal, že žijeme ve světě, který se mění, ve světě, kde je silná Čína, kde sílí Indie, Brazílie posiluje a Spojené státy americké jsou stále velmi silné.

Pokud se dnes podíváme na Washington, vidíme, že i nová administrativa se ptá Evropy na názor ohledně různých problémů, od Afghánistánu po jiné záležitosti. Máme v tomto ohledu jasné stanovisko a jasný jazyk? Pokud ne, nebudou nás brát vážně.

Rusko se vždy snaží poštvat členské státy EU proti sobě, protože to je pro naše partnery samozřejmě výhodnější. Každému, kdo ještě dnes bojuje proti této smlouvě v mylné představě, že je to smlouva, která posiluje vliv Evropské unie, bych řekl: ti, kteří bojují proti této smlouvě, ve skutečnosti posilují naše takzvané partnery nebo, chcete-li, naše protihráče.

Již to zde bylo řečeno, ano, stále je zde několik institucionálních otázek, které musíme vyřešit, zejména v souvislosti s útvarem pro vnější činnost. Nicméně nepokoušejme se nyní vést další institucionální diskuse. Naši občané chtějí jasnou a pevnou odpověď. Chtějí, abychom rozhodně promluvili k otázkám souvisejícím s ochranou klimatu, bezpečnostními záležitostmi, finanční regulací. V každém jednotlivém případě můžeme dokázat, že Lisabon přináší zlepšení. Naše argumenty však musí mít smysl, aby lidé neměli pocit, že Evropská unie se zajímá jen sama o sebe, ale aby viděli, že se stará o zájmy svých občanů.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedo, také já jsem měl otázku pro pana Karase, kterou bych stále položit. Budu ji směřovat k panu Swobodovi – protože paní Lunaceková již našeho pana kancléře Faymanna a jeho stranické kolegy kritizovala. Jaký je jeho postoj jako postoj jako sociálního demokrata k návrhu předsedy strany v jeho státě a federálního kancléře uspořádat v Rakousku referendum?

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Pane předsedo, nemyslím si, že bychom zde měli vést rozpravu o vnitřních záležitostech Rakouska, ale jedna věc je zcela jasná – že ani v Rakousku nebude žádné referendum o Lisabonské smlouvě. To je naprosto jasné. Lisabonská smlouva byla ratifikována a musí co nejdříve vstoupit v platnost. To je můj, a náš, názor.

President. – Děkuji vám za zodpovězení otázky, ale, kolegové, přečtu vám dotyčný článek, protože jej musíme mít na paměti.

„Předseda může udělit slovo poslancům, kteří zvednutím modré karty signalizují, že chtějí položit otázku, která nezabere více než půl minuty“ – pouze otázku – „jinému poslanci během jeho řeči“ – nikoli později – „pokud je předseda přesvědčen, že tím nedojde k narušení rozpravy, a pokud s tím řečník souhlasí.“

Pokud se budou modré karty zvedat příliš často, neudělím vám slovo, protože to povede k narušení rozpravy. To musíte vzít na vědomí.

Zvedejte karty včas a pouze pro otázky, které zaberou půl minuty; odpovědi nesmí překročit jednu minutu. Taková jsou naše pravidla a my se jich musíme striktně držet.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pane předsedo, jedna věc zde dnes dosud nebyla řádně zmíněna, a to skutečnost, že pozitivní výsledek referenda v Irsku nebyl prvním pozitivním výsledkem referenda vztahující se ke konstitučnímu procesu, který zmínil pan Verhofstadt. Pozitivní výsledky měla i referenda v Lucembursku a ve Španělsku. Takže toto referendum v žádném případě nebylo první.

Vždy je zábavné poslouchat pana Farage. Dnes to však zábavné nebylo. Euroskeptikové žalostně prohráli. Šok z dvoutřetinové většiny je skutečně bolestný. Tentokrát nebylo nijak zábavné vás poslouchat. Bylo také zajímavé vidět, jak se pan Kirkhope krouť ve svém křesle, protože konzervativci mají k této zvláštní straně v názorech na evropskou politiku velmi blízko. Pevně doufám, že se to jednou změní.

Viděli jsme, že v Irsku pro proces evropské integrace existuje demokratická podpora. Máve v Evropě dostatek demokracie? Je demokracie v Evropě dokonalá? V žádném případě, ale toto byl dobrý den pro demokracii v Evropě.

Nyní si někteří lidé stěžují, že Irsko bylo vystaveno tlaku. Pan de Rossa řekl dost jasně, že se Irsko nezávisle rozhodlo uspořádat další referendum. Vzpomeňme si, jak se Evropská unie pokoušela bojkotovat Rakousko, když se dostal k moci Jörg Haider. Prostě to nefungovalo. My nemůžeme na členské státy vyvíjet nátlak. Mají svrchované právo rozhodovat si o těchto věcech.

Jiní si stěžují, že Irsko řeklo „ano“ jen kvůli krizi. Irsko během krize pocítilo evropskou solidaritu. To je pozitivní věc! Evropskou solidaritu očekáváme, i pokud se domácnosti v Bulharsku nebo Maďarsku ocitnou bez dodávky tepla, protože Rusko a Ukrajina se znovu hádají o plyn. Evropská solidarita je dobrá věc. Pokud toto je výsledek, myslím, že je to velmi dobrá věc.

Smlouva otevírá nové příležitosti. Je zde zahrnuto několik oblastí politiky – rozpočtová politika, politika v soudní sféře, ve vztahu k vnitřním záležitostem – ale pro mě je nejdůležitější zahraniční politika. Přestože pan Swoboda řekl, že bychom neměli vést institucionální rozpravy, je třeba, abychom vedli vážnou rozpravu o Evropské službě pro vnější činnost. Musíme mluvit jedním hlasem. Tento Parlament – a vysvětlím to Komisi, ale také Radě – chce silného vysokého představitele a účinný Evropský útvar pro vnější činnost. Chceme EÚVČ s širokou základnou, chceme, aby byl blízký Komisi, a chceme, aby měl přístup ke všem útvarům včetně útvaru sekretariátu Rady. To spolu s projednáváním Komisí bude rozhodující zkouškou. Bude to také rozhodující zkouška pro budoucnost evropské zahraniční politiky ve 21. století, abychom zajistili, že budeme schopni hovořit jedním hlasem.

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan MARTÍNEZ MARTÍNEZ

místopředseda

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedajícím, ratifikací Lisabonské smlouvy dojde k něčemu pro Evropský parlament velmi jednoduchému; budeme mít dalších 18 poslanců z 12 členských států Evropské unie.

Jsme opatrní, protože v březnu letošního roku Evropský parlament požádal všechny členské státy, aby předvíдалy tento výsledek a oznámily, jako způsob jmenování, že volby 7. června budou demokratickým základem pro vyslání těchto dalších osmnácti poslanců EP.

Některé členské státy to učinily, jako Španělsko a vaše země, paní úřadující předsedkyně Rady. Jiné země, které však prohlašují, že jsou velmi spokojené, stejně jako já, s výsledkem irského referenda a těší se, až bude Lisabonská smlouva implementována, stále nesplnily svou povinnost, co se týče vlastní vůle, oznámit svůj způsob jmenování.

Můžeme počítat s tím, že vy, paní úřadující předsedkyně Rady, požádáte na zasedání Evropské rady 29. a 30. října každý členský stát, aby oznámil způsob jmenování těchto dodatečných poslanců EP podle Lisabonské smlouvy?

Druhá věc, která mě skutečně šokuje, je skutečnost, že každý hovoří o ohromných ambicích Lisabonské smlouvy, ale ona nám v souvislosti s jednou velmi jednoduchou věcí ukládá jistou povinnost: rovnost mezi muži a ženami. Toto je závazný cíl Listiny základních práv v rámci Lisabonské smlouvy. Mám za to, že na další dva posty, které mají být obsazeny, místo vysokého představitele a místopředsedy Komise a předsedy Rady, se počítá pouze s mužskými jmény.

Vaše země, Švédsko, je v této otázce velmi příkladnou zemí. Očekávám, že se tímto tématem budete zabývat velmi vážně. Není možné, abychom měli na čtyřech hlavních odpovědných postech v Evropě pouze muže. Není to hodné Lisabonské smlouvy, není to hodné Evropy. Počítám, že zajistíte, aby rovnost mezi muži a ženami byla respektována i na této úrovni.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Pane předsedajícím, jak jednou řekla nizozemská fotbalová legenda Johan Cruyff, všechny výhody mají své nevýhody. Výhoda Lisabonské smlouvy je, že dává členským státům větší slovo a vnitrostátním parlamentům větší vliv. Nevýhodou je, že přesouvá těžiště vlády spíše k Evropě. Pane předsedajícím, toto je nevýhoda, kterou nesmíme, obzvláště zde v Parlamentu, brát na lehkou váhu. Nakonec, v posledních 30 letech jsme v Evropě byli svědky, jak v Evropě moc narůstá nepřímě k účasti našich občanů na volbách do Evropského parlamentu. Přesouvání větší moci do Bruselu jde ruku v ruce s nižší účastí voličů v evropských volbách. Pokud Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, musí Evropa přijmout toto ponaučení: nechejme Unii jednat pragmaticky a nechejme ji opakovaně prokázat svou přidanou hodnotu. Jedině pak můžeme získat podporu evropských voličů.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Pane předsedajícím, já jsem proti Lisabonské smlouvě z pohledu levice a socialistů a odmítám zasahování xenofobních a pravicových sil. Irské referendum nebylo vítězstvím demokracie. Irským občanům vyhrožovala velká koalice – politické vedení, velké podniky, většina kapitalistického tisku a Komise EU –, že pokud budou hlasovat pro „ne“, budou ekonomicky izolováni, budou Evropskou unií potrestáni a že přijde boj o kapitál a investice, a bylo jim řečeno, že budou-li hlasovat pro „ano“, přinese to zaměstnanost, investice a obnovu. Samé lži.

Pokrytectví irské vlády se ukázalo na skutečnosti, že požádala vedení Aer Lingus, aby odložilo ohlášení surového rušení 700 pracovních míst až do dnešního dne, po referendu. Komise EU neustále intervenovala: zasahovala do procesu. Ti tři předsedové zde nejsou, ale chtěl bych, aby je jejich zástupci požádali o reakci

na následující skandál. Pan Tajani, komisař EU pro dopravu, strávil celý den na cestách po Irsku v letadle Ryanairu s prezidentem této nadnárodní společnosti při volební kampani za „ano“. Tento komisař je odpovědný za řízení dopravy a má chránit zákazníky a pracovníky a je beznadějně zkompromitován svými styky s prezidentem jedné z největších společností poskytujících dopravní služby. Jaká je vaše odpověď na tuto skutečnost?

Konečně, spekuluje se o tom, že pan Tony Blair bude novým předsedou Rady EU. Řekněme to jasně. Pan Tony Blair je válečný zločinec. Za žádných okolností nesmí být –

(Předseda požádal řečníka, aby řeč ukončil, protože překročil svoji řečnickou dobu)

Nebylo nutné mě přerušovat, pane předsedající. Domnívám se, že jste zde jako předsedající, nikoli jako vážený člen.

Prohlášení, které jsem chtěl dokončit, je, že pan Blair nesmí být jmenován předsedou EU.

(Předsedající řečníka přerušil)

Předsedající. – Vidím modrou kartu. Rád bych upozornil poslance zvedajícího kartu, že pokaždé, když zvedne kartu, znemožňuje promluvit poslanci, který je na řadě. Na schůzi předsednictva se pokusím toto nařízení změnit, protože nemůžeme dovolit, aby docházelo k situacím, kdy poslanci, jejichž jména jsou na seznamu řečníků, měli znemožněno vystoupit, protože ostatní poslanci přerušují jednání dotazy, což je v současné době zákonný postup.

Nessa Childers (S&D). – Pane předsedající, ráda bych se zeptala pana Higginse, co by ho přimělo k podpoře smlouvy.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Pane předsedající, Lisabonská smlouva přináší zesílení neoliberálního hospodářského programu, který způsobil hospodářskou katastrofu v celé Evropě s 21 miliony nezaměstnaných, větší vyzbrojování a zesílení zbrojního průmyslu a větší tlak na privatizaci. V tomto smyslu není ve smlouvě nic, co by přesvědčený socialista mohl podpořit.

My podpoříme skutečné iniciativy, které budou zastávat práva pracujících v Evropě, ale když samotná Lisabonská smlouva i Listina základních svobod ve skutečnosti institucionalizují rozsudky Evropského soudního dvora, čímž přispívají ke zneužívání pracujících přistěhovalců dodavateli, kteří zásobují podniky na druhé straně hranic, jak toto můžeme podpořit?

Timo Soini (EFD). – *(FI)* Pane předsedající, strávil jsem dětství a mládí v sousedství komunistické diktatury, Sovětského svazu, a strach byl všudypřítomný. Finsko, malá země, byla přímo tam. Nicméně my jsme to zvládli; byli jsme nezávislí. Nyní mě překvapuje, že v Evropské unii je povolen jen jediný konečný výsledek. Je možné vyjádřit názor, je možné dokonce nesouhlasit, dokonce euroskeptikové jsou povoleni, ale konečný výsledek musí být stejný.

Pokud vyhrajete nečestnými prostředky, už jste prohráli. Abych použil fotbalové přirovnání, vzpomeňme si na případ s rukou Diega Maradony. Kdo si pamatuje zápas mezi Argentinou a Anglií a jeho konečný výsledek? Byl vyhrán nečestnými prostředky, že? Podívejte se, kde je dnes Maradona, ten, který vyhrál nečestnými prostředky.

Konečně chci říci ke Švédsku, zemi, která drží předsednictví, že nadále respektujete rozhodnutí švédských občanů, kteří hlasovali proti euru. Nepřehodnotili jste tu záležitost znovu po roce nebo dvou, ani pěti. V tomto případě to ovšem bylo jen rok poté. Toto je demokracie EU a jednoho dne sklídí své zasloužené ovoce.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – *(FI)* Pane předsedo, i já jsem žila v malé zemi a stále žiji. Ráda bych se zeptala pana Soiniho, jestli nesouhlasí s tím, že toto je případ, kde Irsko ukázalo svou velkou sílu jako malá země, protože prakticky celou Evropu srazila na kolena. Tentokrát, po zdlouhavé diskusi, Irsko, malá země stejně jako Finsko, hledalo u Evropské unie ochranu a chce pomoci posílit EU. Nejsou zde Evropská unie a Lisabonská smlouva právě kvůli ochraně malých zemí?

Timo Soini (EFD). – *(FI)* Pane předsedající, toto je pro malé země špatná dohoda. Oslabí hlas Irska, Dánska a Finska v Radě ministrů. Velké země získají na síle.

Miluji Irsko; byl jsem tam 20krát. V Irsku jsem se stal katolíkem. O to nejde. Jen mě mrzí, když vidím takový posun. Nejprve bylo 53 % proti a 47 % pro. Tentokrát byl výsledek 67 % pro a 33 % proti. Co se stalo a proč? Já trvám na tom, že to byl strach. Přeji Irsku a Irům mnoho úspěchů a Bůh jim žehnej.

(Liisa Jaakonsaari pronesla poznámku bez použití mikrofonu)

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Dámy a pánové, nejprve bych rád poděkoval irským občanům, zejména každému z 600 000 statečných Irů, kteří odmítli diktátorskou Lisabonskou smlouvu a připojili se k bitvě za demokracii v Evropě. Každý, koho těší výsledek tohoto referenda, bude také potěšen smrtí demokracie a diktaturou globalismu. Evropští politici by neměli podporovat globalismus, ale měli by se zabývat skutečnými problémy: jak vymýtit nezaměstnanost, zastavit hromadnou imigraci a zrušit diskriminační a nehumánní Benešovy dekrety a slovenský jazykový zákon. Také vyzývám všechny kolegy poslance, aby podpořili touhy po autonomii největší menšiny bez volebního práva v Evropě, Maďarů žijících za hranicemi Maďarska. Zástupci strany Jobbik mohou podpořit jediné Evropskou unii založenou na národních tradicích. Děkuji vám.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Těší nás, že referendum, které se konalo v Irsku, potvrdilo výrazné vítězství příznivců Lisabonské smlouvy. Musíme blahopřát a zároveň poděkovat těm, kteří v Irsku vedli kampaň za „ano“.

Toto hlasování vyjadřuje rozhodnutí občanů Irska pokračovat v procesu rozvoje Evropské unie. Umožnili nám představit si v budoucnu dobu, kdy Evropská unie bude promlouvat silným hlasem ve všech debatách s hlavními světovými mocnostmi. Tento hlas bude promlouvat jménem 27 nebo více členských států.

O tématu nové základní smlouvy se poprvé diskutovalo v roce 2002. Minulý pátek znamená konec procesu k přijetí nové smlouvy. Říkám, že znamená konec procesu proto, že věřím, že evropští občané vyslovili svůj názor, ať již přímo, nebo nepřímo. Polsko oznámilo, že smlouvu podepíše okamžitě. Zbývá ještě jedna osoba, která je přesvědčena, že ratifikaci této smlouvy je nutné blokovat, přestože parlament země, kterou on vede, ji ratifikoval. Doufám, že ten prezident vezme v úvahu přání občanů všech 27 členských států, včetně České republiky, a podepíše ratifikaci smlouvy.

Dámy a pánové, budoucí provádění smlouvy bude pro Evropský parlament znamenat nové povinnosti. Je třeba, aby Parlament provedl příslušné přípravy, aby mohl tyto povinnosti plnit co nejrychleji a nezpůsoboval zpoždění legislativního procesu. Jeden konkrétní příklad zde dnes máme v tom, že v souvislosti se zemětřesením v Itálii byly z pořadu jednání odstraněny dvě zprávy o Fondu solidarity. I dnešní problém s modrými kartami je toho příkladem.

Doufám, že administrativní útvary budou věnovat tomuto aspektu alespoň stejnou pozornost, jako věnovaly statutu poslanců.

Předsedající. – Rád bych vám znovu vysvětlil, že zaprvé jednací řád říká, že předseda „může udělit slovo“. Tudíž „může udělit slovo“ znamená, že může rozhodnout, zda poslanci slovo udělí nebo neudělí. Tento předseda upřednostňuje udělování slova poslancům, kteří jsou na seznamu, před udělováním slova poslancům, kteří se přihlásí o řečnickou dobu a tím brání v řeči poslancům, kteří jsou na seznamu podle řečnické doby přidělené každé skupině. Zadruhé, jednací řád říká, že modrá karta by se měla zvedat během řeči poslance, kterému má být položena otázka, a nikoli poté.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Pane předsedající, nejprve bych rád řekl, že jsem touto rozpravou zděšen, protože ze dne, který měl být pro Evropu dnem oslav, se stala rozprava, v níž jsme se dostali až ke zpochybňování způsobu, jakým předseda Parlamentu uvítal výsledky.

Zaznělo zde více než deset proslovů, které otevřeně kritizovaly nejen Evropu – což by mohlo být legitimní –, ale i demokratický výsledek referenda v Irsku.

Jsem přesvědčen, že přišel čas říci v této sněmovně, že zde, sídlí svrchovanost evropských občanů, devět z deseti zde zastupovaných občanů podporuje Evropu a že zásadní přesvědčení hlavních demokratických stran Evropy jsou pro Evropu. Dámy a pánové, také bych rád upozornil, že Lisabonská smlouva je nezbytným předpokladem pro posílení Evropy, pro zajištění jednotnější a silnější Evropy, ale to bohužel samo o sobě nestačí.

Rád bych vám všem řekl, že pokud před 60 lety zakladatelé zamýšleli, že Evropa by po válečné tragédii a následných pokusech vnutit ostatním politické přesvědčení nebo hegemonie měla tvořit společnou oblast míru, dnes má Evropa jiné odůvodnění. Dnes máme před sebou vedení světa, a buď na něj dosáhneme, nebo ne. Diskuse je jako ozvěna Shakespearových slov: být, či nebýt pro Evropu.

Před pár dny jsem měl možnost hovořit s lidmi, kteří byli v Pittsburghu, a jejich názor byl, že svět nesleduje Evropu, ale Asii. Evropa musí být jednotná a silná, aby byla skutečně přítomna u stolů světových vůdců.

Pokud tam nebudeme, nebudeme mít význam, nebudeme mít žádný vliv. Proto je Lisabon cestou, ale je to cesta, kterou teprve budeme muset ujít.

Andrew Duff (ALDE). – Pane předsedající, upřímně, měli bychom poděkovat panu Farageovi za jeho příspěvek irské kampani. Jeho ojedinělý styl postkoloniálního hurávlástenectví nepochybně posloužil k získání několika irských republikánů pro „prosmluvní“ věc.

Ještě podivnější je však skutečnost, že se kampaně naprosto neúčastnili britští konzervativci, kteří se schovávali za sukně Declana Ganleyho a prezidenta Klause. Pravdou je, že konzervativní strana je jako možná vládní strana jediná, která stále je proti tomuto velkému kvalitativnímu kroku vpřed, vstříc evropské integraci.

Posuďte absurditu jednání euroskeptiků, protože být proti Lisabonu znamená držet se současné Smlouvy z Nice a současné spíše neohrabané a neprůhledné – a příliš často neefektivní – Unie, které se nedaří reagovat na xpožadavky veřejnosti a na globální výzvy. Británie si zaslouží něco mnohem lepšího než konzervativní stranu a Evropa nepochybně potřebuje něco více.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, stejně jako mnozí, kdo zde dnes již hovořili, jsem potěšen irským kladným hlasováním a rád bych blahopřál těm, kdo za to bojovali, zejména irským zeleným v *Comhaontas Glas*. Nicméně pokud je pravda, že je to den hodný oslavy, pak je to v každém případě těžce vybojovaný den. Nebylo by správné, kdybychom se nyní prostě spokojeně vrátili ke svým obvyklým zaběhnutým institucionálním procesům, jako by se vlastně nic moc nestalo.

Předseda Parlamentu se ve svém prvním prohlášení k tématu zmínil o skutečnosti, že bychom také měli pozorně naslouchat záporným hlasům. K tomu bych dodal, že bychom měli naslouchat také hlasům, které jsou sotva slyšitelné, těm, které při evropských volbách v červnu nepokládaly za nezbytné účastnit se voleb a hrát svou roli v podpoře tohoto procesu. Tím myslím, že musíme počítat se skutečností, že rozhodná cesta vpřed může být úspěšná, jedině pokud se budeme více snažit zapojit občany než doposud.

Nepochybně jsme ztratili čas. Ztratili jsme celá léta. Evropa se z mezinárodního hlediska opozdila. Stačí se podívat na setkání G20. Evropa ale bude dynamičtější, pouze pokud se více zapojí občané. Nedomnívám se, že na občany České republiky by měl být vyvíjen tlak kvůli rušivému postoji jejich prezidenta tím, že jim oznámíme, že pokud se vyskytne nějaká pochybnost, nebudou mít komisaře.

Je zde však něco, co je ještě důležitější, a to je skutečnost, že by bylo vážnou chybou rozhodnout se pro Tonyho Blaira nebo jiného možného kandidáta na úřad předsedy Rady za zavřenými dveřmi. Je třeba o této věci diskutovat otevřeně s evropskými občany. Navrhuji, abychom pro všechny kandidáty na tento úřad uspořádali v Parlamentu slyšení.

(Předsedající řečníka přerušil)

Ashley Fox (ECR). – Pane předsedající, byl jsem v červnu zvolen, abych zastupoval jihovýchod Anglie a Gibraltar a během volební kampaně mě zarmoutilo, kolik jsem poznal lidí, kteří již nepodporují členství Británie v EU. Zarmoutilo mě to, protože jsem přesvědčen, že EU byl silou, která podporovala světové dobro. Prosazovala mír a usmířování mezi obyvateli Evropy. Doufám, že v tom bude pokračovat. Jednotný trh podporuje obchod a prosperitu; přední světové společnosti, jako je Airbus v mém volebním obvodu, dokázaly, čeho můžeme dosáhnout, když spojíme své průmyslové zdroje.

Když jsem studoval, žil jsem rok ve Francii a vrátil jsem se jako frankofil. Chci, aby Británie měla vřelé a přátelské vztahy se všemi evropskými sousedy. Obávám se, že vydáme-li se na současný pochod směrem k politické unii bez podpory občanů Evropy, hrozí, že zničíme tu dobrou práci, kterou EU vykonala. Respektuji skutečnost, že irští občané nyní hlasovali ve prospěch Lisabonské smlouvy, přestože považují za ostudné, že byli nuceni k uspořádání druhého hlasování zeměmi, které neměly ani jedno referendum. Obzvláště trestuhodné je jednání Gordona Browna. Jeho odkaz Británii nebude jen to, že nás nechal zbankrotovat, ale také že upřel britským občanům hlasování o tomto posledním přenesení moci z Westminsteru do Bruselu. Hrozí, že jeho porušení slibu uspořádat referendum zničí britskou podporu EU a já toho hluboce lituji. Nepochopím, proč se ti, kteří jsou pro politickou unii, zřejmě rozhodli postavit tuto strukturu na nejhorších možných základech. Copak nechápou, že politická unie vybudovaná bez podpory veřejnosti pravděpodobně skončí nezdarem?

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Dámy a pánové, v tomto sále cítím z mnoha tváří a projevů uspokojení a někdy i radost z výsledku opakovaného irského referenda. Přestože ratifikační proces Lisabonské smlouvy ještě není dokončen, chtěl bych podotknout, že uspokojení a radost budeme moci pocítit teprve tehdy, pokud občané Evropského společenství potvrdí, například i v dalších volbách do Evropského parlamentu,

že Lisabonská smlouva byla především v jejich prospěch, zlepšila sociální podmínky, snížila nebezpečí ozbrojených konfliktů a výrazně přispěla k moderní demokratické Evropě. Přiznávám, že výsledek opakovaného irského referenda pro mě nebyl překvapením. Všichni jsme byli svědky výrazného zájmu ze strany evropských struktur, který až hraničil s nátlakem na Irsko a který byl odpovídajícím způsobem podpořen i finančními prostředky.

Svým hlubokým přesvědčením jsem byl federalistou, a to ještě v době společného státu Čechů a Slováků. Federalistou v nejlepším slova smyslu jsem a zůstávám. Vadí mi ale – a nejsem sám – že o tak důležitém dokumentu nemohli občané Evropské unie rozhodnout referendem ve všech státech. Prosadit dokument, který především dává možnosti posílit úlohu finančních institucí bez ohledu na sociální Evropu, považuji za chybu. Opakované referendum v Irsku považuji za precedent, který je nebezpečný pro celé Evropské společenství. Čas bude naším soudcem a myslím, že ukáže, že výsledek druhého irského referenda je Pyrrhovým vítězstvím. Chtěl bych požádat, aby byl respektován ústavní pořádek České republiky a aby nebyl činen nátlak na české orgány, a zejména na prezidenta, při rozhodování...

(Předseda řečníka přerušil)

Předsedající. – Je mi líto, dámy a pánové, ale stejně jako jsou mimo provoz výtahy, nefunguje ani tlačítko, kterým předsedající přerušuje řečníka, který přesáhl řečnickou dobu a okrádá o čas své kolegy poslance, kteří jsou na seznamu řečníků. Přestaňte prosím hovořit, když vás o to požádám, jinak, protože my předsedající nemáme tlačítko pro přerušení mikrofonu, polovina poslanců, kteří jsou na seznamu řečníků v této nesmírně důležité rozpravě, nebude moci vystoupit, což se mi jeví jako velmi nesolidární.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Pane předsedající, pokusím se dodržet svoji řečnickou dobu. Strana *Lega Nord*, kterou zastupuji, hlasovala v italském parlamentu pro smlouvu a já osobně jsem byl zpravodajem. Pokud jde o referendum, zcela jsme respektovali irský nesouhlas se smlouvou a stejně tak jsme respektovali její schválení 67 % voličů, což je vysoké číslo. Vůle lidí vyjádřená prostřednictvím referenda je přímá a jednoznačná.

Uvítal jsem dnešní řeč předsedy Parlamentu, když řekl, že bychom také měli naslouchat důvodům těch, kteří hlasovali záporně, a zejména se sami sebe zeptat, proč mnoho lidí vůbec nehlasovalo. Domnívám se, že to je inteligentní a vnímavá úvaha, protože evropská demokracie není budována na rozhodnutích shora, ale na politickém povědomí a růstu politického povědomí mezi evropskými občany.

Jsem přesvědčen, že občané chtějí větší demokracii...

(Předsedající řečníka přerušil)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, ve všech rozpravách, které jsme za posledních několik let o Lisabonské smlouvě vedli, dokonce i její zastánci vždy říkali, že tato smlouva není tak dobrá, jak by mohla být, že má spoustu nedostatků a že to vlastně není úplně úspěšný kompromis.

Nyní jsou tito zastánci šťastní, protože smlouva je blízko implementaci a to je v pořádku. Nicméně když nyní slyšíme, jak tito zastánci říkají, že většina vyjádřila demokraticky svůj názor a menšina jej prostě bude muset přijmout, mají samozřejmě pravdu, ale čekal bych, že toto prohlášení uslyším také po prvním referendu v Irsku. Nakonec je jasná jedna věc: nevíme, zda tato smlouva bude pro Evropskou unii přínosem, nebo – jak jsem přesvědčen já – bude katastrofou. Jsem přesvědčen, že jejím výsledkem bude centralizovaný superstát.

Jedna věc je však jasná: tato Evropa bude dobrou Evropou, jedině pokud bude demokratická. Demokracie, v níž se hlasování uskutečňuje tak dlouho, dokud establishment nedostane výsledek, který si přeje, není demokracií. Proto doufám, že se nebudeme snažit vyvíjet nátlak na českého prezidenta, aby svou práci dokončil co nejrychleji.

(Předsedající řečníka přerušil)

Elmar Brok (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane místopředsedo Komise, je mi velmi líto, že ti, kdo během prvního referenda šířili při irské kampani lži, musí dnes uznat, že parlamenty 26 zemí smlouvu ratifikovaly, že Irsko smlouvu ratifikovalo v referendu a že dosud všechna rozhodnutí ústavních soudů ohledně Lisabonské smlouvy byla pozitivní. Před touto skutečností nemohou utéci.

Zadruhé, ve srovnání se Smlouvou z Nice je Lisabonská smlouva smlouvou parlamentů a občanů, takže je smlouvou pro větší demokracii.

Zatřetí, rád bych poděkoval irským poslancům, irským občanům a také vůdci jejich opozice, Endovi Kennymu, který by měl být zahrnut na zmíněný seznam.

Konečně bych rád řekl, že jsem přesvědčen, že proces ratifikace bude pokračovat, protože smlouvu ratifikovaly všechny parlamenty. Nemohu uvěřit, že by český prezident více lpěl na písemných žádostech vůdce opozice země, která již smlouvu ratifikovala, než na názorech vlastního parlamentu a vlastního ústavního soudu. To by bylo, jako kdyby vůdce francouzské opozice napsal britské královně a žádal ji, aby nepodepisovala zákon, který již prošel Dolní sněmovnou.

Poslední věc: paní Malmströmová, žádám vás, abyste brala vážně názory, které jsme vyjádřili včera ve výběrech ohledně Evropského útvaru pro vnější činnost. Dokumenty, které jsem zatím...

(Předsedající řečníka přerušil)

Libor Rouček (S&D). – (CS) Dámy a pánové, dovolu, abych i já nejprve popřál Irům, popřál irskému lidu k úspěšnému provedení referenda o Lisabonské smlouvě. Jasně irské „ano“ je dobrou zprávou pro Irsko, dobrou zprávou pro celou Evropu. Evropská unie potřebuje po svém historickém rozšíření nový, posílený smluvní základ. Jen tak totiž bude Evropa schopna v období světové hospodářské krize i v době všestranné globální konkurence úspěšně čelit výzvám a nástrahám 21. století. Svě „ano“ Lisabonské smlouvě řekli i Češi. Český parlament, obě jeho komory, jasnou ústavní většinou Lisabonskou smlouvu podpořily.

Česká veřejnost Lisabonskou smlouvu schvaluje, stejně jako již předtím, v roce 2003, v referendu jasnou většinou schválila vstup do Evropské unie. Češi si jsou dobře vědomi, že desetimilionový národ, stejně jako celá Evropa, má svoji svobodu, nezávislost, bezpečnost, hospodářskou i sociální prosperitu zajištěnou pouze existencí demokratické, silné a výkonné Evropské unie. Česká republika je parlamentní demokracií. Pravomoci jejího prezidenta se odvíjejí od vůle parlamentu. Český prezident není absolutistický monarcha ani není v takovém postavení, jako byl nejvyšší představitel v politickém systému bývalého Sovětského svazu.

Chtěl bych proto vyzvat Václava Klause, aby respektoval vůli českého lidu a po vyjasnění situace v českém Ústavním soudu Lisabonskou smlouvu bezodkladně podepsal. Jsem přesvědčen, že zdržování a obstrukce nejsou důstojné roli a postavení českého prezidenta.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pane předsedající, pane ministře, pane komisaři, pro naprostou většinu proevropsky smýšlejících byl irský výsledek dobrou zprávou. Jak již zde mnozí uvedli, budeme nyní mít demokratičtější a otevřenější EU. Irští občané sehráli svou úlohu ve vyvážení EU z ústavní krize. Nyní je to na nás ostatních.

Domnívám se, že tentokrát několik bodů hrálo ve prospěch EU. Jste-li sami, když ve světě zuří bouře, nejste silní. Myslím, že na tom se všichni shodneme. Pochybnosti, které se smlouvou souvisely, byly odstraněny, ale já jsem také přesvědčen, že zde sehrál roli také starý, historický argument. Irsko nechce být spojováno s britským euroskepticismem. Dublin není Londýn!

Někteří lidé řekli, že referendum se nemůže konat vícekrát než jednou. To je jako říci, že se vícekrát než jednou nemohou konat volby. Pro většinu z nás je dobré, že lidé – a možná i někteří poslanci zde – mohou změnit názor, když se změní okolnosti. Právě proto máme demokracii a proto volíme několikrát.

Nyní je řada na Polsku a České republice, aby smlouvu ratifikovaly. Polsko by nemělo být problém. S prezidentem Klausem v Praze by to mohlo být složitější – zdá se, že je tvrdohlavý. Byl velmi upřímný, až jízlivý, když zde ve sněmovně na jaře vyjadřoval svou nedůvěru k Lisabonské smlouvě.

My nyní víme, že toto je ve Spojeném království velmi citlivá otázka. Pokud se v Londýně příští rok na jaře změní vláda – a je zde reálná šance, že se změní – a pokud bude český proces trvat déle nebo budou chtít referendum, je zde riziko, že EU bude čelit dalším problémům ohledně ratifikace této smlouvy.

Měl jsem v úmyslu oslovit švédského premiéra, ale on zde není. Má dobré vztahy s Davidem Cameronem. Doufám, že těchto vztahů využije k zajištění, abychom měli lepší rozpravu o EU, a to nejen v Evropě, ale také ve Spojeném království. Potřebujeme silnou...

(Předsedající řečníka přerušil)

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Pane předsedající, dvojí referendum o Lisabonské smlouvě v Irsku vytvořilo nebezpečný precedens. Zdálo se, že pokud by Irsko dokument nepřijalo, muselo by hlasovat tak dlouho, až by bylo dosaženo požadovaného výsledku. Během kampaně byla použita celá řada nátlakových taktik, od výsad, jako byly záruky, že EU nebude zasahovat do vnitřní legislativy pro etiku, náboženství a

ekonomiku, přes hrozby jako ztráta komisaře až po vydírání, že Irsko bude odsunuto a vyřazeno ze struktur EU.

Všechna tato opatření, ve spojení se strachem živěným krizí, vedla ke známému výsledku. S využitím ohromných finančních prostředků mnozí agitátoři za EU dokonce slibovali pracovní místa výměnou za přijetí smlouvy a nesoustředili se na hlavní problémy. Političtí komentátoři upozornili na nedemokratické metody a aroganci politické elity EU. Vzhledem k používání dvojího metru vyzývám k uspořádání třetího referenda v Irsku a k možnému novému hlasování o tomto dokumentu ve vnitrostátních parlamentech členských států EU.

Gerard Batten (EFD). – Pane předsedající, řečník, který hovořil dříve, obvinil mého kolegu Nigela Farage z nerespektování irské demokracie. Rád bych je ujistil, že ji respektuje. Co však nerespektuje, to je neférový a neobjektivní způsob, jakým byla vedena kampaň. Jeho a naše strana respektují demokracii natolik, že bychom byli rádi, aby se referenda uskutečnila i v 26 zemích, kterým byla zatím upřena.

Další řečník řekl, že toto nebylo první kladné hlasování, které se konalo, a že i v Lucembursku a Španělsku zvítězily hlasy pro „ano“, ale byla to určitě referenda o ústavě, a nikoli o Lisabonské smlouvě? Říká se, že Lisabon se od ústavy liší, tak která to je? Měli jsme v šesti zemích stejné referendum, nebo to byla čtyři referenda o ústavě a ve dvou zemích referenda o Lisabonu? Pokud je to první případ, pak je skóre 3:3. Je-li to druhý případ, pak je skóre 2:2 a 1:1. To není příliš přesvědčivá podpora pro Lisabonskou smlouvu.

(Předseda řečníka přerušil)

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Pane předsedající, je ostudou demokracie, když zavedení politikové upírají svým občanům referendum ve svých členských státech, a přitom vyžadují dvě referenda v Irsku. Ostudné je také to, že tito politikové vyžadují, abychom přijali výsledek druhého referenda, když oni nepřijali výsledek toho prvního.

Bez ohledu na to, zda tato ústavu reformující Lisabonská smlouva vstoupí v platnost či nikoli, potřebujeme novou základní smlouvu. Tato nová základní smlouva by měla zahrnovat skutečné rozdělení moci, skutečně nezávislý soudní dvůr pro věci týkající se subsidiarity, úplné transparentnosti a hospodářství a zejména závazných referend. Takto ještě můžeme utéci z pasti Evropy a k tomu bychom měli upřít své snahy.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pane předsedající, není o tom pochyb: pozitivní výsledek irského referenda o Lisabonské smlouvě je nesmírně pozitivním krokem pro obnovu Evropské unie a pro rozhodující politické a institucionální reformy, které smlouva stanoví. Potěšili mě občané Irska, kteří odpovědně zvolili „ano“, čímž zabránili úplné paralýze evropského projektu. Doufám, že prezident Klaus a prezident Kaczyński o tom budou také přesvědčeni, zrovna tak jako se doufá, že irská ratifikace prostřednictvím referenda přispěje ke snahám umožnit vstoupení smlouvy v platnost dne 1. ledna 2010.

Kladný výsledek irského hlasování však ukazuje, že jednotná Evropa je jediným politicky věrohodným projektem, který může přinést užitek zemím a zejména občanům. Dnes není v Irsku nebo v jiném členském státě politik, který by dokázal navrhnout rozvojovou strategii pro svou zemi, pokud by opustila Evropskou unii nebo se na ní podílela nějakým omezenějším způsobem.

Nyní je třeba, abychom ze strany Komise jednali rychle a odvážněji, pomocí odvážných pilotních iniciativ na různých frontách; například s větší odvahou vydali eurobondy, s větší odvahou postupovali ve společné správě otázek imigrace a s větší odvahou řešili energetické záležitosti. Především však musíme zohlednit závažné chyby, k nimž docházelo v nedávných letech. Úpadek politického projektu, který nazýváme „Evropská unie“, může být připisován specifickému činiteli: stalo se to, když jsme trvali na tom, že tento projekt by se již neměl řídit přáními obyvatel, ale přáními byrokratů.

Proto, když říkám „s větší odvahou“, hovořím především o větší odvaze na straně vedení Komise, abychom dokázali dosáhnout cílů, které jsme si sami stanovili.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Pane předsedající, irští občané řekli „Ano“ Evropské unii. Nyní přišel čas odstranit dvě největší překážky v Evropě, které již Irové vlastně zpochybnili. Prezidentům Polska a České republiky: dost bylo tohoto opovrhování Evropany! Neztrácejme čas, když ho máme tak málo a před sebou tolik práce. Chci apelovat na Donalda Tuska, polského premiéra, aby ze zřejmých důvodů přijal ve své zemi Listinu základních práv.

Dosud jsme my politici říkali, že nemáme dostatečné nástroje a právní předpisy, které by nám umožnily jednat. Nyní máme zde ve sněmovně před sebou velký úkol. Velmi brzy budeme mít k dispozici novou

smlouvu a musíme dostat Evropskou unii na společnou a rychlou cestu ven z krize, abychom jednali jménem občanů a v zájmu posilování postavení EU ve světě. Musíme bojovat proti nerovným mzdám a za lepší a rovnoprávný přístup ke vzdělání, kultuře a zdravotní péči. Nové právní předpisy nám pomohou udržet v EU rozmanitost, ale musíme zavést větší rovnost, která dnes občanům EU tolik chybí. Naším cílem by navíc mělo být dokázat všem, kteří jsou proti Lisabonské smlouvě, že můžeme dělat i něco pro ně a že jejich „Ne“ pro nás bylo a je větší motivací.

Dámy a pánové, je mi 35 let a očekávám v našem jednání větší dynamičnost. Očekávám, že budeme rychleji komunikovat s Evropskou komisí a Evropskou radou o procesních a personálních věcech a také o podstatných věcech. Budeme prezentovat velké evropské projekty. Také se ptám předsedy Evropského parlamentu, Konference předsedů a předsedů politických skupin: v jakém stadiu jsou naše přípravy? Budeme připraveni provádět Lisabonskou smlouvu, a pokud ano, tak kdy?

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Pane předsedající, dámy a pánové, výsledek irského referenda byl jasný a byl vynikajícím signálem jak pro Evropu, tak pro Irsko. Irům je třeba k tomuto výsledku z mnoha různých důvodů blahopřát. Osobně jsem však zvláště potěšen tím, že irské referendum znovu vrátilo Evropskou unii a její budoucnost na titulní strany novin. Skutečná debata je třeba, protože pokusy o reálnou vizi budoucnosti EU byly v nedávných letech dost žalostné.

Také bychom neměli zapomínat, že Lisabonská smlouva je výsledkem úpravy předchozího návrhu ústavy EU. Pokud by Irové i tentokrát odmítli, museli bychom se vážně zamyslet a diskutovat o směru, jakým se jako Evropská unie ubíráme. Také bychom se museli zamyslet, jestli jsme v nedávných letech nepostupovali vpřed možná příliš rychle a s malou umírněností.

Podle mého názoru problémy, které vyvstaly během procesu ratifikace, jen dokazují, že Evropská unie je považována za něco jaksi vzdáleného a těžko kontrolovatelného. Abychom tento problém vyřešili, osobně doufám, že diskuse o budoucnosti EU neskončí jen tady a bude nadále transparentní, i když bude platit reformní smlouva.

Musíme vytvořit soudržnou Evropu a nesmíme ignorovat důvody, které vedly k tomu, že tato smlouva byla původně odmítnuta. Jsem přesvědčen, že v tomto smyslu je Lisabonská smlouva a její implementace je správnou cestou a velkým krokem k demokratické Unii, k Unii, která projevuje větší solidaritu. Ovšem abychom toto dokázali, budeme muset pokračovat v otevřeném dialogu.

Také mě těší, že Lisabonská smlouva pomůže oživit spolupráci mezi vnitrostátními parlamenty a Brusel. Nyní je čas přesunout svou pozornost z Irska na Českou republiku. Doufám, že Evropa nebude muset dále zadržovat dech. Je důležité, aby se Lisabonská smlouva rychle realizovala a abychom...

(Předsedající řečníka přerušil)

James Nicholson (ECR). – Pane předsedající, je rozhodnuto. Jakkoli lituji, že první rozhodnutí nebylo respektováno, budeme muset počkat, co z tohoto rozhodnutí vyplyne. A nyní je na ostatních, aby rozhodli, a já doufám, že dostanou k tomuto rozhodování prostor. Jen doufám, že vysoké procento lidí, kteří v Irské republice hlasovali pro „ano“, nezažije z dlouhodobého hlediska zklamání. Nic jiného k tomu říkat nechci.

Nyní leží velmi těžké břemeno odpovědnosti na ramenou těch, kteří si přejí ještě hlubší centralizaci procesu rozhodování zde v Bruselu. Radím jim, aby se nedostali tak daleko před lidi, že by lidé nevěděli, kam směřují nebo co je nakonec může čekat. Nejsem protievropského smýšlení, ale chci Evropu, která je spokojena sama se sebou a která je schopna dát těm, kteří nesouhlasí, právo navrhnout alternativní pohled, a to už se zde ve sněmovně vždy neděje.

Philip Claeys (NI). – (NL) Jakákoli euforie ohledně druhého referenda v Irsku naprosto není na místě. Vítězství tábora pro „ano“ bylo ukradené vítězství, protože původní referendum bylo pořádáno zcela zákonným způsobem a v souladu s pravidly. Většina těch, kteří hlasovali pro „ne“ v roce 2008, měla pochopitelně pocit, že oficiální Evropa nebude brát ohled na jejich verdikt, pokud se nebude hodit EU. Proto mnozí voliči zůstali doma. Demokracie EU je jednosměrná ulice. Nebyla zde žádná spravedlivá kampaň. Převaha tábora pro „ano“ v médiích byla ještě posílena 16stránkovým svazkem Evropské komise ve všech nedělních novinách: to je nezákonné využívání peněz daňových poplatníků, které už musí skončit. Voliči byli zastrašováni. Hospodářská krize byla využita jako nástroj, jak lidi donutit, aby hlasovali pro „ano“. Dámy a pánové z Evropské komise, mohou předpovědět, že vaše propagandistické triky se vám dříve či později vrátí.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Pane předsedající, dámy a pánové, představme si, že dnes, až tato nekonečná rozprava skončí, vyjdeme ven a dole se setkáme s 27 kolegy poslanci a budeme muset jednomyslně rozhodnout, do které restaurace půjdeme. Když vyřešíme tento problém, tak si představte, že si všech 27 si bude muset vybrat stejné jídlo a že všech 27 z nás se bude muset rozhodnout, zda si dáme víno, nebo ne.

Pane předsedající, tato metafora, která pochází od člověka, který drží dietu, dobře ilustruje současnou situaci Evropské unie a to, co přináší Lisabonská smlouva: podle mého názoru je tím nejdůležitějším toto, tedy zrušení požadavku jednomyslnosti.

Pokud my všichni, kdo jsme zde hovořili, chceme, aby Evropská unie fungovala správně, byla účinná, nesla lidem přidanou hodnotu, pak to první, co je třeba udělat, je nahradit požadavek jednomyslnosti požadavkem superkvalifikované většiny. To je nejvýznamnější úspěch Lisabonské smlouvy.

Být proti Lisabonské smlouvě znamená nechtít, aby Evropa správně fungovala nebo neměla významnou úlohu ve světě.

Pane předsedající, nechápu, a je to pro mě politováníhodné, jak někteří kolegové poslanci, kteří do tohoto Parlamentu vstoupili dobrovolně, mohou mít větší důvěru v Radu ministrů než v Evropský parlament. Navíc jsou to lidé, kteří v Radě ministrů nikdy nebudou. Proč věří, že jejich zájmy lépe chrání Rada ministrů než tento Parlament, kde jsou přítomni a kde mohou hlasovat?

Pane předsedající, další věc, které nerozumím, je, proč jeden kolega poslanec řekl, že chtějí oddělit svou zemi – a to je legitimní názor – od Evropské unie. V tom případě, dámy a pánové, je nutné být pro Lisabonskou smlouvu, protože Lisabonská smlouva poprvé zakládá klauzuli o opuštění Unie. Popravdě řečeno, je třeba mít odvalu a ambice, abyste řekli svým občanům, že je nutné vystoupit z Evropské unie. To je také něco, co bych rád viděl.

Pane předsedající, abych to shrnul, věřím, že díky výsledku irského referenda se blížíme dokončení procesu.

Pane předsedající, rád bych řekl panu Roučkovi a panu Brokovi – které znepokojuje postoj prezidenta České republiky –, že nemám žádné pochybnosti. Nemám pochybnosti, protože osoba, která odmítla podepsat to, co bylo přijato sněmovnami, které ji zvolily, osoba, která by odmítla podepsat smlouvu, by byla jako královna Anglie, která by odmítla podepsat zákon z Westminsteru. To není možné. Také jsem si jist, že takový patriot, jako je pan Klaus, by nerad viděl svou zemi zachvácenou vnitřní ústavní krizí.

Pane předsedající, domnívám se tedy, že nastal čas spojit síly, abychom si uvědomili, že svět na nás Evropany nečeká a že se buď my Evropané musíme sjednotit a zastávat konstruktivní postoje ohledně problémů, které v této chvíli prožívají naši občané, nebo Evropa jako mocnost zmizí z mapy.

Pane předsedající, jsem přesvědčen, že právě to musíme nyní udělat, společně, jako Evropané a jako Parlament.

Glenis Willmott (S&D). – Pane předsedající, nejprve bych ráda blahopřála kolegům z Irska k tak skvělému výsledku. V Británii máme stranu UKIP a konzervativce, kteří, jak budete všichni vědět, bojovali za hlasy pro „ne“ v irském referendu. UKIP nám neustále říká, že bychom neměli zasahovat do vnitrostátních záležitostí, ale oni rozhodně zasahovali do hlasování v Irsku, o tom není pochyb. Ráda bych poděkovala Nigelu Farageovi. Domnívám se, že odvedl skvělou práci, protože mám za to, že tyto zásahy ve skutečnosti napomohly kampani pro „ano“. Tomu se říká nechtěné důsledky, ale my jsme za jeho zásah vděční.

Na druhou stranu u konzervativců vládne naprostý zmatek. Mají neshody ohledně Evropy a to zastiňuje jejich konferenci, která se odehrává tento týden v Manchesteru. Postoj Davida Camerona k Lisabonské smlouvě je docela neudržitelný. Stále slibuje, že pokud vyhraje všeobecné volby a pokud smlouvu neratifikuje 27 členských států, uskuteční referendum. V nejlepším případě může být obviněn z váhavosti. V tom nejhorším může podle mého názoru být obviněn z neupřímnosti k britským občanům, protože nevím, jak toto hodlá udělat.

A právě když hlavní aktuální problémy vyžadují více spolupráce, nikoli méně, problémy jako změny klimatu, jak vyřešit finanční krizi a jak naložit s rostoucí nezaměstnaností, právě tehdy se konzervativci rozhodli, že Británie bude izolována a na okraji EU. Byli by raději, kdybychom dění jen pozorovali, než ovlivňovali.

A my jsme tento týden vyslechli, jaké mají plány: jak hodlají zredukovat veřejné služby a zvýšit věk odchodu do důchodu a jak pomohou bohatým tím, že sníží dědičnou daň. Znovu kvůli Evropě bojují jako krysy v pytli, jak říkáme ve Spojeném království. Předstírají, že se změnili, ale zjevně to není pravda. Ne, jsou to stále ti stejní konzervativci, stále pomáhají několika privilegovaným na úkor mnoha jiných, stále upřednostňují dogma před zájmy britských občanů.

Občané Irska jasně zvolili demokratičtější a dynamičtější EU a EU je nyní lepší místo pro řešení skutečných problémů dneška. Britští konzervativci by nyní měli vyjít s pravdou ven a říci nám, zda hodlají riskovat budoucnost britských občanů se všemi vážnými důsledky pro zaměstnanost a prosperitu. Takže, pane Camerone, vyložte karty na stůl a řekněte nám pravdu.

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan LAMBRINIDIS

Místopředseda

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pane předsedající, paní Malmströmová, paní Wallströmová, místo používání vznešených slov – a já mám dojem, že v Evropském parlamentu je inflace vznešených slov – stojí za to zamyslet se nad tím, proč irští občané řekli „Ano“, když loni řekli „Ne“.

Domnívám se, že ti, kdo říkají, že to byla krize, co postrčilo Iry do náruče Lisabonské smlouvy, tuto záležitost velmi zjednodušují. Zdá se, že hlavním důvodem, proč Irové, obyvatelé Zeleného ostrova, podpořili smlouvu, je to, co si mezi tím v Evropské unii zajistili. Irsko zajistilo sobě a všem členským státům vlastního komisaře. Za to bychom měli Irsku poděkovat.

EU také přislíbila, že nebude zasahovat do irských daní, a to díky Dublinu. Snad je to definitivní konec německých a francouzských plánů na normalizování daní v EU.

Konečně, Brusel slíbil, že se nebude vměšovat do právních předpisů Irska v oblastech morálních a sociálních norem, včetně ochrany nenarozeného dítěte. Irská vláda a irský národ si zaslouží blahopřání k účinnému vyjednávání.

Mimochodem, je zábavné sledovat radost těch, které těší výsledek referenda v Irsku. V mnoha případech byli titíž lidé proti konání referend v jejich vlastních členských státech.

Diane Dodds (NI). – Jak jsem již řekla zde ve sněmovně při předchozí příležitosti, přicházím před vás jako člověk nadšený pro Evropu spolupracujících národů. Důsledně vystupuji proti federalismu Lisabonské smlouvy a postupování moci národních států. Výsledek druhého referenda o Lisabonské smlouvě v Irské republice neznamená pro Spojené království žádnou změnu. Dokument, který poškozoval britské národní zájmy 2. října 2009, je 2. října 2010 poškozuje stejně. Ratifikace v Polsku to nezmění; ratifikace v České republice to nezmění; datum všeobecných voleb v Spojeném království to nezmění; a proto chci využít této příležitosti zde ve sněmovně a vyzvat k tomu, aby britští občané měli možnost referenda k plnému znění Lisabonské smlouvy, tak jak by jej měl mít každý evropský národ.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Pane předsedající, dámy a pánové, jen bych rád vyjádřil potěšení nad výsledkem referenda v Irsku, a to nejen za Skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), jak již mnoho poslanců učinilo, ale hlavně jménem portugalských členů skupiny PPE.

Jsem přesvědčen, že se tím zjevně posilují vyhlídky na rozvoj a růst Evropské unie a připravuje se scéna na novou fázi. Samozřejmě bychom chtěli blahopřát všem, kteří se podíleli na Lisabonské smlouvě, zejména Komisi a zde přítomnému komisaři a také samozřejmě portugalskému předsednictví Evropské unie, které v této věci sehrálo velmi důležitou úlohu. Proto bych také chtěl říci, že jsme rádi, že to tak je a že navzdory všem těmto těžkostem a skutečnostem, že stále napjatě očekáváme postoj České republiky, budou portugalské občany velmi rádi, že jméno jejich hlavního města bude spojováno s rozhodujícím krokem v rozvoji Evropské unie. V tomto ohledu bych také rád řekl, že také vždy budeme moci počítat s další vlajkou, která také vždy bude vlajkou portugalských členů skupiny PPE, a to je vlajka vnitrostátních parlamentů.

Jsem přesvědčen, že Lisabonská smlouva je rozhodující krok směrem k zapojení vnitrostátních parlamentů do evropské demokracie. Proto jsem přesvědčen, že právě tento aspekt, který je nejdůležitějším aspektem demokracie, konkrétně zastupování, a nikoli, jak zde někdy slyšíme, referendum, je v demokracii nezbytný a zásadní, tedy zastupování a nikoli přímé hlasování. Lisabonská smlouva je také velkým krokem ke zvýšení účasti vnitrostátních zastupitelských demokracií v evropském procesu. Proto nás rozhodnutí irských občanů velmi těší.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, jistě budu opakovat věci, které již byly řečeny, a v každém případě vítám výsledek irského hlasování o Lisabonské smlouvě.

Jen bych rád upozornil poslance, kteří zbyli ve sněmovně, na důvody změny, protože jsme spokojeni s kladným výsledkem, ale loni byl záporný. Co se změnilo? Text? Samotný název? Kontext? Mnohé. A na tom záleží. Můžeme zde diskutovat o institucionálních otázkách. Občané očekávají od Evropy politické odpovědi.

To je podle mého názoru analýza, kterou je třeba u tohoto dvojího hlasování provést. Nebylo jen jedno hlasování, byla dvě. Nejprve bylo „ne“ a potom bylo „ano. Irové řekli, že v době krize potřebují Evropu, a to je třeba velmi zdůraznit, protože žádají Evropu o ochranu a to je důležité

Zopakuji, co již řeklo mnoho poslanců. Domnívám se, že je třeba, abychom nyní postupovali rychle. A tak se obracíme na švédské předsednictví Rady a obracíme se na Komisi. Pokud chceme reagovat na požadavky občanů Irsku, musíme dávat konkrétní odpovědi.

Ohledně hospodářské krize: je Evropa schopna stimulovat růst v evropském měřítku? Ohledně sociální krize: je Evropa schopna zavést politiku zaměstnanosti? Pro mě jsou tato témata jádrem diskuse a jsem spokojen s další věcí, kterou nám poskytuje Lisabonská smlouva, a to je, že Parlament bude mít rozšířenou pravomoc, a já se domnívám, že v politické diskusi může sehrát zásadní úlohu tím, že ukáže, že jsou zde různé možnosti a povede o nich diskusi.

Nyní však, pokud to má být demokratická diskuse a pokud má Evropa poskytovat odpovědi, potřebujeme rychle jmenovat Komisi a zajistit, aby Češi ratifikovali co nejrychleji, aby se Evropa mohla vrátit na cestu k růstu a naději.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Já také vítám výsledek irského referenda. Dovolte mi jeden postřeh. Ti, kteří to sledují z domovů, si pravděpodobně pomyslí: „Jaký dopad bude mít tento výsledek pro mě?“ Chci dát pár konkrétních příkladů, jak výsledek ovlivní občany, tím, že uvedu několik příkladů z mého oboru, kterým je spravedlnost a vnitřní věci.

Listina lidských práv je listina, na kterou bychom měli být hrdí, nejen jako občané našich jednotlivých zemí, ale jako občané Evropské unie. Naše občanská práva nás, občanů, budou touto smlouvou posílena. To zahrnuje oblasti jako je ochrana osobních údajů. Posílena bude i bezpečnost, protože Evropská unie hodlá díky smlouvě zesílit boj proti terorismu a kriminalitě. Budou upevněna naše zákonná práva, například v soudních případech týkajících se mezinárodní adopce nebo v otázkách výživného s mezinárodním dosahem. Navíc budou posíleny naše zájmy v obzvláště citlivé oblasti imigrace v rámci konceptu všeobecné solidarity.

To znamená, že smlouva ovlivní občany konkrétním způsobem. Proč to tak může být? Je to proto, že vláda svěří více pravomocí tomuto Parlamentu a Parlament jí ukáže, že s pravomocemi zachází odpovědně, i když rázně, a využívá je ku prospěchu občanů. S tím vším musíme jako zástupci občanů vždy zůstat na jejich straně.

Adrian Severin (S&D). – Pane předsedající, přesvědčivé vítězství kladných hlasů v Irsku nebylo jen zásluhou lepšího porozumění Lisabonské smlouvě, ale také zásluhou pochopení skutečnosti, že skutečný respekt musí být vzájemný a soucitný. Naši irští spoluobčané si také uvědomili, že evropský vlak nečeká donekonečna na ty, kteří zmeškají svou schůzku s historií.

Český případ je jiný. Čeští občané dali řádně najevo svou podporu političtější a sociálnější, účinnější a demokratičtější Evropě. Také vláda podpořila ratifikaci smlouvy a parlament smlouvu ratifikoval. Není tedy na nás, abychom českým občanům prokázali respekt, ale je na prezidentovi České republiky, aby prokázal respekt svým občanům a jejich parlamentu.

Je důležité, abychom vyznačili správnou hranici mezi tím, co je právo, a tím, co je zneužívání, a postupovat tímto způsobem, abychom ukázali a dokázali, že pro nás končí právo tam, kde a když začíná zneužívání. Nemůžeme se nechat omezovat průtahy. Měli bychom uznat, že Lisabonská smlouva byla náležitě ratifikována všemi členskými státy, a zahájit zakládání institucí na jejím základě. Parlament by měl být do tohoto procesu plně zapojen.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Pane předsedající, bylo mi také řečeno, že mám tři minuty, ale budu se snažit vejít se do dvou minut. Rád bych se připojil ke kolegům poslancům a vyjádřil spokojenost. Domnívám se, že je čas uvést v platnost a implementovat Lisabonskou smlouvu, jakmile dojde k ratifikacím, což se, jak doufáme, brzy stane.

Výbor, kterému předsedám, již nějakou dobu dělá, co je v jeho silách, ale především je důležité, aby si Parlament byl vědom svých nových povinností: nesmí dopustit ztrátu žádného aspektu svých širších legislativních funkcí.

Rád bych však zdůraznil jednu otázku, která, myslím, zatím nebyla vznesena: bylo mnoho důvodů, proč Irové původně smlouvu odmítli, ale jedním z nich byl strach některých hlasujících, že evropský právní systém by mohl v Irsku poškodit některé základní hodnoty vztahující se k právu na život a k pojetí rodiny.

Tyto obavy byly utišeny prostřednictvím prohlášení přijatých Evropskými radami v prosinci 2008 a červnu 2009. Domnívám se, že toto není důležité jen pro Irsko, ale pro celou Evropu. Bylo vysvětleno, že *acquis communautaire* se netýká oblasti vztahující se k právu na život a k rodině. Vysvětlení neplatí jen pro Irsko, ale pro všechny členské státy. Ve skutečnosti nebylo třeba toto vysvětlovat, protože v různých rozsudcích týkajících se Francie, Spojeného království a Polska Evropský soud pro lidská práva již rozhodl, že v oblastech života, hodnoty života, úcty k životu a rodiny musí být umožněno členským státům, aby rozhodly podle své historie, tradice a kultury.

Nicméně irská pozornost k detailům si zasloužila formální vysvětlení tohoto bodu, který, jak jsem řekl, nyní platí pro celou Evropskou unii. Jsem přesvědčen, že je to dobrá věc, díky níž se dvojité referendum vyplatilo. My samozřejmě víme, že evropská kultura se skládá z mnoha kultur všech zemí, které ji tvoří, a všichni chceme, aby Evropa nebyla jen hospodářskou oblastí, ale také, a především, společenstvím hodnot. Proto se domnívám, že je správné, abychom Irsku ukázali naši spokojenost a projevíli i naši vděčnost za vše, co poskytuje Evropě, pokud jde o jeho historii a ideály.

Evropa potřebovala Irsko, a to nejen z technických důvodů souvisejících s jejími mechanismy a organizační strukturou, ale také pro příspěvek Irska k tomu, co všichni hledáme: podstatě Evropy.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Kladný výsledek hlasování v Irsku je dobrou zprávou pro Evropu i pro mě osobně jako portugalského občana a oddaného proevropana. Představuje vítězství zdravého rozumu nad demagogií a manipulací. Irští občané jasně prohlásili, že věří evropskému projektu. Kladným výsledkem hlasování byla překonána hlavní překážka vstoupení Lisabonské smlouvy v platnost.

Prezident Klaus se nyní nemá na co vymlouvat a musí respektovat demokracii a parlament, který ho zvolil a který již Lisabonskou smlouvu schválil. Lisabonská smlouva znamená začátek nové éry. Evropská unie bude rozhodovat efektivněji a bude efektivnější ve svých zahraničních vztazích. Bude demokratičtější a transparentnější, blíže k veřejnosti a méně závislá na vládách. S novou smlouvou bude Evropská unie lépe vybavená pro boj proti změnám klimatu a pro řešení výzev globalizace.

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, toto je dlouhá rozprava, ale ne příliš dramatická. Umíte si představit, že kdyby vyhrálo „ne“, tato sněmovna by se vzdouvala emocemi, a domnívám se, že skutečnost, že vyhrálo „ano“ a my zde v Evropské unii jsme klidní, mluví za vše. Já samozřejmě spolu se svými kolegy ze strany Fine Gael zde v Parlamentu vítám výsledek referenda v Irsku. Pro dosažení tohoto kladného výsledku jsem velmi tvrdě pracoval a řekl bych, že irští občané se povznegli nad vnitrostátní problémy a jiné domácí záležitosti a zaměřili se na evropskou otázku, na Lisabonskou smlouvu, na minulost a náš svazek s Evropskou unií a v převážné většině řekli „ano“ Evropské unii, a to je skvělý výsledek.

Na druhou stranu, komisařka Wallströmová, která byla tak laskavá a několikrát do Irska přijela, si jistě povšimla silných tendencí, které podle mého názoru existují ve všech členských státech, souvisejících s lidmi, kteří nejsou s podstatou Evropské unie spojeni. Domnívám se, že za to neseme vinu my všichni. Jsem přesvědčen, že nehovoříme dostatečně o projektu, o Evropské unii, o solidaritě, o tom, co to skutečně znamená; hovoříme spíše o tom, co můžeme dostat nebo co dáváme a co je špatného na některé směrnici nebo nařízení. Takže možná se potřebujeme ve své politice povznést nad některé z těchto záležitostí, protože když dojde na referendum, je třeba vysvětlovat lidem na ulicích a v obchodech a ve školách, co je Evropa, jak funguje, co dělám já, co dělá Komise, a to je skvělá činnost. Hovořit přímo s lidmi o Evropské unii je skutečně velmi působivá činnost. Lidé v Irsku ji nyní znají lépe, než ji znali při minulém referendu, protože jsme je tak dobře zapojili.

A tak bych vyzval nás všechny zde ve sněmovně, abychom se této činnosti věnovali více ve svých zemích a předcházeli kritice Evropské unie v oblastech, kde to není nutné. Rozhodně kritizujte tam, kde je třeba, a lidem, jako je Nigel Farage, kteří se obávají, aby Irové nebyli šikanováni, bych řekl: není snadné nás šikanovat. Nic takového se nestalo. Nikdy se to nestane. A mohu říci, pane komisaři, že pokud zde nebudu na konec této rozpravy, není to z nedostatku úcty k vám nebo předsedovi či předsednictví; je to kvůli jiným závazkům, ale děkuji vám všem za podporu v poslední době.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Dámy a pánové, jako poslanec EP z Maďarska, první země, která ratifikovala Lisabonskou smlouvu, výsledek irského referenda vítám. Nicméně byl bych rád, kdybychom se podívali za proces ratifikace a hovořili o tom, jak bychom měli provádět Lisabonskou smlouvu, která je velkým krokem k politické unii a vytvoření společenství hodnot. Velmi rozšíří sociální práva a ochrání je právně závazným vymáháním Listiny základních práv. Také učiní jazykovou a kulturní rozmanitost normou EU. Lisabonská smlouva má nicméně také nové nesmírně důležité ustanovení.

Poprvé v historii EU jsou zmiňována práva osob patřících k menšinám. Národnostní a etnické menšiny, stejně jako přistěhovalecké menšiny tvoří 15 % obyvatelstva EU. Nyní můžeme konečně začít s vytvářením struktury EU pro ochranu menšin. Děkuji vám za pozornost.

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Pane předsedající, přijetím Lisabonské smlouvy končí historický proces významného rozšíření Evropské unie o 10 nových členských států. Tento proces začal v 90. letech a končí dohodou o institucionálních změnách, která přizpůsobuje EU nové realitě.

Přijetí smlouvy znamená novou fázi a příležitost pro EU udělat krok vpřed. Instituce, které budeme moci založit, jsou jen příležitost a záleží na nás, jak této šance dokážeme využít. Je to také vhodná chvíle ukázat těm občanům, kteří jsou k evropskému projektu skeptičtí, že EU je živá, mění se a především to, že reaguje na problémy lidí. Proto by se jako nejdůležitější jevílo navrhnout novou politiku, která reaguje na výzvy, jež nás čekají. Je zde však obava, že spíše převládne diskuse o formálních a personálních záležitostech: kdo by měl být vybrán na kterou pozici? Nesmíme dovolit, aby národní egoismus, který může v době krize zesílit, zničil příležitost, kterou nyní EU má. Zejména je třeba přesvědčit občany, že EU není jen elita s pracovními místy a nadměrnou byrokracií, ale že také představuje nové a účinnější způsoby řešení jejich problémů.

Alan Kelly (S&D). – Pane předsedající, dnes zde stojím jako hrdý irský poslanec EP. Zajistit historický kladný výsledek hlasování stálo zástupce veřejné správy, sportovce, obchodní skupiny, zemědělce krev, pot a slzy. Jsem také hrdý, že minulý pátek jsem ve své domovské oblasti sledoval přesvědčivé vítězství, které prokázalo něco, v co jsem vždy věřil, že Irsko je velkým stoupencem Evropy, a my jsme plně odhodláni sehrát v budoucnu svou úlohu.

Nyní vím, že rarachové ze strany UKIP, kteří loni po prvním referendu navštívili sněmovnu, jsou pryč. Mnozí z vás se rádi dozvědí, že pevně věřím, že irští občané je odtud navždy vyhnali. Rozhodnutí o Lisabonské smlouvě bylo vítězstvím pravdy nad nesmírnými nepravdami a bájemi, které v některých případech šířili extremisté z tábora proti smlouvě, kteří se snažili využít upřímných obav lidí. Tito extremisté minulý pátek narazili na sobě rovného soupeře.

Je však třeba se poučit. Všichni z nás, kdo podporujeme progresivní politiku a progresivní Evropu, musíme společně poskytnout občanům větší podnět, aby se zapojili do našich evropských institucí. Nikdy je nesmíme považovat za jisté.

Damien Abad (PPE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, irští občané schválením Lisabonské smlouvy velkou většinou jasně rozhodli, že chtějí být v srdci Evropy. Jako nejmladší z francouzských poslanců EP vítám tuto volbu, která nám umožní se konečně soustředit na konkrétní zájmy našich občanů.

Chtěl bych však přednést dvě poznámky. První je, že nikdo by neměl přehlížet skutečnost, že z Irů udělala euronadšence zejména krize a že irské „ano“ tudíž znamená skutečnou potřebu Evropy, politické Evropy, která ochraňuje a navrhuje, potřebu Evropy, která je schopna reagovat na krizi a která zajišťuje, aby občané měli bezpečnost, kterou požadují.

Zadruhé, neúspěch prvního irského referenda by nám měl sloužit jako příklad a ponaučení. Nemůžeme být pokaždé, když chceme Evropu posunout vpřed, vydáni na milost a nemilost postupům, které nejsou vhodné pro Evropu 27 států. Při současném systému je někdy nakonec více v zájmu členského státu říci smlouvě ne než říci ano. Tento bonus záporného výsledku by nás měl přimět k zavedení reálného postupu na úrovni Společenství, který zabrání tomu, aby byly rozpravy vydírány jednotlivými národy.

Dnes je evropská dynamika znovu v pohybu a my poslanci EP konečně budeme moci řešit tak citlivé otázky jako je krize v mlékárenství nebo jako byla plynová krize loni v zimě. Dovolím si sněmovnu upozornit na to, co bude jedinou starostí v rozpočtu Společenství na rok 2010, konkrétně financování druhé fáze evropského plánu obnovy až do výše 2 miliard EUR. Patřím mezi ty, kdo si myslí, že bychom měli zajistit, aby tento plán nebyl financován pouze z částek přidělených na zemědělství, protože to by byl špatný signál pro naše zemědělce v kontextu této krize a také by to představovalo riziko do budoucnosti pro bezpečnost potravin a našich zemědělských pozemků.

Závěrem bych rád znovu poděkoval našim irským přátelům a zaslal jim své vřelé a srdečné gratulace k jejich jasné evropské volbě. Nyní vyzývám naše polské a české přátele, aby přijali opatření pro zajištění, že Evropa bude mít své nástroje, které jí umožní v příštích dekádách překonávat výzvy globalizace.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Pane předsedající, stručně, mám tři sdělení.

Zprv, stejně jako mnozí předchozí řečníci vítám přesvědčivé „ano“ vyjádřené v irském referendu.

Zadruhé, jako předseda výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci bych zdůraznil význam pravděpodobnosti vstoupení Lisabonské smlouvy v platnost pro upevnění legitimacy projektu evropské integrace, protože to souvisí s občanstvím, právy, svobodami a naší schopností společně bojovat proti organizovanému zločinu a terorismu a, v rámci Schengenské dohody s efektivitou v jednání o citlivých tématech, jako je azyl, imigrace, status cizinců a kontrola vnějších hranic EU.

Zatřetí bych rád upozornil, stejně jako předchozí mluvčí, že toto není konec příběhu. A to nejen proto, že Česká republika ještě smlouvu neratifikovala, ale proto, že se musíme poučit z potíží, které jsme zažili při snaze o ratifikaci Lisabonské smlouvy. Nebylo to snadné; proběhlo 10 let rozprav a po této zkušenosti již budeme mnohem náročnější, nejen sami na sebe, ale také při budoucích rozšiřováních, a to v požadavcích ohledně loajálnosti, spolupráce a přebírání odpovědnosti od všech, kteří podepíší nová pravidla, která budou v platnosti od doby, kdy vejde v platnost Lisabonská smlouva.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Pane předsedající, několik dnů po referendu v Irsku, které přineslo kladný výsledek, skutečně cítím, že můžeme říci, že dnes jsme evropštější, než jsme byli dříve. Z toho se skutečně, upřímně a nenápadně raduji. Bohužel jsme však stále do značné míry závislí na rozhodnutí Ústavního soudu a na dobré vůli českého prezidenta.

Těm, kdo ve svých rukách drží budoucnost této smlouvy, která je klíčová pro Unii, pro naše instituce a pro 500 milionů Evropanů, které zastupujeme, musíme nyní vyslat jasný signál ohledně odpovědnosti. Nemůžeme již být rukojmími několika lidí, jejichž jediným cílem je bránit obecnému evropskému zájmu. Je-li legitimní, že někteří nechťj pokračovat v cestě evropské integrace, je-li legitimní vyjadřovat pochybnosti, pak je legitimní také umožnit rozvoj těm, kdo chtějí větší evropskou integraci.

Postupy pro ratifikaci evropských smluv obecně příliš často připomínají ságy nebo Pyrrhova vítězství. Musíme snad být neustále nuceni vyvíjet takový tlak, abychom zajistili vstoupení smlouvy a jejích institucionálních reforem v platnost?

Musíme se z tohoto chaotického procesu ratifikace poučit a také, samozřejmě, z toho, že jsme vyjednávali o pořádání druhého referenda v Irsku, jako by snad bylo normální přimět hlasovat znovu obyvatelstvo, které učinilo svrchované rozhodnutí, a jako by snad bylo normální, aby se souhlas se smlouvou používal při vyjednávání jako páka. V sázce je institucionální soudržnost a rovnováha evropského projektu.

Ratifikace smlouvy je minimální požadavek, pokud jde o loajálnost a soudržnost od okamžiku, kdy se někdo rozhodne, že by jeho země měla přistoupit k Evropské unii. Chtěli jsme vyslat silný signál občanům zajištěním ratifikace smlouvy k evropským volbám v červnu 2009. Co si podle vás občané myslí dnes o Lisabonské smlouvě a také o naší vnitřní soudržnosti a naší legitimitě?

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Irské jednoznačné ano Lisabonské smlouvě je důležitým krokem k jednotné Evropě a je to též pro euroskeptiky tak trochu rána.

Toto rozhodnutí je o to důležitější, že jej učinili lidé, kteří hlasovali v referendu, a národ, který dostal rok na zvážení, zda by jeho původní *ne* přineslo Irsku nějaký skutečný prospěch.

Vedle České republiky bude nyní pozornost upřena na věrohodnost Spojeného království, členského státu EU, kde vůdce opozice, pan David Cameron, slíbil, že pokud vyhraje volby v roce 2010, uspořádá referendum o smlouvě. Tento slib dal bez ohledu na to, že obě sněmovny parlamentu Spojeného království Lisabonskou smlouvu ratifikovaly v polovině roku 2008.

Jak důvěryhodná pak budou rozhodnutí a mezinárodní závazky Spojeného království, jednoho z našich členských států, který již ratifikoval smlouvu, ale nyní, dva roky po jejich přijetí, hrozí zrušením svých rozhodnutí a závazků?

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dámy a pánové, když téměř 84 % občanů Maďarska na jaře 2003 hlasovalo pro vstup naší země do Evropské unie, připadalo jim, jako by se vraceli tam, kam patří, do společné rodiny evropských občanů, z níž byli vyloučeni komunistickou diktaturou trvající více než 40 let. Maďari proto vnímali Evropskou unii nejen jako strukturu pro hospodářskou spolupráci založenou na nařízeních, ale také jako společenství fungující na základě hodnot. Těší nás, že Irsko schválilo Lisabonskou smlouvu, protože tento krok staví naše hodnoty na jejich oprávněné místo v zakládající smlouvě a tyto hodnoty rozhodně zahrnují také uznání práv lidí patřících k menšinám.

Proto, pane předsedající, jsem jako první zvedla modrou kartu, když pan Szegedi pronášel své poznámky. Chtěla jsem se ho zeptat, jestli Lisabonskou smlouvu četl, protože kdyby ji četl, pravděpodobně by znal

článek o menšinách, který jsem právě zmínila. Občané Maďarska vědí, že jakmile smlouva vstoupí v platnost, bude EU citlivější k otázkám týkajícím se menšin, takže opatření podobná slovenskému jazykovému zákonu budou jednou pro vždy nepřijatelná. To znamená, že každý musí nejen dodržovat literu zákona, ale musí také respektovat postoj Evropské unie. Jinými slovy každý evropský občan sdílí odpovědnost za to, aby menšiny mohly svobodně používat svůj mateřský jazyk bez omezení a aby se cítily jako doma v zemi svého narození.

Pevně věřím, že Lisabonská smlouva také významně napomůže tomu, aby instituce EU lépe chápaly, že musíme také chránit své hodnoty v rámci EU a že musíme přijmout okamžitá opatření, pokud jsou narušovány. Kolegové poslanci ze skupin socialistů, liberálů a nezávislých skupin, my prostě nemůžeme měřit dvojíým metrem. Jinými slovy, hovoříme o hodnotách, pokud je to v našem zájmu, ale když se nám to nehodí, zapomínáme na ně. Evropská lidová strana (Křesťanských demokratů) nechce takovou Evropu.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Pane předsedající, minulý týden jsem byl v Irsku, kde jsem podporoval své přátele z irské labouristické strany. Jsem rád, že Irsko řeklo silné „ano“, protože to je velmi důležité rozhodnutí jak pro Irsko, tak pro Evropskou unii. Jako zemědělec jsem obzvláště rád, že tentokrát irští zemědělci podpořili kampaň pro referendum hned od začátku. To bylo velmi dobré rozhodnutí, protože až smlouva vstoupí v platnost, Evropský parlament dostane v záležitostech týkajících se zemědělství stejnou pravomoc jako Rada, což se dotkne i postupu spolurozhodování ve společné zemědělské politice, a to je pro evropské zemědělce rozhodně dobrá zpráva.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pane předsedající, rád bych řekl, že jsem hrdý na pozitivní výsledek hlasování irských občanů v referendu o Lisabonské smlouvě minulý pátek. Také jsem hrdý na živou rozpravu, která se zde dnes odehrává.

Lidé se ptají, proč Irsko změnilo názor. Byly zde zřejmě čtyři hlavní faktory. Jedním byla, myslím, skutečnost, že jsme dostali komisaře; tím druhým záruky; třetím to, že jsme vedli řádnou diskusi a lidé byli tentokrát řádně informováni. Dalším faktorem byla také hospodářská krize, ale klíčovým faktorem bylo to, že tentokrát byla mobilizována pozitivní kampaň, zatímco předtím nebyla. Občanské skupiny a politici se spojili, a, pokud si vzpomínám, tak poprvé politické strany – hlavní politické strany – odložily stranou své odlišnosti a vedly kampaň pro dobro Irska. Irští občané na to odpověděli.

Kampaň za negativní výsledek byla také dobře organizovaná a každý dostal slovo, včetně strany United Kingdom Independence Party, která zajistila, že tento dokument – *Pravda o smlouvě: zastavte buldozer EU* – byl v Irsku hojně rozšířen. Ovšem irští občané rozhodli, že mnohem raději budou cestovat ve vlaku EU než v buldozeru UKIP.

Minulý víkend byl triumfem pro komunikaci. Často slyšíte o komunikačním deficitu. Toto byl triumf pro komunikaci, a pokud budeme takto pokračovat, podaří se nám přiblížit Evropu lidem.

Nyní je na českém prezidentovi, aby podepsal dohodu a přivedl ji k životu, protože pokud to neudělá, bude to podle mého názoru největší diktátorský čin v historii světa a naprosté popření demokracie.

Velmi vám děkuji za podporu a těšíme se, že budeme pozitivními Evropany z Irska i ve vzdálené budoucnosti.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Pane předsedající, po osmi letech a mnoha rozpravách a vyjednáváních je zde reálná šance, že reformní smlouva vstoupí v platnost mimo jiné díky tvrdé práci mnoha lidí v této sněmovně, kteří se tomuto projektu věnovali od začátku do konce ve shromáždění a později na mezivládních konferencích.

Jsem přesvědčen, že Parlament sehrál ve vzniku této reformní smlouvy konstruktivní úlohu. Domnívám se, že pokud Ústavní soud v Praze v České republice vydá pozitivní rozhodnutí, nebude mít prezident Klaus již žádný právní základ pro další blokování EU. Ostatní ústavní orgány v České republice také naleznou způsoby, jak takovou nezákonnou blokádu překonat.

Nyní se dozvídáme, že ze Spojeného království přichází hrozba nového problému. Nicméně pokud by britská vláda povolila referendum, pak by to nebylo o Lisabonské smlouvě, ale o tom, zda jsou britští občané pro EU, nebo zda chtějí z Evropy vystoupit. Toto by muselo být předmětem referenda, nikoli smlouva, která již byla ratifikována. To by bylo naprosto nepřijatelné. Domnívám se, že je třeba, abychom se z toho vzali ponaučení, a to je, že naši občané potřebují více informací. Proto doufám, že v nové Komisi také budeme mít místopředsedu pro komunikaci a pro informace a možná i komisaře pro evropské občanství. To by byla odpověď na tyto spory o evropské politice.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Pane předsedající, díky Lisabonské smlouvě se může Evropa věnovat výzvám, které daleko přesahují vnitřní problémy členských států. Bude na to Evropa připravená? To je stále těžké odhadnout. Jisté je, že v této záležitosti bude hodně záležet na občanech Evropy.

Nicméně vedle smlouvy musí EU mít také vůli jednat a musí se účastnit jednání na světové úrovni. Musí cítit odpovědnost za svět, za jeho stabilitu a rozvoj. Na tom závisí také vlastní bezpečnost a rozvoj EU. Musíme se vzepřít rozšířené metafoře Evropy jako bezpečné, prosperující a demokratické země, která ctí lidská práva, ale která je zaujata svými vlastními vnitřními událostmi a od světa se odvrací.

Lisabonská smlouva nás nutí, abychom měli lepší pochopení pro výzvy, které jsou před námi. Po irském „ano“ nyní sjednocená Evropa hledí k Polsku a České republice. Nemám nejmenších pochyb, že Lisabonská smlouva brzy vstoupí v platnost. Zatímco budeme čekat na podpisy prezidenta Kaczyńského a prezidenta Klause, zamysleme se ale nad tím, jak probíhala diskuse během současné reformy a vyvoďme závěry z toho, co se stalo. Měli bychom se připravit na budoucnost. Měli bychom se připravit na další reformy, protože ten krásný plán, který vytváříme – Evropská unie – je myšlenka, která dosud není dokončena. Závěrem bych rád řekl ještě jednu věc – Irsko, děkuji.

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, 2. říjen byl díky Irům, kteří hlasovali ve prospěch Lisabonské smlouvy, skvělým dnem pro Evropu. Zavedení spolurozhodování bude skutečnou demokratickou revolucí pro společnou zemědělskou politiku. Díky souhlasu Irů a kladným výsledkům hlasování ve vnitrostátních parlamentech včetně českého bude Parlament konečně mít stejné rozhodovací pravomoci jako Rada ministrů zemědělství.

Jakékoli zdržení by znamenalo problémy pro zemědělce ve všech členských státech. Ve skutečnosti zemědělské odvětví prochází jedním ze svých nejcitlivějších a nejobtížnějších období posledních let, kdy klesají ceny většiny výrobků, a nejen mléčných výrobků, jak tomu bylo v posledních několika dnech.

Protože čekáme na formální vstoupení smlouvy v platnost, očekáváme, že Rada a Komise, pane předsedající, bude ode dneška pečlivě zvažovat rozhodnutí přijatá Parlamentem – který byl demokraticky zvolen všemi evropskými občany – a to i v záležitostech týkajících se zemědělství, počínaje opatřeními pro řešení krize v odvětví mléka.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Pane předsedající, dámy a pánové, také mě těší, že Irové nakonec schválili Lisabonskou smlouvu, protože tento dokument vnímám jako důležitý pro evropskou integraci.

Potřebujeme novou smlouvu, která poskytne Evropské unii moderní nástroje a lepší pracovní metody, které nám umožní účinně zvládat výzvy moderního světa. Tato smlouva je především krokem vpřed, pokud jde o demokratizaci procesu rozhodování na úrovni EU, protože nám v Evropském parlamentu umožní být mezi prvními, kdo zažijí pozitivní výměny názorů poskytované v rámci této smlouvy.

Rozšíření procesu spolurozhodování postaví Evropský parlament na stejnou úroveň, jako je Rada, pokud jde o zákonodárnou moc pro 95 % právních předpisů Společenství. Například ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, kterého jsem členem, rozšíříme proces spolurozhodování ze 40 na 80 oblastí odbornosti, čímž zvýšíme demokratickou legitimnost právních předpisů EU.

Domnívám se, že nový právní základ pomůže urychlit hospodářský rozvoj a uzpůsobit právní systémy členských států. Také pevně věřím, že toto opatření nám pak umožní snáze dosáhnout jednoho z hlavních cílů Evropské unie, což je vytvořit hospodářskou, sociální a územní soudržnost.

Očekávám s velkým zájmem dokončení ratifikačního procesu a nemohu se dočkat, až ji začneme implementovat.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Dámy a pánové, vítám přesvědčivé „ano“, které minulou neděli vyjádřili irští občané v referendu o Lisabonské smlouvě. Doufejme, že namáhavý proces ratifikace této smlouvy je konečně u konce.

Jsem si jist, že smlouvu ratifikuje i Česká republika. Podle mého názoru by bylo nepochopitelné a nepřijatelné, kdyby budoucnost Evropy měla být bržděna, kdyby měla být blokována osobním názorem, který se na nic neohlíží a je v rozporu s většinovým hlasem příslušného parlamentu. Všichni chceme, aby slepá ulička, v níž jsme se nacházeli téměř 10 let, konečně skončila.

Proto děkuji irským občanům, protože vůle, kterou projevili, nám dává naději na silnější, úspěšnější Evropu, která je více sjednocená a rozšířená, přičemž zavazuje všechny evropské instituce k takovému jednání, aby tuto vůli nezradily. Kromě toho tuto vůli sdílí velká většina evropských občanů.

Doufám, že si všichni zasloužíme Evropu, která je stále významnější a soudržnější a která podporuje demokratické hodnoty, sociální a základní práva a hospodářský růst v celém světě, a podporuje také ochranu životního prostředí.

Mário David (PPE). – (PT) Pane předsedající, pane ministře, pane komisaři, dámy a pánové, rád bych několika slovy vyslovil chválu historickému a dalekosáhlému výsledku referenda v Irsku a zdůraznil rozhodující úlohu strany Fine Gael a jejího vůdce, příštího irského premiéra Endy Kennyho při v tomto procesu. Během tohoto procesu bylo velmi zřejmé, že je třeba Evropskou unii přiblížit jejím občanům. Právě hlavně tito občané, vlastně všichni z nás, těží ze všech opatření Unie. Je nezbytné, aby si byli všichni vědomi dopadu a přínosu, který má Evropa v našem každodenním životě.

Evropa je naším domovem. Co je dobré pro Evropu, to je dobré pro každý členský stát a pro jeho občany. To nepochybně platí také o Lisabonské smlouvě. Tato smlouva mnohem jasněji ukazuje, že lidé mohou být jak hrdými a loajálními občany svých států, tak rozhodnými stoupenci evropského projektu. Když Evropská unie dokončila nesmírně dlouhou diskuse o své organizaci a funkci, bude se moci mnohem více, a s novými a účinnějšími nástroji, soustředit na reálné problémy, kterým Evropané čelí: na konkurenceschopnost, růst a zaměstnanost.

Závěrem, pane předsedající, pane ministře, vyslovím doporučení pro budoucí generace. Vzhledem k nedostatku informací ohledně hodnot, pravomocí, cílů a pracovních postupů Evropské unie by měl Parlament navrhnout na konci povinné školní docházky v každém členském státě nový povinný systém evropských studií. Mladí Evropané se efektivně dozvědí o našich zásadách, kdo jsme, co děláme a kam chceme jít, a to objektivním, originálním a reálným způsobem.

Pokud si to v mládí osvojí, budou v životě chápat potenciál a nesmírnou užitečnost evropské identity, kterou vytvořil tento ojedinělý projekt dobrovolného sdílení suverenity v kontinentálním měřítku.

David Casa (PPE). – (MT) Ano, toto rozhodně je historická chvíle, a to nejen proto, že Irové silnou většinou přijali smlouvu, ale také proto, že dnes Polsko oznámilo, že smlouvu ratifikuje.

Tato smlouva ušla velmi dlouhou cestu. Já jsem zde jen pět let, ale jsou zde delegáti, kteří se snaží dopracovat k tomuto historickému okamžiku již velmi dlouho. Mezi ně patří můj kolega Méndez de Vigo. Tato významná událost nyní nám jako politikům uloží větší odpovědnost, a to platí i pro prezidenta České republiky. Jeho osobní názor je důležitý; nicméně jedinec nemůže držet celou zemi a stejně tak celou Evropskou unii jako rukojmí kvůli svému osobnímu politickému názoru.

Jako politici musíme nést velkou odpovědnost. Musíme dávat odpovědi a musíme odpovídat jedině občanům Evropské unie, protože právě je nakonec zastupujeme. Evropa čelí těžkým výzvám v oblastech, jako je finanční krize, změny klimatu, problémy s imigrací a vytváření pracovních míst v Evropě. Z tohoto důvodu nesmí názor prezidenta České republiky zdržovat Evropu v úsilí k dosažení stanovených norem. Souhlasím s předělníkem, který řekl, že je třeba jmenovat Komisi. Máme předsedu, a proto nechápu, proč bychom měli se sestavením Komise čekat na výrok Ústavního soudu České republiky. Je toho třeba vykonat mnoho a Komise se musí okamžitě dát do práce, aby zajistila, že to vykoná.

Iuliu Winkler (PPE). – (HU) Přidávám se k mnoha kolegům poslancům, kteří již přede mnou přivítali rozhodnutí irských voličů přijmout Lisabonskou smlouvu. Nyní se můžeme optimisticky těšit na dokončení ratifikace. Je to však pouze první krok na cestě, na níž musíme podle mého názoru splnit tři cíle. Musíme prohloubit integraci nových členských států, musíme odstranit bariéry, které zapříčinily dvourychlostní vývoj Evropy, a musíme pokračovat v procesu rozšiřování EU směrem na Balkán.

Lisabonská smlouva je založena na evropské solidaritě a já doufám, že tato solidarita bude fungovat i v praxi a že nezůstane jen u ohlášení záměru na různých fórech evropských institucí. Domnívám se, že hospodářská krize také ukazuje, že solidarita je jediným způsobem, jak reagovat na výzvy, kterým čelíme, a že silná EU nám všem umožní být důležitými hráči na globální scéně.

Naše cesta byla tedy zatím dlouhá a náročná. Nemůžeme si dovolit oslabit základy evropské integrace. Pevně věřím, že realita ukáže euroskeptikům, že společně jsme silnější a že návratem ke geopolitické situaci počátku 20. století nemůžeme nic získat.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Pane předsedající, pane ministře, pane komisaři, doufám, že díky výsledku z minulého pátku Evropa může vystoupit z krize týkající se smluv a že tudíž bude možné mít stálý institucionální orgán vhodný pro organizaci sdružující 27 členských států, který se liší od toho, jež je založen na Smlouvě z Nice.

Pane předsedající, smlouva skutečně není umělecké dílo, právní dokument, který existuje jen proto, aby byl obdivován. Musí být užitečný a musí být účinný. Proto, jakkoli je z politické perspektivy důležité vést diskusi například o tom, kdo bude předsedou Rady, důležitější je, aby ratifikační proces skončil, aby smlouva mohla vstoupit v platnost, v neposlední řadě proto, že vzhledem k výsledku irského referenda je jasné, že Evropa nemůže být budována proti vůli lidí. Ať již prostřednictvím zástupců nebo referenda, toto sjednocování je skutečností.

Důležité také je upozornit, že záporný výsledek hlasování je stejně demokratický jako kladný výsledek. Někteří lidé si tuto věc zřejmě pletou. Doufám, že po ratifikaci v Irsku, České republice a Polsku může být potvrzeno *de facto* solidární postavení členských států. Také doufám, že se blížíme situaci, kdy je tento velký krok doprovázen modelem Schumanovy Evropy: Evropy budované po malých krocích, den po dni a, s největší důležitostí, s prosazováním evropských ideálů.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Pane předsedající, úspěšný výsledek irského referenda je triumfem pro celý evropský koncept. Čemu za to vděčíme? Jedním důvodem je, že Irové dostali záruku. Jinými slovy, většina vzala v úvahu přání menšiny. Skutečná demokracie nespočívá jen v tom, že v hlasování zvítězí názor většiny, ale také v tom, že se zohlední přání menšiny. Právě to by bylo také třeba k ochraně evropských menšin.

Druhým důvodem pro úspěšný výsledek je, že ti, kteří byli pro smlouvu, měli lepší kampaň než poprvé, když byla v referendu odmítnuta. Evropská unie je unie, která spíš říká „ano“ než „ne“. V neposlední řadě svou roli ve volebním úspěchu sehrála také hospodářská krize. Irsko by čekal stejný osud, jako potkal Island, který není součástí EU. Krize zdůrazňuje, že spolu jsme silnější a že spolupráce a solidarita jsou lepší než napjaté vztahy.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Pane předsedající, nové irské hlasování, při němž tentokrát byla Lisabonská smlouva schválena, je samozřejmě dobrou zprávou. Nicméně jsou zde nejméně dva body, které vyžadují naši opatrnost. Tím prvním je, že smlouva ještě musí být podepsána prezidentem Klausem, kterého jsme jen rozhořčili svou reakcí na jeho otevřený skepticismus a antievropanství, když loni v létě hovořil zde ve sněmovně. Jen bych si přál, abychom jednali chytřejším způsobem, než tehdy.

Druhým aspektem, kde je třeba opatrnosti, jsou vysoká očekávání, která upínáme k novému započítí integrace, včetně rozšiřování, až bude Lisabonská smlouva účinná. Pravdou je, že pokud zpomalujeme, není to kvůli nepřítomnosti Lisabonské smlouvy, to je pouze alibi, ale kvůli negativním dopadům současné krize, které podporují novou nacionalizaci některých politik Společenství a odstředivé tendence v rámci Unie. Tyto problémy od sebe musíme oddělit a důkladně se s nimi vypořádat, pokud chceme, aby Lisabonská smlouva splnila naše očekávání.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Pane předsedající, jsem přesvědčen, že jedním ze závěrů této debaty je, že když se věci vysvětlí, když se s lidmi diskutuje, když existuje komunikace, když se demontují lži, pak lze dosáhnout větší účasti a podpory pro evropský projekt.

Proto se odvažuji, vedle toho, co již mnozí řečníci řekli, pozitivně a konstruktivně přispět a požádat Evropskou komisi, aby zvážila, zda by při sestavování nové Komise neměly být povinnosti komisaře pro lidská práva zahrnuty do širšího portfolia, jako je to v případě komisaře pro občanství, aby zahrnovaly komunikaci, která je nezbytně nutná, abychom byli schopni dobře komunikovat, dobře vysvětlovat a mohli započít skutečný dialog o evropském projektu.

John Bufton (EFD). – Pane předsedající, výsledek víkendového referenda o Lisabonské smlouvě v Irsku je živoucím důkazem, že tento Parlament není demokratický, upřímný ani odpovědný. Ale komu na tom záleží? No, tak třeba mě na tom záleží. Skutečnost, že Irové byli donuceni hlasovat dvakrát, dokazuje, že EU se stala diktaturou. Pokud hlasování nedopadne podle diktátorů EU, pak prostě hlasují znovu a znovu, dokud nedosáhnou požadovaného výsledku.

To není fér a podle mého názoru je to morálně špatné. Lisabonští fanatici zde v Parlamentu se nyní rozjedou plnou parou vpřed, aby vytvořili nový evropský superstát s 500 miliony obyvatel. Nespravedlivé je, že lidem v mé zemi, Spojeném království, bylo referendum slíbeno, ale bylo jim odepřeno. Je ironií, že podle Lisabonské

smlouvy budeme mít prezidenta na plný úvazek. Je pravděpodobné, že jím bude Tony Blair. Nový prezident EU bude hlavou státu.

Nemůžete mít dvě hlavy státu, a protože EU má přednost před vnitrostátními orgány, prezident EU – možná Tony Blair – bude mít přednost před naší královnou. Lidé z mé země nepřijmou nějakého nezvoleného zkrachovalce nebo někoho takového, kdo měl mít přednost před naší královnou. Bůh ochraňuj naši královnou!

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Jak dobře víte, kromě hospodářské a sociální krize Rumunska právě prochází i nebyvalou politickou krizí. V tuto chvíli jsou v plném proudu přípravy velkého volebního podvodu. Hovořím o rumunských prezidentských volbách, které se mají konat 22. listopadu. Všechny volby v Rumunsku byly zmanipulované, ale rozsah podvodu, který se chystá nyní, je neuvěřitelný.

Neobviňuji nikoho konkrétního, ale již byly vytvořeny a zdokonaleny mechanismy pro spáchání tohoto typu podvodu, který je naprosto ohavný. Patří mezi ně falešné průzkumy veřejného mínění, volební turistika, doplňkové seznamy, zrušení hlasů pro skutečné voliče a platné hlasy pro mrtvé lidi, obrovské sumy peněz a haldy spotřebního zboží jsou používány jako úplatky pro chudé, rodiče jsou přesvědčováni uplácením školních dětí, dějí se počítačové podvody a mnoho dalších nezákonných činů. Prosím, pomozte zachránit Rumunsko. Vysílám SOS jménem rumunských občanů.

Instituce Evropské unie, včetně Evropského parlamentu, mají morální povinnost pomoci členskému státu zachovat jeho civilizovanost. Nedovolte balkánské mafii zničit ušlechtilý projekt Evropské unie. Zvoním zde na poplach, protože instituce Evropské unie jsou pro rumunské občany poslední nadějí.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Ti, kdo podporují Lisabonskou smlouvu, neoslavují po kladném výsledku hlasování pouze vítězství, ale vítězství samotné demokracie. Nicméně skutečný výsledek je 3:1 ve prospěch oponentů smlouvy. Nezapomeňme, že lidé ve Francii i Nizozemsku řekli „ne“ ústavní smlouvě, která obsahovala naprosto shodná ustanovení. Tehdy byla navržena tvůrčí, ale cynická myšlenka, že když občané Evropy tuto ústavu nepřijímají, nazveme ji Reformní smlouvou a političtí vůdci pro ni budou v různých parlamentech hlasovat. Bohužel, maďarský parlament byl první, který to udělal.

Uznávám, že mnozí lidé se domnívají, že Lisabonská smlouva je cestou ke štěstí pro evropské občany, ale to jim přesto nedává žádný právní základ, aby řekli, že právě to evropské občany chtějí.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Chtěl jsem dostat slovo, jen abych připomněl panu Vadimu Tudorovi, že téma současné rozpravy je referendum v Irsku a že ta naprosto nepravdivá prohlášení, která pronesl, nemají s tímto tématem nic společného. Zároveň bych rád přivítal vítězství proevropského tábora v Irsku.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Pane předsedající, vidím, že rozprava o irském referendu zde na zasedání stále žije a hodně se zde hovoří o demokracii. Je demokratické nechat Iry znovu hlasovat? Ano, je. Je to velmi demokratické. Pokud nasloucháte lidem, zeptáte se jich: Proč jste hlasovali pro „ne“? Naleznete důvody. Objasníte tyto věci tím, že dáte irským občanům právní záruky ohledně daní, neutrality, ohledně některých etických otázek a také ohledně záruky, že všechny členské státy včetně Irska budou mít, po vstoupení nové smlouvy v platnost, komisaře. S tímto objasněním máte nové referendum. Lidé odpověděli „ano“ s dvoutřetinovou většinou a za vyšší účasti než minule. To je demokratické a domnívám se, že bychom se měli radovat a blahopřát irským obyvatelům.

Také vidím, že je zde výrazná domácí rozprava Spojeného království; bylo by lákavé se do ní zapojit, ale nezapojím se. Jen chci říci, že bez ohledu na to, kdo bude příští rok v Downing Street, Británie potřebuje Evropu a Evropa potřebuje Británii.

Také zde cítím jistou frustraci ohledně časového plánu. Chápu a sdílím ji, ale chci sněmovnu ujistit, že postupujeme tak rychle, jak můžeme. Máme záruky nebo přísliby, že polský prezident podepíše během několika dnů. Časový plán v Praze je stále trochu nejasný. Poletím tam dnes večer, pokud stihnu letadlo, a zítra se setkám s mnoha lidmi, abych si vytvořila jasnější představu o různých scénářích, různých časových plánech a abych zhodnotila situaci u Ústavního soudu. Smlouva je u Ústavního soudu, a dokud tam bude, prezident ji nemůže podepsat. Jsem poměrně optimistická: domnívám se, že to bude brzy hotovo, ale je třeba několik dnů počkat na toto vyjasnění.

Mezi tím předsednictví samozřejmě pracuje. Funguje mnoho pracovních skupin, abychom se připravili na plnou implementaci smlouvy. Probíhají diskuse s Evropským parlamentem, s Komisí, abychom vše připravili a aby smlouva mohla velmi rychle vstoupit v platnost.

Obdržela jsem otázku od paní Flautreové ohledně mimořádných poslanců EP; to je otázka, kterou budeme muset vyřešit, jakmile vstoupí smlouva v platnost, a já ji chci ujistit, pokud nyní poslouchá, že děláme, co je v našich silách, abychom zajistili provedení rozhodnutí co nejdříve. Chci poděkovat Parlamentu, že rozhodl udělit těmto poslancům EP pozorovatelský status, zatímco čekáme na vyřešení formalit po přijetí smlouvy. Paní Flautreová také jmenovala mnoho mužů, kteří jsou zmiňováni v souvislosti s vrcholnými místy, ale to jsou lidé jmenovaní v médiích, v tisku; Rada dosud neudala žádná konkrétní jména kandidátů. Budou. Ale všechna již zmíněná jména jsou zmiňována v médiích. Velmi bych uvítala, kdyby jeden z těchto vrcholných postů mohla zastávat žena. Nemohu vám zaručit, že s tím uspějeme, protože předsednictví musí vyslechnout všechny vlády a nalézt kandidáty, ohledně kterých se 27 členských států bude moci dosáhnout konsensu, ale já bych velmi vítala kandidaturu ženy; tím by Evropa byla mnohem reprezentativnější, než je dnes.

Také mám zde ve sněmovně velmi silný pocit, pane předsedající, že Evropa by se měla snažit být silnějším, větším hráčem ve světě a ukázat odhodlání, pokud jde o hospodářství, boj proti nezaměstnanosti, řešení výzev globalizace a klimatické otázky. To je třeba udělat. Lisabonská smlouva je pro to důležitým nástrojem; ale je také třeba, abychom šli dál nezávisle na tom, jakou máme smlouvu, abychom vykázali konkrétní výsledky. Jedině pokud dáme obyvatelům to, co od nás očekávají – a to platí pro Radu, Komisi i Evropský parlament –, pak získáme svoji legitimitu a důvěru našich občanů. Mohu vás ujistit, že předsednictví, s pomocí Evropského parlamentu, dělá, co je v jeho silách, aby posunulo proces ve všech těchto oblastech. Mnohokrát vám děkuji za zajímavou rozpravu, pane předsedající.

PŘEDSEDAJÍCÍ PAN LIBOR ROUČEK

Místopředseda

Margot Wallström, místopředsedkyně Komise. – Pane předsedající, byla to zajímavá rozprava, ve které se jistě do určité míry opakovaly diskuze, které již dříve proběhly v Irsku i jinde.

Ráda bych na začátek zmínila několik skutečností: Jsou to vlády členských států, které rozhodují o způsobu ratifikace. Neexistuje jediný způsob, kterým by instituce Evropské unie mohly přinutit členský stát k tomu, aby si vybral ratifikaci referendem nebo parlamentním hlasováním. Domnívám se, že je velmi důležité to říct. Je pozoruhodné, že ti, kteří nejhlasitěji prosazují nezávislost národních států, by zároveň chtěli uvalit referendum na všechny ostatní členské státy, což mi připadá podivné.

Nyní se Irsko rozhodlo uspořádat druhé referendum. Řekněme si to na rovinu, referendum s sebou vždy přináší politické riziko, ale byla to irská vláda, která se rozhodla pro jeho uspořádání. A proč tak učinila?

Shodou okolností není opakování referend nikterak neobvyklé: stalo se tak v minulosti v případě některých domácích otázek, v určitých členských státech je možné o vnitrostátních otázkách rozhodovat několikrát, takže si ohledně této procedury nic nenamlouvejme.

Domnívám se, že jsme vyslechli velmi dobrou analýzu i od samotných poslanců za Irsko, od pana Kellyho, Mary MacDonaldové, od pana De Rossy: poskytli nám vysvětlení, proč obyvatelé Irska změnili názor, proč se rozhodli hlasovat kladně, domnívám se, že se nám dostalo dobrých odpovědí.

Mám pocit, že někteří poslanci pohlíží na demokracii velmi zvláštním způsobem, jako na cosi velmi statického a absolutního. Snad by raději zapomněli, že se zde hovoří o reformě. Tento proces byl zahájen před mnoha lety v Laekenu a jeho součástí je řada nejrůznějších demokratických orgánů a diskuzí, které se v průběhu let snažily nalézt cestu, jak společně přijímat rozhodnutí modernějším, demokratičtější a účinnějším způsobem. Členské státy a jejich představitelé samozřejmě věnovali tomuto procesu spoustu času a energie, a proto se nejedná o proces statický: nelze ho porovnávat s fotbalovým zápasem. Je mi líto, ale nelze v něm počítat skóre stejně jako při fotbalovém zápase, protože si musíme i vzájemně naslouchat.

A k tomu došlo. Obavy obyvatel Irska byly vyslechnuty a byly vyslechnuty Iry samotnými, v Irsku. Proč musíme něco vysvětlovat? Sami Irové, jejich národní parlament, diskutovali v podvýboru o příčinách, které vedly k negativnímu hlasování v referendu – protože odmítnutí mnohé překvapilo. Proto se těmito příčinami zabývali.

Já jsem tam byla osobně. Byla jsem na módním veletrhu v Dublinu, byla jsem na rybím trhu v Corku, byla jsem na veřejném setkání v Donegalu a mnozí lidé tam nejdříve říkali: No, my jsme vlastně celý text Smlouvy nečetli, je to hodně složitý právní text, takže je těžké porozumět, o čem vlastně je.

Někteří říkali, že měli obavy, že by mohla být pravda to, co říkalo na plakátech, tedy že EU stanoví minimální mzdu, která je 1,48 EUR: je to skutečně pravda? Nebo je pravda, že Evropská unie zavede odvody do evropské

armády a s ní pošle do Afgánistánu mladé lidi: je snad tohle možné? Co to je za prohlášení? Mám jim věřit? Takže zde byla spousta strachu, spousta skutečných obav a hlavně, řekla bych, nedostatek informací a bylo třeba, aby se obavami lidí někdo skutečně zabýval.

To se tedy stalo. Zapojila se i občanská společnost, jak podle mého názoru dobře vysvětlil pan Kelly. Nestydím se za skutečnost, že jsme vypracovali občanské shrnutí Lisabonské smlouvy, které bylo otištěno ve významných periodikách – pokud mohu dodat, tak bez jakýchkoli připomínek – aby si občané sami mohli přečíst shrnutí celého obsahu Smlouvy ve srozumitelném jazyce, aby mohli sami posoudit, co obsahuje, co je pravda a co ne.

Domnívám se, že pomohly právní záruky, protože objasnily, že obyvatelé nemusejí mít obavy ohledně neutrality, potratů a dalších otázek. To se tedy objasnilo, dostali právní záruky a dostali komisaře – a já Irsku děkuji, protože to znamená, že ode dneška bude i švédský komisař, německý, řecký a tak dále, takže se domnívám, že za vyřešení této záležitosti musíme poděkovat Irům.

O těchto záležitostech pochopitelně nediskutujeme v politickém vakuu. Realita kolem nás rovněž ovlivňuje způsob našeho uvažování, na tom není nic špatného, ale domnívám se, že bychom v následné analýze měli vzít v úvahu faktor strachu na obou stranách, protože strach je velmi silná emoce a je možné jej zneužít. Domnívám se tedy, že diskuze, která bude v Irsku následovat, by se měla zaměřit i na to, jak zabránit využívání či zneužívání strachu. Skutečnost však ukázala, že Irové věří, že jejich místo je v srdci Evropy, že jim prospěje plná příslušnost k Evropě a nikoli neustálé zpochybňování, zda tomu tak je či nikoli.

Rovněž doufám, že Komise dokáže pokračovat ve své roli a poskytovat faktické, objektivní informace, ale diskuze neskončí, protože, mějte na paměti, pozitivní stránkou referenda je to, že se musíte zapojit do komunikace s občany. Musíte poskytovat informace, možnost diskuze a debaty. Jeho odvrácenou stranou je, že zároveň rozděluje obyvatelstvo. Musíte říct „ano“ či „ne“ a to také může zůstat v srdcích a myslích Irů zapsáno po dlouhou dobu. Máme povinnost, demokratický závazek, zabývat se vážně obavami těch, kteří se vyjádřili zamítavě, pokračovat v diskuzi a zajistit, aby se otázky EU staly integrální součástí běžné politické debaty, aby je od teď přejala občanská společnost v Irsku i ve zbytku Evropy. To je jedním z důvodů, proč volební účast nebyla vyšší: nejsou součástí každodenní politické diskuze v každém jednotlivém členském státu.

To se nyní stalo a já doufám, že ode dneška, a doufejme v rámci nové Lisabonské smlouvy, bude existovat komisař mající na starosti občanství a komunikaci.

Předsedající. – Děkuji vám, paní komisařko, a děkuji vám všem, kteří jste se účastnili této velmi významné rozpravy o výsledku irského referenda.

Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. - (RO) Irské hlasování představuje rozhodnou proevropskou volbu. Až vstoupí Lisabonská smlouva v platnost, odstraní patovou situaci, v níž se Evropa již několik let nachází.

Hodně se hovořilo o nedostatku demokracie, kterým Evropa trpí, a o propasti mezi Evropskou unií a jejími občany. Někteří poslanci rovněž hovořili a neschopnosti evropských institucí vypořádat se s faktickou nesourodostí Evropské unie, kterou vytváří 27 členských států, přičemž mnohé z nedávno přistoupivších zemí jsou na rozdílném stupni rozvoje a mají odlišný typ hospodářství.

Nedostatky institucionální struktury Společenství, potřeba zvýšit legitimitu EU v očích občanů a nutnost existence konkrétních nástrojů, které Evropské unii umožní chopit se globální zodpovědnosti v obtížném hospodářském klimatu, ospravedlňují rozhodnutí členských států podpořit posun směrem k demokratičtější Evropě.

Až Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, připraví cestu reformě Evropské unie a umožní institucím podniknout konkrétní kroky. K vypořádání se s těmito výzvami je však zapotřebí politické vůle. Úspěšná realizace Lisabonské smlouvy bude proto hrát klíčovou roli.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. - (RO) Evropská unie se rychle blíží k okamžiku, kdy se uskuteční nejvýznamnější reforma od jejího vzniku: Lisabonská smlouva. Irsko Smlouvu schválilo šestnáct měsíců po svém hlasitém odmítnutí, které vyvolalo obavy u všech evropských vlád.

Evropská unie nyní vyčkává, až polský prezident urychleně ratifikuje Lisabonskou smlouvu, jak slíbil, a až Ústavní soud České republiky učiní to, co český prezident učinit odmítá. To Evropskou unii učiní pružnější a urychlí její činnost, ale to není vše. Lisabonská smlouva rovněž dodá novou energii snahám států, které se snaží stát členy Společenství. Západobalkánské státy irskou ratifikaci Smlouvy nadšeně přivítaly.

Až dojde ke zřízení a reformě jejich institucí, EU získá silnější hlas ve světě. Evropská unie už nebude pouhým společným trhem, ale rovněž mocností v oblasti mezinárodních vztahů. Sílu jí poskytuje 27 členských států, jejichž počet by se v nepříliš vzdálené budoucnosti mohl ještě zvýšit. Doufáme, že Lisabonská smlouva vstoupí v platnost v roce 2010. To by zároveň mohl být rok obnovy EU, která si ve své historii pro sebe vždy dokázala najít novou cestu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. - (PT) Výsledkem irského referenda o Lisabonské smlouvě je zásadní pokrok v evropské integraci a posílení role Evropy. Lisabonská smlouva umožňuje Evropské unii posílit roli Evropy v oblasti energetické politiky, boje proti klimatickým změnám, politiky v oblasti vědy a spolupráce s rozvojovými zeměmi.

Lisabonská smlouva stanovuje boj proti klimatickým změnám jako konkrétní cíl politiky ochrany životního prostředí EU, potvrzuje, že EU hraje v tomto boji na mezinárodní scéně vedoucí úlohu.

Poprvé bude zařazena kapitola týkající se energetiky, která pro evropskou politiku stanovuje cíl dosažení energetické bezpečnosti, podpoří snahu o efektivní využívání energie a využívání obnovitelných zdrojů energie.

Lisabonská smlouva pokládá základy pro vznik Evropského výzkumného prostoru, čímž posiluje evropské působení v oblasti, která má zásadní význam pro hospodářský růst a zaměstnanost.

Lisabonská smlouva též poprvé zavádí konkrétní právní základ pro poskytování humanitární pomoci a prohlašuje, že snížení a odstranění chudoby v rozvojových zemích je hlavním cílem politiky rozvojové spolupráce Evropské unie.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. - (PT) Výsledek druhého referenda o Lisabonské smlouvě, které se konalo v Irsku, nikterak nemění nedemokratickou povahu procesu, který od samého počátku nehleděl na vůli lidí. Nedovolíme, aby se zapomnělo na odmítnutí Ústavní smlouvy ze strany obyvatel Francie a Nizozemí ani na podvod, který představuje její přeměna v Lisabonskou smlouvu.

Ignorování irského zamítnutí v prvním referendu a následné nepřijatelné vydírání a vměšování se, které vyvrcholilo obrovskou kampaní, během níž se bezostyšně využívalo prostředků irského státu a Evropské unie, rovněž vstoupí do historie. Ani ratifikační proces ani obsah této Smlouvy neospravedlňují pokračování v politice, která je kořenem vážné hospodářské a sociální krize, kterou zakoušíme v EU a zejména v Portugalsku a která se Lisabonskou smlouvou jen zhorší.

My budeme s neochvějným odhodláním pokračovat v boji proti neoliberalismu, federalismu a militarismu uvnitř Evropské unie. S přesvědčením v srdci budeme bojovat za jinou Evropu, za Evropu pro pracující a za Evropu pro lidi, a proti znovu se vynořivšímu ohrožení sociálních a pracovních práv, demokracie, suverenity, míru a spolupráce, kterému nyní čelíme.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. - (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, komu se vysmíváme? Poněkud přehlízivě uspokojení, které se zde projevuje po vydolování irského souhlasu po měsících zastrašování, kampaní vyvolávajících pocit provinění, lží a polopravd, je hanbou demokracie a urážkou vůle lidí. V soudnictví je vynucené přiznání bezcenné: Totéž by mělo platit i pro tyto zmanipulované ratifikace, ve kterých je možná pouze jediná odpověď, kterou jsme ochotni získat tím, že občany necháme hlasovat znovu a znovu až do vyčerpání, pokud se ovšem nerozhodneme je obejít úplně pomocí parlamentního hlasování. Dnes zůstává Václav Klaus, prezident České republiky, jedinou osobou, která se snaží vzdorovat tomuto svobodu ničícímu textu Lisabonské smlouvy. Všichni evropští patrioti, všichni, kdo odmítají evropský superstát, všichni, kdo se domnívají, že lidé mají právo rozhodovat o své budoucnosti, mu dnes musí vyjádřit podporu a pomoci mu vzdorovat tlaku, kterému je vystaven a který v blízké budoucnosti ještě zesílí.

Livia Járóka (PPE), písemně. - (HU) Ráda bych využila této příležitosti a přivítala výsledek irského referenda, které dláždí cestu umožňující Lisabonské smlouvě vstoupit v platnost, a tím vytvořit Evropskou unii zasazující se ještě více o demokracii a solidaritu. Ráda bych poukázala na skutečnost, že Lisabonská smlouva na jedné straně poskytuje národním parlamentům větší vliv, ale na straně druhé je založena na Listině základních práv Evropské unie, čímž zachovává a konsoliduje závaznost tohoto dokumentu, který stanovuje lidská a menšinová práva. To má obzvláštní význam v Maďarsku, neboť zákaz diskriminace vůči osobám patřícím

k národnostním menšinám, který je Listinou stanoven, představuje velice významné gesto z pohledu jak Maďarů žijících mimo Maďarsko, tak z pohledu menšin žijících v Maďarsku. Během současného hospodářského poklesu je třeba si uvědomit, že efektivní a účelná spolupráce v rámci Evropy může středně velkým zemím, jako je Irsko a Maďarsko, pomoci krizi překonat.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písemně. - (RO) Až Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, značně usnadní legislativní postupy. Nejvýznamnějším pokrokem v tomto směru bude zvýšení počtu oblastí, v nichž Rada EU bude přijímat rozhodnutí na základě kvalifikované většiny (nikoli jednomyslně), jakož i zvýšení počtu oblastí, v nichž bude Evropský parlament zastávat úlohu spoluzákonodárce spolu s Radou EU. Tyto nové rysy značně usnadní rozhodovací proces na úrovni EU, zejména v oblastech jako jsou strukturální fondy a Fond soudržnosti, jež mají nesmírný význam pro Rumunsko, které prostředky z těchto fondů potřebuje pro svůj další rozvoj. Rovněž vítám skutečnost, že se Evropskému parlamentu dostane větších pravomocí, například co se týče zemědělských fondů, což je oblast, která byla tvrdě zasažena hospodářskou krizí, jíž nyní procházíme, ale zároveň je to oblast, v níž je zapotřebí konkrétních opatření, která přinesou rychlé výsledky, aby došlo ke zlepšení života zemědělců a zajištění dodávek potravin pro naše občany.

Joanna Senyszyn (S&D), písemně. - (PL) Prezident Lech Kaczyński přes svůj veřejný slib dosud Lisabonskou smlouvu nepodepsal. Tato prodleva už trvá více než rok a půl. To je neopodstatněné, odsouzené a dokonce nezákonné.

1. dubna 2008 byl prezident polským parlamentem vyzván k ratifikaci Lisabonské smlouvy. Podle Ústavy Polské republiky má prezident povinnost podepsat. Nejde tu o problém jeho dobré vůle či osobních preferencí – jedná se o povinnost. Neplněním této povinnosti porušuje zákon. Tím, že podmiňuje podepsání Smlouvy souhlasem občanů jiného státu, postavil prezident Kaczyński Polsko do pozice státu, který není schopen učinit suverénní rozhodnutí, a urazil patriotické citění Poláků. V Irsku zvítězili zastánci silné, sjednocené Evropské unie. V Polsku stojí prezident v cestě vítězství a v současnosti nemá ve společnosti téměř žádnou podporu.

Je možné, že zdržuje z osobních důvodů, z obavy, že ztratí hlasy nepružných protievropských voličů včetně těch, kteří jsou spojeni s rozhlasovou stanicí Radio Maryja? Pokud je tomu tak, pak nastal nejvyšší čas zahájit postup vedoucí k odvolání prezidenta. Podle Ústavy Polské republiky existují dva možné způsoby. Prostřednictvím státního soudu, nebo uplatněním článku 131, odstavce 2, pododstavce 4 Ústavy Polské republiky – „prohlášením Národního shromáždění o prezidentově trvalé neschopnosti vykonávat své povinnosti ze zdravotních důvodů“. Obyvatelé Polska nechtějí bránit rozvoji Evropské unie. Naopak, chtějí v Evropě iniciovat prospěšné změny. Prezident Kaczyński nemá právo tomu bránit.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. - (PL) Přestože Evropská unie a její instituce efektivně plní běžnou agendu bez Lisabonské smlouvy, její neschválení by vytvořilo obraz Společenství, které není schopno dosáhnout důležitých rozhodnutí a schválit je. Lisabonská smlouva zavádí nové zásady hlasování, v nichž je hlasovací síla státu jasně závislá na počtu obyvatel. V porovnání se současným systémem hlasování podle smlouvy z Nice dojde ke zvýhodnění velkých zemí, jako je Německo, zatímco středně velké státy, včetně Polska, ztratí. Podíl hlasů přidělených Polsku podle Niceské smlouvy byl velmi výhodný. Vznikly určité obavy týkající se rozdělení kompetencí kvůli založení nové instituce – předsedy Evropské rady, obecně známé jako prezident Evropské unie. Pamatujme však, že už máme předsedu Evropské komise a předsedu Parlamentu, je zde rovněž představitel země, která vede EU, tedy to, co se nazývá předsednictvím, k tomu navíc očekáváme jmenování vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku. Kromě zavedení této pozice vysokého představitele, známé jako ministr zahraničních věcí EU, posiluje Lisabonská smlouva evropskou zahraniční politiku zavedením společné diplomacie. Navíc byla ustanovena možnost opustit EU, byla vytvořena Iniciativa evropských občanů a tato smlouva rovněž hovoří o potřebě vytvoření evropské energetické politiky, která má pro budoucnost Evropy velký význam. S nadějí očekáváme závěrečné ratifikace této smlouvy.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), písemně. - (RO) Lisabonská smlouva umožní, aby vnitrostátní parlamenty umístily otázky vztahující se k Evropě na program vnitrostátní diskuse. V podstatě každý legislativní návrh pocházející z Evropské komise bude prozkoumán vnitrostátními parlamenty, aby se potvrdilo, že je v souladu s principem subsidiarity. Pokud třetina vnitrostátních parlamentů Komisi informuje, že došlo k porušení této zásady, pak má Komise povinnost svůj návrh přepracovat. Pokud polovina vnitrostátních parlamentů dospěje k názoru, že došlo k porušení principu subsidiarity, mají Evropský parlament a Rada povinnost vydat prohlášení, zda tato zásada byla dodržena či nikoli. Po přijetí jakékoli evropské legislativy mají vnitrostátní parlamenty právo do dvou měsíců od zveřejnění požádat Evropský soudní dvůr o její zrušení. Vzhledem k délce legislativního procesu na evropské úrovni umožní zařazení evropských témat na program vnitrostátních

diskusí členským státům včas získat veškeré body a prováděcí instrukce, aby mohly vyvíjet své vlastní současně s evropskými. Lisabonská smlouva znovu potvrzuje, že hospodářství Evropské unie je sociálně-tržní a poskytuje EU nové pravomoci v oblastech, jako je boj proti změnám klimatu a energetická politika. Tyto pravomoci budou mít zvláštní význam zejména v souvislosti s energetickou závislostí EU na třetích zemích.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), písemně. - Irské schválení Lisabonské smlouvy představuje pro Evropu dobrou zprávu. Není pochyb, že Lisabonská smlouva Evropské unii prospěje tím, že zjednoduší rozhodovací proces a vytvoří lepší prostředí pro zvýšení jeho efektivity. Navzdory tomu, co tvrdí její kritici, Lisabonská smlouva nepřináší žádnou zásadní revoluci. Nikdy předtím však tolik nezáleželo na prováděcím procesu. Nástrahy se skrývají v podrobnostech. Svými inovacemi může Lisabonská smlouva například více zviditelnit EU na mezinárodní scéně. Mnohé ovšem závisí na konečném uspořádání, které rozhodne o povaze nových nástrojů, jakým je například Evropská služba pro vnější činnost. Proto je nutné, aby se Evropský parlament při každé příležitosti chopil své řádné role v procesu vytváření nového institucionálního uspořádání naplánovaného Lisabonskou smlouvou. Proces tím získá na transparentnosti, zvýší se jeho legitimita a podle mého názoru to přinese i lepší výsledky.

17. Situace v Guineji (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem jsou prohlášení Rady k situaci v Guineji.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. - Pane předsedající, měníme téma. Vážení poslanci se rozhodli vznést a zařadit na program jednání velmi vážnou, důležitou otázku.

V pondělí 28. září bylo v guinejském městě Conakry zabito více než sto lidí, když příslušníci guinejských bezpečnostních sil střelili do davu demonstrantů. Guinejští občané se shromáždili na stadionu v hlavním městě, aby protestovali proti předpokládanému záměru prozatímního vůdce guinejské armády, kapitána Mousse Dadise Camary, kandidovat na prezidenta. Konečný počet mrtvých dosud není znám, neboť vojáci rovněž odkládali mrtvá těla, aby nemohla být spočítána ve veřejných márnících. V této fázi neznáme skutečný rozsah těchto tragických událostí. Počet zraněných je údajně nejméně 1 200 a očití svědkové podali zprávy, že vojáci v ulicích Conakry znásilňovali ženy.

Během této násilné represe došlo ke zranění a dočasnému zatčení několika představitelů opozice. Počet dosud zadržených protestujících je rovněž neznámý, domy představitelů opozice byly vyrabovány a obchody vyloupeny muži v uniformách. V televizním prohlášení učiněném následujícího dne vyjádřil kapitán Camara soustrast rodinám zabitých a navštívil některé zraněné. Vyhlásil dva dny národního smutku a přislíbil vyšetření násilí. Distancoval se od zabíjení prohlášením, že složky armády zodpovědné za tato zvěřstva nebyly pod jeho kontrolou.

Evropská unie bez prodlení tyto brutální, šokující události rázně odsoudila. Prohlášení předsednictví, prohlášení vysokého představitele Solany a prohlášení komisaře EU De Guchta byla vydána následující den. Budeme trvat na propuštění zadržených osob a na důkladném vyšetření událostí.

Násilí v Guineji si bylo celosvětově odsouzeno. Minulou středu byla o situaci v zemi zpravena Rada bezpečnosti OSN. Africká unie události odsoudila a rozhodla se vypracovat zprávu týkající se možných opatření. Hospodářské společenství států západní Afriky (ECOWAS) vyzvalo k úplnému mezinárodnímu prošetření záležitosti. Parlament, jak víte, odsoudil protiústavní převzetí moci a ve svém usnesení ze dne 15. ledna 2009 vyzval k respektování lidských práv a k urychlenému znovunastolení ústavního pořádku. Evropská unie se rozhodla zahájit konzultace podle článku 96 dohody z Cotonou a rozvojová pomoc EU – kromě humanitární pomoci a podpory pro přechod k demokracii – byla zmrazena.

Nebyli jsme sami. V souladu s námi jednali naši mezinárodní partneři. Africká unie a ECOWAS se rozhodli pozastavit členství Guineje do doby, než bude ustanoven demokraticky zvolený parlament nebo vláda. Pod společným předsednictvím Africké unie a ECOWAS a za účasti Evropské unie byla vytvořena mezinárodní kontaktní skupina pro Guineu. V březnu se vojenská junta dohodla s opozicí na uspořádání voleb do konce roku 2009, což přineslo rozumnou naději na přechod k míru a demokracii. Kapitán Camara vydal ujištění, že nikdo z vůdců převratu nebude kandidovat na politickou funkci. Transformační proces měla řídit národní transformační rada, která měla také připravit nezbytné změny ústavy, aby se mohly konat volby.

Co tedy můžeme učinit, abychom zabránili dalšímu násilí, a jak můžeme pomoci obyvatelům Guineje v jejich legitimní touze po demokracii, právním státu, míru a rozvoji? Tedy, jsou tu tři hlavní oblasti, kde lze jednat. Především bychom měli udržovat a zesílit politický tlak na režim v Conakry, zejména v kontextu

existující mezinárodní skupiny. Rozhodnutí kapitána Camary nekandidovat ve volbách by mohlo umožnit opětovné uklidnění situace. Jmenování prezidenta Burkiny Faso, pana Blaise Compaoré, zprostředkovatelem řešení krize za ECOWAS a mezinárodní kontaktní skupinu je velmi dobrým znamením a Evropská unie toto rozhodnutí prostřednictvím svého předsednictví přivítala. Doufáme, že jeho působení přispěje k dosažení bezpečného, mírového, trvalého řešení situace v Guineji.

Za druhé je možné dále prozkoumat možnosti cílených sankcí vůči jednotlivcům zodpovědným za násilí. Tento postup budeme muset koordinovat s Africkou unií a dalšími mezinárodními a bilaterálními partnery. Z tohoto hlediska bude důležité nadcházející setkání ministerské trojky EU-Afrika v Addis Abebě a setkání na téma Guineje konané 12. října v Abui.

Za třetí bychom měli pokračovat v poskytování humanitární pomoci civilnímu obyvatelstvu a podporovat proces demokratické transformace. Ten však bude záviset na ochotě dočasných guinejských orgánů znovu se zapojit do mírového, konstruktivního dialogu s jasným odhodláním vzdát se dalšího užití násilí a respektovat lidská práva a politické svobody občanů. Vynaložíme veškeré úsilí, abychom obyvatelům Guineje v tomto kritickém okamžiku pomohli, a jsme odhodláni podporovat návrat civilní, ústavní, demokratické vlády zvolené ve svobodných, transparentních volbách. Vyzýváme všechny zainteresované strany v Guineji, aby se vyvarovaly násilí a aby provedly mírovou, demokratickou transformaci.

Filip Kaczmarek, jménem skupiny PPE. - (PL) Pane předsedající, paní Malmströmová, krize v Guineji je podle mého názoru typickým úkazem širšího problému, který se bohužel projevuje v mnoha afrických zemích. Tímto problémem je slabost demokratických institucí a nedostatečný rozvoj – v některých případech dokonce absence – mechanismů typických pro vyspělé občanské společnosti. Pro Evropu je to důležité nejen proto, že nás zavazují naše hodnoty – je to důležité i z čistě pragmatických důvodů.

Poměrně často hovoříme o účinnosti rozvojové spolupráce. To není nic neobvyklého, protože jsme největším poskytovatelem této pomoci, a proto se musíme zajímat o její efektivní využívání. Musíme však čelit skutečnosti, že nedosáhneme zlepšení v procesu zvyšování účinnosti, pokud země, které rozvojové spolupráce využívají, nebudou muset poskytnout minimální garance řádného využívání této pomoci. Skutečnost je však taková, že takové garance lze jen velmi těžké vytvořit bez demokracie a občanské společnosti.

Včera pan Camara obvinil Francii, že ponížila Afričany tím, že přerušila vztahy s Guinejí. To není pravda. Afričany neponížila Francie. Byl to sám pan Camara, kdo ponížil své krajany a Afričany. Ponížil je, protože umožnil zabíjení a znásilňování. Reakce Francie a francouzské vlády byla oprávněná a správná a náš postoj by měl být stejně rázný a přísný.

Je to paradox, ale situace je poměrně jednoduchá. Na brutální činy, které se odehrály v Guineji, nemůžeme nereagovat. Musíme požadovat zastavení veškerého násilí. Spolu s paní Malmströmovou se domnívám, že mise prezidenta Burkiny Faso je velmi dobrá věc a přeju mu úspěch. Doufejme, že bude efektivní. Měli bychom rovněž podporovat Africkou unii, která ohlásila uvalení sankcí, pokud nedojde k obnovení civilní vlády.

Víme o odhodlání Švédska napomoci procesu budování demokracie. Víme, že právě toto je skutečnou prioritou předsednictví v oblasti rozvojové politiky. Víme rovněž, že švédská vláda má v této oblasti značné zkušenosti a v minulosti dosáhla úspěchů. Chci proto doufat a věřit, že toto odhodlání v případě tak těžkém a extrémním, jako je případ Guineje, bude efektivní a přinese výsledky.

Patrice Tirolien, jménem skupiny S&D. - (FR) Pane předsedající, znepokojující vývoj týkající se politické a bezpečnostní situace v Guineji vyžaduje ráznou reakci Evropské unie. Jak víte, 28. září 2009 oddíl guinejské vlády krvavě potlačil společnou mírovou demonstraci všech opozičních stran, přičemž bylo zabito 157 osob a zraněno více než tisíc lidí, z nichž někteří se stali oběťmi obzvláště krutého znásilnění a zmrzačení. Guinejská republika je země, která od vyhlášení samostatnosti v roce 1958 zakusila pouze dva diktátorské režimy. Přišel čas, aby tato příšerná spirála skončila.

Evropská unie, její členské státy a její instituce již 28. prosince 2008 odsoudily *coup d'état* Moussy Dadise Camary, Rada pak uplatnila článek 96 dohody z Cotonou, aby spolu s guinejskými orgány vytvořila plán, který by sloužil jako rámec pro přechod k demokracii. Seznam opatření zahrnoval zejména uspořádání svobodných, transparentních voleb v horizontu jednoho roku a závazek příslušníků CNDD, především Mousse Dadise Camary, že v těchto volbách nebudou kandidovat.

Rozhodnutí kapitána Camary odložit konání voleb na jaro 2010 a jeho odmítnutí zabývat se otázkou, zda bude kandidovat na úřad guinejského prezidenta, byly znamením toho, co se při této eskalaci mělo odehrát.

Demonstrace, která byla 28. září krvavě potlačena, usilovala právě o to, aby junta dodržela své závazky. Reakce úřadující vlády v Conakry dosti zřetelně odhaluje její skutečné záměry: eliminovat veškeré formy demokratické opozice, aby se mohla udržet u moci.

Mezinárodní společenství odpovědělo jednomyslným odsouzením těchto násilných činů guinejského režimu. Rozlíčen těmito masakry odmítl parlamentní Výbor pro rybolov nedávno, zcela oprávněně, hlasovat pro schválení dohody o rybolovu mezi Evropskou unií a Guinejí.

Dnes ve světle posledních událostí by Evropský parlament rád věděl, jaká rozhodnutí zamýšlí Rada přijmout v souvislosti s touto situací. Především, zamýšlí Rada usilovat o vytvoření mezinárodní komise pro vyšetření událostí z 28. září? Jak Rada zamýšlí jednat, aby zajistila, že CNDD bude respektovat své závazky, konkrétně že v nejbližším možném termínu uspořádá svobodné, transparentní volby bez účasti Moussé Dadise Camary a dalších členů CNDD? Co se týká článku 96 dohody z Cotonou, jaká opatření hodlá Rada učinit proti guinejské juntě? A konečně, jaké konkrétní závazky Rada přijala, aby podpořila rozličné iniciativy ECOWAS, Africké unie a mezinárodní kontaktní skupiny pro Guineu?

Niccolò Rinaldi, jménem skupiny ALDE. - (IT) Pane předsedající, paní Malmströmová, dámy a pánové, především bych rád vyjádřil veškeré sympatie conakerským obětem jménem skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu a třiceti afrických zástupců v Liberálně-demokratické síti AKT-EU, se kterými jsme se minulý týden setkali, abychom mimo jiné diskutovali o situaci v Guineji, spolu s předsedou guinejské liberální strany, které se násilí bohužel přímo dotklo.

Co se týká kroků, které je třeba učinit ve vztahu k určitým oblastem již zmíněným švédským předsednictvím, máme následující požadavky: za prvé, spolu s našimi partnery z Africké unie požadujeme propuštění dosud zadržovaných vězňů a politických vůdců. Za druhé, musíme požadovat konání svobodných, demokratických voleb bez účasti členů Národní rady pro demokracii a rozvoj (CNDD). Za třetí, vyzývám k přijetí cílených sankcí bez nějakého opatrného přeshlapování kolem, protože každopádně musíme vyslat velmi jasné poselství ve věci zvěstev, ke kterým došlo. Za čtvrté, rádi bychom vznesli i otázku dohody o rybolovu: Naše skupina ALDE hlasovala ve Výboru pro rybolov proti ní, čímž přispěla k zajištění většiny potřebné k jejímu zablokování na co nejdélejší dobu. Jsme přesvědčeni, že toto je další důležité rozhodnutí, které Rada musí učinit.

Pátým bodem je, že musíme vytvořit cílené programy na pomoc obětem, zejména ženám, které byly znásilněny a které speciálně zaměřenou pomoc rozhodně potřebují. Nakonec přichází otázka spravedlnosti. Pro nás má zásadní význam, aby nevznikla pouze mezinárodní vyšetřovací komise, ale aby se plně zapojil i Mezinárodní trestní soud. Domníváme se, že pokud existuje poučení z případu conakerských obětí, pak je to stvrzení, že spravedlnost musí být vykonána a lidé, kteří spáchají zločiny tohoto druhu v Africe nebo kdekoli jinde, nesmí vyvázat bez úhony.

Eva Joly, jménem skupiny Verts/ALE. - (FR) Pane předsedající, ministři, dámy a pánové, tváří v tvář tragickým událostem, ke kterým došlo minulý týden v Guineji, nemůže zůstat mlčet. Skutečnost, že došlo k použití násilí proti oponentům a obzvláště proti ženám, je naprosto šokující a nepřijatelná.

Chtěla bych vyjádřit podporu obětem i jejich rodinám, z nichž některé stále ještě čekají na vydání ostatků svých nejbližších, které byly odstraněny juntou za účelem zakrytí stop tohoto masakru.

Kromě opatření, které iniciovala Rada a Komise, nám nyní parlamentní situace umožňuje reagovat na tyto násilné činy a vyslat rázné poselství guinejské vládě tím, že odmítneme zprávy o dohodě o partnerství v odvětví rybolovu s Guinejí, o které budeme hlasovat na příštím plenárním zasedání.

Výbor pro rozvoj již v září tuto dohodu o rybolovu mezi Evropskou unií a Guinejí jednomyslně zamítl a vyjádřil pochyby o využívání finančních prostředků vyčleněných Evropskou unií. Kromě skutečnosti, že přidělování finančních zdrojů na základě úlovků evropských plavidel, aniž by byly brány do úvahy rybářské zdroje nebo vliv na místní obyvatelstvo, se nezdá být vhodné, nedávné události v nás vzbuzují obavy, že tyto prostředky budou využívány pro vojenské účely proti obyvatelům Guineje.

Dámy a pánové, Evropský parlament nemůže schválit dohodu o rybolovu s Guinejí, zatímco rány obětí stále krvácejí. Schválení by vyslalo špatné poselství guinejské vládě. Byl by to skandál, se kterým bych se já osobně nemohla ztotožnit.

Marie-Christine Vergiat, jménem skupiny GUE/NGL. - (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, jako na mnohé další nové poslance zde na mne hluboce zapůsobila pozornost, která je v rozpravách věnována lidským právům, zejména v rozpravách pod řízením našeho předsedy Jerzyho Buzka. Plně se k tomu připojuji,

protože jestliže tu jsem, jestli jsem se ocitla v čele volební listiny při evropských volbách ve Francii, pak to bylo především proto, že bojuji za sdružení a konkrétně za lidská práva.

Proto mne nemohou události v Guineji nechat v klidu, protože 28. září to byli bojovníci za lidská práva a obecněji představitelé občanské společnosti, kdo byli zatčeni, znásilněni, pokud se jednalo o ženy, a zmasakrováni: více než 150 lidí bylo zabito a přes 1250 zraněno – jak zde již bylo řečeno – během jediného dne. Represe pokračovaly v následujících dnech a pokračují dodnes, přestože tito lidé – jak zde již také zaznělo – se sešli, aby panu Camarovi mírumilovně připomněli jeho vlastní závazky. Podle přicházejících svědectví není nejmenších pochyb, že navzdory prohlášením, která kapitán učinil v opačném smyslu, byly tyto násilné činy provedeny silami blízkými vládě.

Situace je chaotická, ale poté, co se znovu seskupily v Guinejské národní radě organizací občanské společnosti, žádají organizace občanské společnosti mezinárodní společenství o pomoc. Během posledních měsíců šla tato národní rada příkladem africkým zemím, když na základě závazků učiněných panem Camarou organizovala pro guinejský lid rozsáhlý proces.

Zprávy přicházející z Guineje jsou znepokojivé. Nemůžeme je řešit jen projevy zde v Evropském parlamentu. Tato rozprava se koná na naši žádost, na žádost skupiny konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice, ale musíme jít ještě dále. Vyzýváme k výslovnému odsouzení potlačení demonstrace.

Paní ministryně, hovořila jste o cílených sankcích. Mohla byste nám o nich sdělit více? Paní ministryně, domnívám se, že ve věci výzvy k okamžitému zastavení perzekucí, k propuštění zadržených a ke zřízení mezinárodní vyšetřovací komise pro vyšetření těchto událostí postupujeme správným směrem. Mohla byste nám však poskytnout další informace i o této otázce?

Sdělila jste nám též, že byla zmrazena veškerá pomoc kromě pomoci humanitární a potravinové. To nám připadá jako naprosté minimum, ale budeme-li mluvit prakticky, jakým způsobem můžeme podpořit přechod k demokracii?

Pane předsedající, chceme, aby se na příštím dílčím zasedání ve Štrasburku hlasovalo o usnesení, aby se tak Evropský parlament neomezoval pouze na projevy, ale aby konal prostřednictvím přijetí rozhodnutí, jak to dokázal loňského ledna. Řeknu to ještě jednou: jedná se o naléhavou záležitost. Organizace v terénu nás varují před rizikem vzniku etnického konfliktu. Nesmíme čekat na novou Rwandu, než začneme konat; lidská práva je třeba hájit v Africe stejně jako v kterékoli jiné části světa.

Licia Ronzulli (PPE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, paní Malmströmová dokonale popsala situaci v Guineji. Po několik týdnů je Guinea dějištěm násilných střetů, během nichž se svobodní občané demonstrující v ulicích ve jménu svých politických přesvědčení stali oběťmi bezprecedentního násilí. Guinejská vláda pronásleduje a zabíjí každého, jehož politické přesvědčení se liší od přesvědčení jejích vůdců, čímž obyvatele připravuje o všechny druhy svobod, které jsou, jak dobře víme, nedotknutelným právem každé lidské bytosti.

Odehrává se už bůhví kolikátý masakr a hrozí, že pokud urychleně nepodnikneme okamžité, hmatatelné kroky, přemění se v genocidu. Minulý týden se Smíšené parlamentní shromáždění AKT-EU, jehož jsem místopředsedkyní, rozhodlo přijmout usnesení odsuzující použití síly ze strany guinejských úřadů a požadující, aby místní vláda okamžitě umožnila vládě práva a dodržovala základní práva.

Po smrti 157 lidí v pouličních střetech a po pokusech Mousse Dadise Camary zamést stopy se příslušníci opozice obrátili na mezinárodní společenství s nadějí na získání pomoci a větší ochrany. 5. října se však kapitán Camara postavil proti přítomnosti zahraničních mírových jednotek v zemi a odmítl jakékoli zahraniční vměšování do vnitřních záležitostí.

Proto se domnívám, že kromě toho, že vyjádříme své odsouzení, musíme zareagovat i bezprostředním, konkrétním činem, jak zde právě řekl kolega poslanec pan Rinaldi. Tváří v tvář porušování a popírání práva na život – kdy jsou ženy a děti postiženy znovu – nesmíme zůstat v nečinnosti a musíme vyžadovat nastolení právního státu. Proto na vás, kolegové poslanci a zástupci institucí, apeluji a doufám, že dosáhneme jednomyslné shody – a zdůrazňuji jednomyslné – ve věci přijetí okamžitých opatření, která obyvatelům Guineje umožní znovu ve vlastní zemi ustanovit základní, nezczizitelná práva, jakými jsou demokracie a svoboda. Přirozeně chci rovněž osobně vyjádřit svou podporu všem rodinám zasaženým těmito tragickými událostmi.

Isabella Lövin (Verts/ALE). - (SV) Pane předsedající, paní Malmströmová, dámy a pánové, jsem členkou Výboru pro rybolov a loni v prosinci jsem osobně navštívila Guineu, tuto záležitost jsem tedy sledovala velmi pozorně.

Především mi připadá významné, že Evropská unie stále dodržuje svou dohodu o rybolovu s Guinejí, neboť dohoda byla uzavřena s předchozím režimem dva týdny před převratem. Dodržujeme smlouvu uzavřenou se zákonným režimem, ale nyní v zemi panuje vojenská diktatura. Tak to běží celý rok.

Ministryně zahraničí Spojených států amerických, Hillary Clintonová, včera otevřeně vyzvala Mousse Dadise Camaru a jeho režim k odstoupení. Nemůžu než souhlasit s tímto minimálním požadavkem a ráda bych ještě zdůraznila, že by bylo hanbou pro Evropský parlament, pokud bychom za dva týdny odsouhlasili dohodu o rybolovu s Guinejí, která by koncem listopadu poskytla tomuto režimu více než milion EUR. Dohoda o rybolovu se týká lovu tuňáka a vztahuje se na 25 evropských plavidel. Domnívám se, že tato plavidla se zcela prostě budou muset poohlédnout po jiných lovištích, protože EU nemůže obchodovat s diktátorským režimem, který otevřeně na ulicích vraždí svůj vlastní lid.

Argument předkládaný Výboru pro rozvoj a Výboru pro rybolov Komise, že prostředky z dohody o rybolovu prospějí obyvatelům, je naprosto mylný. Odráží hodnocení předcházející smlouvy ze strany Komise. Nemáme nejmenší představu, kde skončí peníze z těchto dohod. Vztahovaly se k předchozímu režimu. Považuji za velmi nepravděpodobné, že současný režim tyto peníze využije lepším způsobem.

Zajímalo by mne tedy, co Komise hodlá ve věci této dohody učinit. Zamýšlí se EU připojit k USA a požadovat odstoupení režimu?

Cristian Dan Preda (PPE). - (RO) Já bych chtěl říci, že násilné činy spáchané v Guineji jsou naprosto hrůzné. Viděl jsem, že před dvěma hodinami francouzský ministr zahraničí prohlásil, že Dadis Camara se zřejmě podílel na rozhodnutí provést masakr, což je velmi závažný stav.

Zdroj napětí spočívá, kromě hrozivých násilných činů, bezpochyby ve skutečnosti, že Dadis Camara se touží stát trvalým vůdcem Guineje a nechce dodržet svůj slib, že se žádným způsobem nezapojí do politického života země. Domnívám se rovněž, že mezinárodní tlak vyvíjený v této souvislosti musí být velmi jednoznačný. Na druhou stranu vítám, že zprostředkovatelem v tomto případě byl jmenován prezident Burkiny Faso Blaise Compaoré, který má značné zkušenosti ve vyjednávání a zprostředkovávání řešení afrických konfliktů. Domnívám se, že naše diplomatické úsilí ho musí podpořit.

Chris Davies (ALDE). - Pane předsedající, musím opravit paní Jolyovou, která prohlásila, že Výbor pro rybolov hlasoval jednomyslně za odmítnutí navrhované partnerské smlouvy s Guinejí. Ve skutečnosti tak učinil většinou jediného hlasu. Skupina PPE velmi překvapivě hromadně hlasovala pro zachování smlouvy. Jde o smlouvu, která vkládá statisíce eur do rukou tohoto režimu, abychom mohli lovit tuňáka u jeho pobřeží. Jako je tomu u mnoha takových smluv, jde v nejlepším případě o pochybnou dohodu, která je za současných okolností zcela nepřijatelná.

Paní ministryně zmínila možné sankce proti Guineji. Přidá nyní toto na svůj seznam a učiní zde závazek, že bude usilovat o pozastavení této partnerské smlouvy?

Krisztina Morvai (NI). - Pane předsedající, jako právnička v oblasti lidských práv s téměř čtvrtstoletím zkušeností na mezinárodním poli i v Maďarsku využívám každé příležitosti, abych zdůraznila nutnost toho, aby Evropská unie bránila lidská práva, pokud možno po celém světě. Je ale nanejvýš důležité tak činit důvěryhodným způsobem, a abychom toho dosáhli, musíme rovněž chránit lidská práva i uvnitř našich hranic, v rámci Evropské unie.

Jak jsem už zmínila při několika příležitostech v průběhu posledních tří měsíců, paní Kinga Gönczová, členka Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci tohoto parlamentu, bývala členkou vlády, kterou v Maďarsku nazýváme vládou „ostrořelců“, protože 23. října 2006 střílela do lidí v budapeštských ulicích. Od té doby panuje v Maďarsku krize lidských práv a Evropská unie s ní nic nedělá. Místopředsedkyně Výboru pro občanské svobody je členka tehdejší vlády. Dokud se touto záležitostí nebudeme řádně zabývat, nebude nikdo považovat jakékoli naše úsilí v oblasti lidských práv za důvěryhodné.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. - Pane předsedající, znovu děkuji Evropskému parlamentu, že tuto otázku zařadil na program jednání. Jedná se o velmi vážnou záležitost a, jak jste, doufám, vyrozuměli z mého úvodu, sdílíme vaše obavy z hrůzného porušení lidských práv, ke kterému došlo v Conakry. Existují obavy o osud lidí, kteří jsou ještě zadržováni, a požádali jsme o úplné vyšetření toho, co se stalo, a o propuštění vězňů.

Domnívám se, že můžeme prohlásit, že Evropská unie se vyjádřila naprosto jednoznačně. Události byly odsouzeny panem Solanou, panem De Guchtem, předsednictvím a nyní, jak vím, i prohlášením skupiny AKT v Evropském parlamentu. Je dobře, že Evropská unie tyto hrozné události odsuzuje jednomyslně,

konkrétně a kompletně. Velmi těsně spolupracujeme i s dalšími aktéry v této záležitosti, aby odsudek a činy mezinárodního společenství byly systémové. Jedině tímto způsobem můžeme skutečně vyvinout tlak.

Máme mezinárodní kontaktní skupinu. Byl jmenován vyjednávač, prezident Burkiny Faso, což je velmi dobré; vyjednávač je také členem kontaktní skupiny. Spolu s kontaktní skupinou, jíž jsou EU a USA členy, jsme vyzvali – tím odpovídám na vaši otázku, paní Lövinová – kapitána Camaru k rezignaci. Vyzvalo k tomu celosvětové společenství.

Jsme rovněž připraveni zodpovědět další otázky a diskutovat o sankcích. Domníváme se, že účinek bude větší, pokud budeme postupovat společně s mezinárodním společenstvím. Existují rozdílné názory ohledně toho, jak se v této věci lze cíleně zaměřit na jednotlivce a tak dále, a my v následujících dnech musíme s mezinárodními hráči – s Africkou unií, kontaktní skupinou, USA atd – dále prodiskutovat, jak můžeme tyto sankce koordinovat, abychom dosáhli maximálního účinku.

Jak jsem již řekla, zahájili jsme rovněž konzultace podle článku 96 dohody z Cotonou a zmrazili jsme veškerou rozvojovou pomoc EU s výjimkou humanitární pomoci a pomoci pro přechod k demokracii.

Co se týká rybolovu – ať už to může být zařazeno nebo ne – vyslechla jsem velmi pozorně, co jste říkali. Mohu vás jen podpořit, abyste pokračovali v diskuzích s Komisí. Je to Komise, kdo je zodpovědný za politiku EU v oblasti rybolovu. I my o tomto s Komisí hovoříme a je mi líto, že tu dnes nejsou její zástupci. Můžete si však být jisti, že budeme spolupracovat s mezinárodním společenstvím na dalším vyvíjení tlaku, na úsilí o plné vyšetření událostí a, doufejme, jednoho dne i v úsilí o svobodné a spravedlivé volby v Guineji. Děkuji vám i poslancům za dnešní rozpravu.

Předsedající. – Velmi vám děkuji, paní Malmströmová. Měla jste velkou trpělivost, když jste tu strávila celé odpoledne i část večera. Je vidět, že to není dlouho, kdy jste byla poslankyní tohoto parlamentu, a že tedy zdejší prostředí máte ráda.

Rozprava je ukončena.

18. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Předsedající. – Dalším bodem jsou jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám.

Elena Băsescu (PPE). - (RO) Vítáme podepsání smlouvy o projektu Nabucco, ke kterému došlo 13. července v Ankaře. Plyn však není jediným energetickým zdrojem, který mají evropské státy k dispozici. Stejný postoj musíme zaujmout i ve věci zásobování Evropy ropou tím, že podpoříme jižní koridor.

Leží před námi projekt, který může mít stejný strategický význam jako Nabucco. Hovořím o panevropském ropovodu Konstanca – Terst. Tento ropovod bude přepravovat ropu z nalezišť v Kaspickém moři přes terminál v gruzijské Supse, dále pak přes přístav Konstanca přímo do Terstu.

Energetickou bezpečnost pro naše státy a občany můžeme zajistit pouze diverzifikací zdrojů a přepravních tras ropy a zemního plynu. To mělo Rumunsko na paměti, když začalo rozvíjet přístavní terminál v Konstanci schopný přijímat zkapalněný plyn, který bude posléze dodáván dalším spotřebitelům v Evropě.

Marc Tarabella (S&D). - (FR) Pane předsedající, využiji minutu, která mi byla přidělena, k tomu, abych obrátil pozornost k pozitivním důsledkům – jak všichni v této sněmovně vědí – irského schválení ústavní smlouvy. Schválení znamená, že zejména ve výběrech, jako například výbor pro zemědělství, jakož i v Parlamentu při plenárním zasedání, bude fungovat spolurozhodování. Parlament tedy bude stát na rovnocenném základu s Radou, což z pohledu demokracie samozřejmě představuje obrovský pokrok.

Rád bych tuto příležitost využil ke zdůraznění, že jelikož zdrcující většina našich irských přátel se dnes vyslovila pro ústavní smlouvu a polský prezident – podle toho, co právě prohlásil předseda našeho Parlamentu – se smlouvu rovněž chystá podepsat, jediné, co je zapotřebí, je souhlas českého prezidenta. Rád bych proto, aby se kolegové poslanci z různých politických skupin pokusili v rámci příslušných kompetencí předat svým českým protějškům poselství, že tuto smlouvu je skutečně třeba podepsat, tím spíše, že už byla schválena českým parlamentem. Zbývá jen, aby prezident připojil svůj podpis na tento dokument a tím umožnil demokratický pokrok ve své zemi, aby mohla pokročit demokracie v Evropě.

Luigi de Magistris (ALDE). - (IT) Pane předsedající, rád bych pohovořil o tragedii v Mesině – kterou tu dnes předseda Evropského parlamentu připomněl – a o desítkách jejích obětí. Objevila se tedy další zpráva o

tragedii v Itálii: Italský předseda vlády dokonce prohlásil, že šlo o tragedii předvídatelnou. Možná byla předvídatelná, ale neudělalo se nic, aby se jí předešlo. Neudělalo se nic, protože v oblasti vládne beton, betonářská mafie a lesní mafie s jejími lesními požáry.

Evropský parlament by se však měl zaměřit především na to, jakým způsobem lze veřejné prostředky, včetně pomoci přidělené Evropskou unií, investovat do jiných forem regionálního rozvoje, aby se zajistilo, že stavební práce budou prováděny řádně a dojde k napravení již spáchaných závažných škod na životním prostředí. Tyto veřejné prostředky zhusta končí v kapsách zločineckých organizací, zkorumpovaných politiků a mafie.

Toto volební období se proto musí zaměřit na to, co se děje s veřejnými prostředky, které by měly sloužit k obnově přírody, k ochraně přírodních zdrojů, k vytváření ekologického hospodářského rozvoje a k tvorbě pracovních míst. Nesmí už docházet k dalším tragediím, jako byla ta v Mesině.

Ryszard Czarnecki (ECR). - (PL) Pane předsedající, rád bych promluvil v zájmu obrany polské menšiny v Litvě, která se v poslední době stala obětí diskriminace. Bolestným paradoxem zde je, že litevští Poláci, kteří v některých oblastech představují většinu občanů, byli v lepší situaci před vstupem Litvy do Evropské unie než nyní, kdy je Litva členem EU.

Samosprávě v regionu Salcininkai byla dána lhůta do 14. října na odstranění cedulí s polskými názvy ulic, což je v rozporu s evropskými normami a s Evropskou chartou místní samosprávy. V březnu 2008 byla na základě litevského zákona omezena svobodná činnost systému polských škol. V průběhu půldruhého roku došlo k uzavření čtyř škol s celkovým počtem 45 tříd, dalším 107 třídám uzavření hrozí. Jsou měněna polská příjmení, aby vypadala jako litevská. A konečně, řadě Poláků stále ještě nebyl vrácen majetek zabavený komunisty, Sovětským svazem, po roce 1939 nebo po roce 1944.

Vyzývám Evropský parlament k ochraně Poláků v Litvě v souladu s evropskými normami pro lidská práva a práva menšin.

João Ferreira (GUE/NGL). - (PT) Pane předsedající, jsou činěna optimistická prohlášení ohlašující začátek konce této krize. Tato prohlášení jsou bohužel v rozporu s každodenní realitou. Tuto skutečnost dokládá situace v severním Portugalsku. Pouze v okrese Braga ukončilo v posledních týdnech činnost přinejmenším 10 podniků, po nichž zůstalo více než 300 nezaměstnaných. Mnohým dalším uzavření hrozí.

Situace je obzvláště vážná v textilním a oděvním sektoru: v sektoru, který patří v Evropské unii k nejhůře postiženým kvůli zvyšující se liberalizaci světového obchodu. Jedná se o tragickou situaci, která naléhavě vyžaduje řešení, jež nesledují politiku, která situaci zapříčinila.

Je nezbytné zavést bezpečnostní opatření, zejména v sektorech jmenovaných členskými státy, abychom dokázali udržet a podporovat pracovní příležitosti a činnost podniků, a také abychom pokročili ve vytváření – a tato otázka už byla předmětem usnesení tohoto parlamentu – programu Společenství na podporu textilního průmyslu, v němž by byly adekvátní prostředky konkrétně určeny nejvíce znevýhodněným regionům, které na tomto odvětví závisí.

Paul Nuttall (EFD). - Pane předsedající, rád bych vaši pozornost obrátil k pokoutnému, nedemokratickému způsobu, kterým byly v Evropské unii zakázány žárovky. Původní směrnice předala vypracování prováděcích opatření Evropské komisi, což v důsledku znamenalo, že toto nařízení mohlo projít bez schválení tímto komickým shromážděním či mým skutečným parlamentem ve Westminsteru. Zákaz podvodně sešpendlila politická elita.

Lidi tímto vynechala, ale Evropská unie je koneckonců v obcházení lidí velmi dobrá. Jen se podívejme, co se dělo kolem Lisabonské smlouvy. Bohužel to bylo umožněno s přispěním britské konzervativní strany, která v britské politice představuje Jekylla a Hyda, když dojde na evropské otázky. Jednu věc prohlašují v Británii, a pak přijdou sem a ve výboru dělají naprostý opak.

Uzavřu tím, že v předvečer První světové války se britský ministr zahraničí, Sir Edward Grey, obával, že zhasnou světla v celé Evropě. Bravo, Evropská unie, protože svojí posedlostí nevědeckým kultem lidského zavinění klimatických změn naplňuješ neblahé proroctví Sira Edwarda.

Krisztina Morvai (NI). - Pane předsedající, hodně se tu dnes mluvilo o Lisabonské smlouvě a o tom, jak posiluje solidaritu mezi Evropany. Jménem obyvatel Maďarska bych vás nyní ráda k solidaritě vyzvala, protože podle spolehlivých informací od vysoce postavených příslušníků maďarské policie, kteří citlivě

vnímají otázky lidských práv, maďarská policie během třetího výročí tzv. Krvavého pondělí roku 2006 (23. října) opět použije ve velkém rozsahu násilí proti maďarskému lidu během vzpomínkových demonstrací.

Ráda bych vyzvala poslance Evropského parlamentu, aby nám přišli na pomoc a onoho dne přijeli do Budapešti jako pozorovatelé dodržování lidských práv. Ráda bych, aby vás k tomu vyzvali i vaši voliči. Vyhledejte si, prosím, na internetu informace o porušování lidských práv a masových policejních brutalitách v Maďarsku a nedovolte, aby se opakovaly. Přijďte, prosím, a usktečňte onu solidaritu, o které se tu dnes tolikrát mluvilo.

György Schöpflin (PPE). - (HU) Rád bych se zmínil o slovenském jazykovém zákoně, který vzbudil vážné obavy hned po svém schválení. Poslední týdny ukázaly, že šlo o obavy oprávněné, protože i když nedošlo k uplatnění trestů stanovených v zákoně, bylo státním zaměstnancům přikázáno mluvit pouze slovensky. To znamená, že během pracovní doby nesmí zaměstnanci pošty, hasiči a policisté, jejichž mateřštinou je maďarština, užívat svůj vlastní jazyk.

Pokud tedy promluví na policistu na Slovensku maďarsky, je mi povinen odpovědět slovensky, i když je jeho mateřštinou maďarština, a to bez ohledu na to, že já jeho odpovědi nebudu rozumět. Shodou okolností to samé platí i pro případ, že se pokusím mluvit anglicky. Rád bych slovenskému pohostinství navrhl nový reklamní slogan: Máme rádi zahraniční turisty na Slovensku, samozřejmě pokud se nejdříve naučí slovensky, než vstoupí do naší země. Vítejte v Absurdistanu!

Monika Flašíková Beňová (S&D). - (SK) Předpokládala jsem, či očekávám, více podobných útoků na Slovenskou republiku, protože institut jednominutových příspěvků je jako stvořený pro to, aby kolegové z Maďarska, respektive kolegové maďarské národnosti, útočili právě na Slovenskou republiku.

Musím říci, že mne to velmi mrzí, protože od Evropského parlamentu očekávám, že bude skutečně řešit ty problémy, které Evropská unie má. My jsme několikrát podávali přátelskou ruku, i kolegům zde v plénu Evropského parlamentu, ať už byli z Fideszu nebo kterékoli jiné strany, a chtěli jsme spolu s nimi diskutovat o nevyřešených otázkách a problémech. Učinili jsme tak i v případě jazykového zákona a musím říci, že je mi velmi líto, pane předsedající, že ani jeden z kolegů z Maďarska nebo maďarské národnosti na tuto naši nabídku nereagoval, a dokonce moji kolegové ze SMK (což je strana ze Slovenské republiky) z takového setkání odešli, když jsme o tom chtěli diskutovat.

Poslala jsem rovněž odkaz na stránku Národní rady Slovenské republiky, kde je možné si přečíst plné znění tohoto zákona, a tento zákon v žádném případě neohrožuje práva národnostních menšin na používání vlastního jazyka.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). - Pane předsedající, španělská vláda rozhodla, že vysokorychlostní trať z Barcelony do Perpignanu povede právě pod katedrálou Sagrada Família, čímž ohrozí památku, která byla v roce 1984 zapsána na seznam světového dědictví UNESCO a kterou v loňském roce navštívily tři milióny turistů. Stavba nového tunelu v těsné blízkosti základů katedrály Sagrada Família může způsobit nenapravitelné poškození této budovy.

Španělská vláda tvrdí, že nehrozí žádné problémy, ale v letošním roce stroje razící stroje nové linky metra v Barceloně zaznamenaly řadu incidentů v podobných půdních podmínkách. Jeden razící stroj zůstal několik měsíců zaseknutý poblíž řeky Llobregat, aniž by kdokoli věděl, jak situaci vyřešit. Chci ohlásit nebezpečí zhroutení katedrály evropským institucím. Zachování tohoto evropského mistrovského díla je v obecném zájmu, prozkoumejte, prosím, tuto záležitost, zastavte postup prací španělské vlády a změňte trasu tunelu.

Oldřich Vlasák (ECR). - (CS) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dovolu mi, abych upozornil na problém zdržování v přizvání Autonomní odborové organizace strojvůdců Evropy (ALE) do Výboru pro sociální dialog na úseku železnice. Již od roku 2005 tento orgán sdružuje více než 100 000 členů 16 evropských členských organizací strojvůdců a usiluje o to, aby byl uznán jako plnohodnotný sociální partner na úseku sociálního dialogu na železnici. Přes dlouhá vyjednávání s Evropskou federací zaměstnanců dopravy, která dnes v tomto výboru jako jediná zastupuje zájmy zaměstnanců, se dosud nepodařilo najít kompromis, který by ALE zajistil možnost přímo hájit zájmy svých členů. Tuto situaci považuji za velmi nešťastnou. Sociální dialog, tak jak byl Evropským parlamentem schválen, by totiž podle mého názoru měl umožňovat pluralismus. Jsem přesvědčen, že žádná organizace, byť zastupuje 80 % zaměstnanců v sektoru evropských železnic, nemá právo na monopol a vyzývám proto všechny zúčastněné včetně Evropské komise k odblokování dalších jednání.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. - (EL) Pane předsedající, směrnice Evropské unie a zákony členských států o osmihodinové pracovní době a reakční restrukturalizace obecně vytvářejí středověké pracovní podmínky a vyvolávají hněv a protesty dělníků. Evropská komise je denně zavalena protesty rozzuřených zemědělců a pobouřených dělníků.

Například pracovní doba pro palubní průvodčí a piloty letadel, tak jak je stanovena nařízením (ES) č. 1899/2006, přesahuje 14 hodin denně, čímž dochází k ohrožení životů zaměstnanců a cestujících, jak bylo dokázáno četnými vědeckými studiemi.

Evropská unie odmítá tyto vědecké studie brát na vědomí, protože poslušně plní rozkazy monopolních obchodních skupin, které odmítají obětovat byt jediné euro svých zisků v zájmu zdraví zaměstnanců a bezpečnosti leteckého provozu.

Vyzýváme ke zkrácení pracovní doby pilotů a palubních průvodčí a ke splnění oprávněných požadavků zaměstnanců. Navíc má Evropská komise závazky vůči Evropskému parlamentu a vůči pracujícím.

Martin Ehrenhauser (NI). - (DE) Pane předsedající, celý ratifikační proces reformní Lisabonské smlouvy byl tragedií pro demokracii i pro Evropskou unii. Snad mi jako novému, mladému poslanci Evropského parlamentu dovolíte říci, že prostřednictvím referenda pro všechny občany Evropské unie jsme měli historickou příležitost propojit velmi elitářský, kancelářský projekt Evropské unie s evropskými obyvateli. Měli jste příležitost využít referend, abyste vdechli život a ducha do trosky citů, kterou Evropská unie je. Vy jste však tuto příležitost nevyužili. Naopak, prostě jste odmítli přímější demokracii, odmítli jste zapojení občanů.

Mohu k tomu jen říci, že tohle pro mne není demokracie. Demokracie vyžaduje oddělení pravomocí a jasnou hranici mezi opozicí a vládou. Za tím stojíme a za to bojujeme.

László Tókéš (PPE). - (HU) Pane předsedající, dovolu mi zahájit tím, že prohlásím, že to, co tu řekla paní Beňová, není pravda. Pětice mladých Maďarů strávila již pět let v srbském vězení po opilecké rvačce v městě Temerin na jihu země. Byly jim uděleny rozsudky v rozmezí od 10 do 15 let. Celková výše trestu dosáhla 61 let a jejich případ byl využit nacionalisty k předvolební propagandě. Tak přísné tresty nebyly uděleny ani těm, kdo spáchali válečné zločiny během balkánské války. Ve stejném období bylo v Srbsku zbito přibližně 300 Maďarů bez jakýchkoli právních následků. To je poměr 300 ku 1.

Evropský parlament vyslal v lednu 2005 do Srbska delegaci ke zjištění skutečností. Od té doby však stále čekáme, až podvýbor pro lidská práva prodiskutuje zprávu o vyšetřování brutálního bití Maďarů. Vyzývám Parlament a předsedu Jerzyho Buzka, aby zajistili propuštění dotyčných mladíků z Temerina. Evropská unie musí jako podmínku pro přistoupení Srbska stanovit, že jeho soudní systém má pracovat bez diskriminace a že namísto udělování zastrahujících verdiktů na základě předsudků by měl dopadnout skutečné ničemy, srbské válečné zločince.

Zigmantas Balčytis (S&D). - Pane předsedající, moje vlast Litva je v mnoha ohledech podobná Irsku a irské schválení Lisabonské smlouvy jasně ukázalo touhu všech našich občanů po silnější, efektivnější Evropě. Jasně se ukázalo, že v krizových dobách nejsme schopni jednat samostatně a zajistit našim obyvatelům prosperitu.

Více než kdy dříve musí Společenství promlouvat společným hlasem a základ pro to představuje solidarita mezi členskými státy. Evropa prochází těžkým obdobím a reformy navrhované Lisabonskou smlouvou jí dodají hnací sílu pro vytvoření účinnější institucionální struktury, což bezpochyby povede k systémovější politice v mnoha oblastech. Jde skutečně o obrovský úspěch Evropy a každého z nás.

Ještě jednou blahopřeji obyvatelům Irska k jejich odhodlání žít v lepší, prosperující Unii.

Frédérique Ries (ALDE). - (FR) Pane předsedající, v pondělí – a to neunikne níčí pozornosti – producenti mléka ze všech koutů Evropy znovu demonstrovali v Bruselu, aby vyjádřili, vyslovili svoje zoufalství a tíseň způsobené propadem cen mléka, který jim zabraňuje pokračovat v jejich práci. Jde o víc, v sázce je jejich budoucnost.

Volání po nových regulačních opatřeních podporuje valná většina členských států, mlékařská G20, jak ji od nynějška budeme nazývat. Domnívám se, že dnes více než kdy jindy je čas učinit rozhodnutí, rozhodně na příštím zasedání – tentokrát formálním – Rady ministrů zemědělství, které se bude konat 19. října v Lucembursku. Jde o velice naléhavou záležitost. Krize takového rozsahu se nesmí stát předmětem zadané studie, jak se stalo před dvěma dny.

Chtěl bych velmi stručně položit dvě otázky předsedovi Buzkovi, doufám, že mu je předáte. Pokud vím, tak se dnes ráno setkal s Cecilií Malmströmovou, švédskou ministryní pro evropské záležitosti, a já bych rád věděl, zda mu potvrdila odhodlání předsednictví nalézt rychlé řešení krize v souladu s usnesením, o kterém jsme hlasovali na minulém částečném zasedání ve Štrasburku.

A nakonec se dostávám k této skupině na vysoké úrovni, think tanku, který byl spuštěn předevčírem. Předtím a od okamžiku, kdy Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, víme, že Parlament se stane spolurozhodovatelem, spoluzákodárcem. Domnívám se, že by dávalo smysl, abychom se zapojili do práce této skupiny na vysoké úrovni.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). - (LT) V srpnu byl Marijus Ivanilovas, pětaticetiletý Litevec, ředitel novinového vydavatelství deníku Respublika, tedy osoba s trvalým zaměstnáním a příjmem, zadržen v Bělorusku nedaleko Minsku a je už dva měsíce zadržován ve věznici v běloruském městě Žodino, bez soudního procesu a aniž byla prokázána jeho vina. Před několika dny byla vazba pana Ivanilovase prodloužena, protože v průběhu dvou měsíců nebyly orgány režimu schopny najít jakýkoli důkaz viny. Je rovněž důležité zdůraznit, že pan Ivanilovas trpí od dětství průduškovým astmatem. Podle toho, co se dověděli jeho rodiče, je zadržován v celé, kde je 26 vězňů, ale pouze 6 postelí, a ve které se neustále kouří. Marijus má astmatické záchvaty, ale není mu umožněno užívat své léky, nesmí se setkat ani se svými nejbližšími, dokonce ani s litevským konzulem. Pane předsedající, toto se děje v zemi v našem sousedství. Takto se zachází s občanem členského státu EU – Litvy. Vyzývám vás, abyste podnikli opatření, která jsou ve vaší moci, pro zajištění okamžitého propuštění Marijuse Ivanilovase, neboť neexistuje žádný důkaz jeho viny a obvinění je nepodložené. Panu Ivanilovasi musí být umožněn návrat do Litvy. Potřebuje okamžitou lékařskou pomoc.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). - (RO) Loňského prosince učinila Evropská unie historický závazek snížit emise uhlíku, čímž potvrdila své vůdčí postavení v boji proti změnám klimatu.

Můžeme být hrdi na úlohu, kterou Evropský parlament hrál v přijímání legislativy, která neobsahuje pouze opatření pro snížení úrovně znečištění, ale rovněž konkrétní opatření, která nám umožňují tyto závazky splnit, což bude mít vliv na vzrůst globální teploty.

Během vyjednávání v Kodani letos v prosinci musíme dosáhnout pevných závazků v oblasti snižování emisí a úrovně finanční podpory poskytované rozvojovým zemím, aby mohly snížit dopad klimatických změn a připravit se na ně. Legislativa v oblasti klimatických změn však nemůže být ve Spojených státech schválena před kodaňskou konferencí, přestože se Obamova vláda bude snažit vést tato jednání, avšak bez jasného mandátu.

Společný postoj Evropské unie nesmí být promarněn. Je nutné, abychom promlouvali jednotným hlasem a přesvědčili ostatní státy, aby nás ve věci snižování emisí následovali.

Sergej Kozlík (ALDE). - (SK) Maďarská reprezentace zavádí evropské veřejné mínění mnohými nepravdami. Tvrdí například, že občané mohou být pokutováni za užívání menšinového jazyka, že lékaři maďarské národnosti budou moci vykonávat praxi pouze v oficiální slovenštině, že bohoslužby se budou smět konat také pouze v úředním jazyce.

Právě jsme od maďarského kolegy vyslechli nesmysl o policistovi, který turistovi nemůže odpovědět maďarsky nebo anglicky. Nic z toho není pravda. Novela zákona naopak rozšiřuje možnosti používání jazyků národnostních menšin v porovnání s předešlým stavem. Novela nezasahuje do soukromé komunikace občanů a neumožňuje pokutování jednotlivců. Soulad novely zákona s mezinárodními normami potvrdily evropské autority v oblasti menšin – vysoký komisař OBSE Knut Vollebæk a komisař EU Leonard Orban. Podle mého názoru se maďarská komunita tímto případem snaží zakrýt rostoucí extremismus a vraždy Rómů v Maďarsku.

Joanna Senyszyn (S&D). - (PL) Pane předsedající, s politováním vás musím informovat, že v Polsku dochází k porušování práv lidí, kteří vystoupí z katolické církve. V rozporu s vůlí renegátů nejsou jejich osobní údaje odstraněny z farních registrů. Naopak, jsou dále využívány. Takové jsou instrukce týkající se ochrany osobních údajů, které v Polsku má katolická církev. Instrukce, o které konkrétně hovoříme, není založena na převládajícím aktu o ochraně osobních údajů, ale – poslouchejte pozorně – na ustanoveních Kodexu kanonického práva.

Jak je možné, že v Polsku, které tvrdí, že je právním státem, má kanonické právo přednost před zákonem schváleným vnitrostátním parlamentem? Proč by se práva občanů, kteří nejsou katolíci, měla řídit kanonickým právem? Jak je možné, že generální inspektor pro ochranu osobních údajů nemá pravomoci provést inspekci

církevních archívů? Existuje jediné vysvětlení: Polsko je církevní stát. Evropský parlament by na tuto skutečnost měl zareagovat.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). - (RO) Téma mého dnešního příspěvku souvisí s nejdůležitější událostí, ke které v poslední době došlo v Evropské unii, konkrétně s úspěšným výsledkem irského referenda, kterým byla ratifikována Lisabonská smlouva.

Sdílím rovněž pocity kolegů poslanců, kteří už dnes měli příležitost blahopřát obyvatelům Irska k vyslání tohoto jasného signálu o svém rozhodnutí pokračovat v procesu evropské integrace na politické úrovni. Nepodlehli populistickým prohlášením, která odvracela pozornost k některým negativním následkům, protože Lisabonská smlouva zcela zjevně umožní účinnější a demokratičtější činnost evropských institucí.

Domnívám se rovněž, že je povinností českého prezidenta respektovat závazky učiněné během vyjednávání o Smlouvě a nebránit neopodstatněně jejímu provádění. Potřebujeme Lisabonskou smlouvu pro uzavření institucionální kapitoly v rozvoji EU, alespoň na určitou dobu, abychom se mohli více věnovat politice EU. Poslední dva zbývající státy, Polsko a Česká republika, musí Lisabonskou smlouvu ratifikovat co nejdříve, aby bylo možno provést jmenování do nových pozic vytvořených Smlouvou ať už na úrovni Komise či Rady.

Edít Bauer (PPE). - (HU) Během posledního parlamentního zasedání se hodně hovořilo o slovenském jazykovém zákoně a dnes je tomu stejně. Nejde o náhodu. Tento zákon omezuje rozsah, v kterém menšiny mohou užívat svůj vlastní jazyk, navzdory různým prohlášením, která byla učiněna, přestože je pravda, že menšinové jazyky lze užívat i ve velmi malé oblasti veřejného života. Není však pravda, že se vyhýbáme diskuzi o této záležitosti, protože pokud se někdo snaží dosáhnout dohody v této záležitosti během pěti minut v přítomnosti deseti novinářů, pak pravděpodobně neuspěje. Ráda bych obrátila pozornost ke skutečnosti, že tento zákon byl vypracován špatně a se špatnými úmysly, čímž vytváří novou právní nejistotu, neboť v průběhu dvou dnů poskytlo slovenské ministerstvo kultury tři rozdílná vysvětlení některých článků zákona.

To v lidech vzbudilo strach. Víme už o několika případech, kdy zaměstnavatelé nařizují zaměstnancům, aby mluvili slovensky. Je mi velmi líto, že je zapotřebí o této záležitosti hovořit v této sněmovně. Doufám, že nám Lisabonská smlouva poskytne možnost řádně řešit záležitosti lidských práv a práv menšin.

Josefa Andrés Barea (S&D). - (ES) Pane předsedající, pirátství je problém, který leží na srdci tomuto Parlamentu, členským státům a přirozeně Španělsku, protože v současnosti máme španělské rybářské plavidlo, které bylo se svou posádkou 36 lidí přepadené v Indickém oceánu.

Především bych chtěla vyjádřit své sympatie členům posádky a jejich rodinám a přirozeně také podpořit španělskou vládu v úsilí o jejich urychlené propuštění.

Nehovoříme zde však o problému, který se týká výhradně španělských lodí lovících tuňáka, jde o záležitost, která se dotýká tří zemí – Francie, Itálie a Španělska – které loví v mezinárodních vodách vně somálské výlučné oblasti. Pro to bude zapotřebí mezinárodní reakce a společných preventivních opatření a postupů řešení na evropské úrovni. To znamená více prostředků pro zdokonalenou operaci Atlanta, která už existuje a která dosáhla úspěchu, co se týká snížení počtu obsazených plavidel v roce 2009 v porovnání s rokem 2008.

Na závěr bych se chtěla zmínit o podpoře, kterou bychom měli vyjádřit mezinárodnímu summitu o pirátství v Somálsku, protože musíme zlepšit mezinárodní vztahy, abychom mohli vyřešit tyto problémy v terénu, a musíme zlepšit mezinárodní dialog.

Chris Davies (ALDE). - Pane předsedající, mnozí zde ve sněmovně dnes blahopřáli obyvatelům Irska k jejich zdravému rozumu, díky kterému odmítli výzvy Nigela Farage a britské strany United Kingdom Independence Party a z velké části hlasovali pro schválení Lisabonské smlouvy.

Poslanci by snad také měli vyjádřit soustrast obyvatelům Velké Británie, protože my musíme pana Farage snášet každodenně. Pan Farage nazývá dvoutřetinovou většinu v Irsku „vítězstvím rváčů“. Obávám se, že jeho slova jsou až příliš typická pro muže, který využívá polopravd, klamu a někdy i naprostých lží o Evropské unii. Novináři jeho výroky často nijak nezpochybňují.

Nadsázka se však může obrátit v nesmyslnost. Nyní pan Farage srovnává irskou kampaň s brutalitou během posledních voleb v Zimbabwe. Popisuje Lisabonskou smlouvu, která poskytuje každému členskému státu možnost vystoupit z Unie, jako konec nezávislosti. Měli bychom však mít soucit. V Parlamentu je lékařská

služba. Pane předsedající, nechcete požádat pány v bílých pláštích, aby našemu kolegovi poskytli své služby? Nesmysly o Evropě z jeho rtů asi budou plynout dál, ale alespoň budeme mít jistotu, že kvůli nim nezalkne.

Czesław Adam Siekierski (PPE). - (PL) Rád bych se zde na půdě Evropského parlamentu vyjádřil k výroku, který pronesli polští a němečtí biskupové při příležitosti 70. výročí vypuknutí 2. světové války. V tento zvláštní okamžik, kdy se myšlenky mnoha lidí vrací k těmto traumatickým událostem, bylo zdůrazněno, že bychom měli věnovat zvláštní péči mladé generaci, aby mladí lidé měli možnost dozvědět se o historii úplnou pravdu a aby na této pravdě mohli vybudovat společnou budoucnost.

Nelze nezpomenout první dopis polských biskupů německým biskupům z roku 1965, který vyzýval k usmíření a vybudování partnerských vztahů mezi našimi zeměmi.

Dnes, stejně jako tehdy, nám leží na srdci vzájemná důvěra a přátelské vztahy mezi našimi národy. Přestože se nacházíme na této společné cestě k usmíření, žijeme dnes v jiném světě. Vytvořme spolu společnou Evropu, Evropu spolupráce a přátelství, Evropu hodnot založených na křesťanských základech, hodnot, které byly rovněž základem pro vytváření Evropy ze strany zakladatelů Evropského společenství. V zájmu naší společné budoucnosti bychom proto měli věnovat pozornost varováním a doporučením, která jsou obsažena ve společném prohlášení polských a německých biskupů.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). - (HU) Dámy a pánové, dnes už se tu toho řeklo hodně o otázkách menšin. Rád bych vám poskytl pozitivní příklad z této oblasti. Srbsko přijalo zákon o kulturní autonomii, který je v Evropě vyjimečný a který je pozitivem nejen pro Evropskou unii, ale i pro celou Evropu.

Podle tohoto zákona může 13 menšin, včetně Slováků, Rumunů, Maďarů a dalších národů, přímo volit své národní rady. Tyto národní rady jsou financovány z rozpočtu a mohou v rámci kulturní autonomie řídit příslušné instituce. Další poučení, které si lze vzít, je skutečnost, že do vypracovávání tohoto zákona byly menšiny zapojeny. Srbsko proto může jít příkladem řadě států Evropské unie, jako je Francie, Slovensko a další, v tom, jak zákonem zajistit práva menšin. Srbsko tím rovněž učinilo významný krok na cestě k evropské integraci.

Iuliu Winkler (PPE). - Pane předsedající, jako maďarský poslanec Evropského parlamentu pocházející z Rumunska nebudu dnes hovořit o slovenštině, i když se obávám, že bych k tomu měl dobrý důvod. Namísto toho chci dnes promluvit o rozhodnutí ustanovit zvláštní výbor pro hospodářskou krizi.

Toto rozhodnutí dokládá zodpovědnost našeho parlamentu ve věci té největší výzvy, které Evropa v současnosti čelí. Zvláštní výbor potvrdí pozici Evropské unie v oblasti globálního finančního řízení, ale bude rovněž komunikovat s členskými státy, aby dosáhl co nejlepšího provádění opatření Společenství, která usilují o dosažení udržitelného hospodářského rozvoje.

Je nezbytné, aby nové členské státy ve střední a východní části Evropy obdržely pomoc nezbytnou pro hospodářskou obnovu. Koordinace úsilí o tuto obnovu by měla být účinnější a zlepšení koordinace není pouze zodpovědností vlád, ale i zodpovědností Bruselu.

Čelíme nanejvýš složitým hospodářským vyhlídkám, jež doprovází hrozba vypuknutí vážných společenských nepokojů. Právě proto musí Evropská unie na zhoršující se situaci v regionu reagovat co nejúčinněji a tato sněmovna se v této záležitosti musí ujmout vedení.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). - (ES) Pane předsedající, před několika dny bylo uneseno 36 lidí, když pod záštitou smlouvy schválené Evropskou komisí lovili ve vodách Indického oceánu.

15. září jsem odsoudil nebezpečnou situaci, jakož i bezmocnost a bezbrannost těchto pracujících. Navrhl jsem určitá konkrétní opatření, ale nic se nestalo.

Bohužel jsme se nyní ocitli v situaci, kdy hovoříme o lidech, kteří byli uneseni a zadrženi piráty.

Žádám proto Evropskou komisi, aby projevila svoji sílu a doporučila členským státům umístění vojáků na paluby rybářských plavidel, a žádám ji, aby toto doporučení adresovala španělské vládě, protože je to opatření účinné. Francie tento krok podnikla a výsledky jsou vidět.

Parlament ve svém usnesení připustil, že rybářský sektor je bezbranný, protože za prioritu se považuje obchodní loďstvo. V předvečer přepadení to uznal i úředník Evropské komise, a proto žádáme, aby se tato ochrana rozšířila i na rybářská plavidla.

Vyzývám rovněž pana předsedu, aby vyjádřil naše sympatie a podporu uneseným a jejich rodinám a aby po propuštění pozval kapitána plavidla sem do Parlamentu.

Ádám Kósa (PPE). - (HU) Hodně se tu už hovořilo o menšinách. Rád bych obrátil vaši pozornost k 50 miliónům postižených osob, které žijí v Evropské unii. Považuji je za největší menšinu. Finanční krize je postihuje nejtvrději. Chtěl bych zdůraznit, že tito lidé vždy ztrácejí práci jako první, postihuje je snížení příjmů, mají velmi málo příležitostí získat jiné živobytí, jejich životní úroveň se snižuje, o snižující se podpoře poskytované organizacím, které je zastupují, ani nemluvě.

Největším poučením ze současné krize je to, že se vyplatí investovat do lidí, a to i na individuální bázi, dokonce i namísto jiných druhů investic. Ti, kdo přijímají politická a hospodářská rozhodnutí, mají povinnost pamatovat na postižené. Žádám vás, abyste pro ně udělali vše, co můžete, aby se jim dostalo spravedlivějšího zacházení. Zdůrazňuji tuto záležitost proto, že 50 miliónů lidí může mít v Evropské unii značný vliv a je v našem zájmu zajistit rovné příležitosti pro celou společnost.

Nessa Childers (S&D). - Pane předsedající, samozřejmě mne těší, že v mé vlasti byla schválena Lisabonská smlouva. Dnešní odpoledne však ukázalo, že diskuze o reformní smlouvě se pohybovala mezi realitou a odváděním pozornosti a my nyní nesmíme zůstat v nečinnosti. Skutečností je, že v uplynulých desetiletích se svět od základů změnil a jeho mnohem větší část nám konkuruje na světovém trhu.

Jednoduše řečeno, Evropa musí postupovat mnohem systematictěji, pokud má prosperovat. Smlouva nyní zavazuje evropské instituce k větší demokratičnosti a k větší vnímavosti vůči jednotlivým Evropanům. Trvá na tom Charta základních práv. Nemůžeme si dovolit luxus jednat pouze v zájmu našich vlastních národů, musíme posílit Unii, kterou všichni reprezentujeme. Musíme pokračovat v tom, co jsme dělali při referendu, komunikovat o tom, kdo a co jsme.

Iosif Matula (PPE). - (RO) Během současné hospodářské krize jsou evropské fondy pro méně rozvinuté regiony členských států klíčovým nástrojem z hlediska plnění cílů konvergence.

Mezi období stanovení těchto cílů a vlastním čerpáním fondů ze strany příjemců stojí dlouhý a ne zrovna jednoduchý proces, který ztěžuje i řada byrokratických nařízení EU. V dobách, kdy poslanci Evropského parlamentu poukazují na dopady hospodářské krize a přijímají opatření pro urychlení celého procesu a zjednodušení pravidel pro přístup k těmto fondům, členské státy z těchto opatření mohou těžit jen velmi pomalu a jen v částečné míře.

V této souvislosti chci zmínit konkrétní případ z Rumunska. Projekty financované Evropským sociálním fondem zaměřené na zlepšení podmínek dělníků a zvýšení počtu zaměstnanců v určitých podnicích se stále potýkají s potížemi během provádění.

Chci vyzvat k urychlenému přijetí opatření zaměřených na zjednodušení procedur přístupu k fondům, aby byla usnadněna tvorba pracovních míst v evropských regionech.

Alan Kelly (S&D). - Pane předsedající, s největší naléhavostí vyzývám Parlament, aby dohlédl na co nejrychlejší přidělení 14,8 miliónů EUR, které byly slíbeny dělníkům v středozápadním Irsku v oblastech jako Limerick, Kerry a Tipperary, kteří pracovali pro firmu Dell Computers a její subdodavatele. Tyto prostředky předseda Komise při nedávné návštěvě Limericku přislíbil přidělit z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Tento slib je třeba dodržet, a ať už jsou záležitosti kolem protokolu a správy tohoto fondu jakékoli, je třeba je bez prodlení vyřešit. Parlament by neměl tyto peníze zdržovat, neboť mohou regionu poskytnout tolik potřebný hospodářský stimul. Odhadovalo se, že Dell a jeho dodavatelé zaměstnávali každého pátého člověka ve středozápadním Irsku, tato oblast tedy byla zasažena velmi tvrdě.

Proto vyzývám Komisi, aby přezkoumala pravidla týkající se poskytování státní podpory. Ta byla vypracována v roce 2006 před tím, než ztráta Dellu a ostatních průmyslových odvětví způsobila takový šok. Vyzývám Komisi, aby v přezkoumání pravidel o poskytování státní podpory v příštím roce středozápadní Irsko zařadila mezi oblasti s vážnou nezaměstnaností, aby se mohlo ucházet o tolik potřebné finanční zdroje EU.

Csaba Sógor (PPE). - (HU) Pane předsedající, úlohou Evropského parlamentu – cituji jeho předsedu – je zprostředkovat jednání mezi znesvářenými stranami a zeměmi, pokud je to zapotřebí. Parlament by se neměl pouze podílet na hašení požárů, ale měl by přispět i k jejich prevenci.

Parlament by měl například schválit rámcový zákon o menšinách, který by zaručoval jejich práva. Menšiny mají právo se cítit bezpečně. Podobný rámcový zákon zabezpečí, že menšiny nebudou vydány napospas libovůli vlád, extremistických organizací a skutkům, jako je slovenský jazykový zákon, který menšiny trestá

za užívání jejich mateřského jazyka. Je nepřijatelné, aby v rámci Evropské unie byly zakazovány menšinové organizace, přemalovávány dvojjazyčné místní názvy a aby extremistické organizace pořádaly provokativní demonstrace namířené proti menšinám.

Úlohou Evropského parlamentu je i zavádění legislativy, která chrání lidská práva, zabráňuje diskriminaci a zajišťuje, že menšiny mohou žít jako plnoprávné lidské bytosti v zemi, odkud pocházejí.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). - (ES) Pane předsedající, tváří v tvář únosu španělského rybářského plavidla *Alakrana* piráty v Indickém oceánu chci poukázat na pevné odhodlání španělské vlády osvobodit s podporou Evropské unie 36 členů posádky – mezi nimi 16 Španělů – dopravit je bezpečně a bez úhony domů a předat únosce spravedlnosti.

Díky evropské operaci Atalanta, která byla z iniciativy Francie a Španělska zahájena v prosinci 2008 a k níž se připojily další státy Evropské unie, disponujeme nyní v oblasti značnými silami. Rozšíření ochranné oblasti však nedosahuje do míst, kde loví rybáři, a právě proto jsme provozovatele lodí vyzvali, aby neopouštěli bezpečnou oblast, a naléháme na Evropskou unii a její členské státy, aby umožnily rozšíření oblasti působnosti Atalanty dále na jih a poskytly více prostředků, které by zabezpečily volný pohyb 20 000 plavidel po oceánu, jehož rozloha je třikrát větší než rozloha Středozemního moře.

Přestože rozmístění sil umožnilo přístup obchodním lodím přivážejícím 227 000 tun v rámci Potravinového programu OSN pro Somálsko, musíme nyní vyvinout úsilí k zabezpečení činnosti desítek evropských rybářských lodí působících v této oblasti.

Na závěr vyzýváme členské státy, aby zmobilizovaly své výzvědné a zpravodajské služby a vypátraly a zatkly prostředníky působící na evropské půdě, kteří pirátům poskytují tipy a jsou placeni podle počtu unesených.

Seán Kelly (PPE). - Pane předsedající, v uplynulých dvou hodinách a několika posledních týdnech se v Irsku hodně mluvilo o nedostatku komunikace a o potřebě přiblížit Evropu lidem.

Měl bych jeden návrh: domnívám se, že bychom o tom v budoucnosti měli hovořit zde v Parlamentu, zejména abychom získali názory poslanců Evropského parlamentu ohledně možného zapojení Komise a samotných poslanců v této oblasti, protože vlády členských států v minulosti prokázaly svou neochotu uznat zásluhy Evropské unie, a následkem toho si lidé tyto zásluhy neuvědomují.

S většími pravomocemi a většími možnostmi bychom nyní měli využít příležitosti diskutovat o této otázce zde v Parlamentu a přijít se způsoby a návrhy, jak tento komunikační deficit odstranit a Evropu přiblížit lidem. Toto úsilí by rozhodně stálo za to.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) V červnu 2009 vyzvala Evropská rada Evropskou komisi, aby do konce roku vypracovala a předložila strategii pro Podunají.

Evropská komise a členské státy by měly přijmout společnou evropskou strategii, která bude kombinovat existující podunajské iniciativy a zvýší význam této řeky tím, že ji začlení do politiky Evropské unie. Strategie pro oblast Podunají by se měla zaměřit na společné cíle a projekty v oblastech dopravy, energetiky, ochrany životního prostředí a kulturní spolupráce.

Loni zorganizoval Výbor pro dopravu a cestovní ruch Evropského parlamentu delegaci do oblasti Podunají, aby prozkoumala a zviditelnila potenciál, který tato řeka jako součást politiky EU nabízí. Jedním z hlavních závěrů této delegace bylo vytvoření meziskupiny pro podporu řeky Dunaje v Evropském parlamentu. Vytvoření této meziskupiny napomáhá Evropskému parlamentu potvrdit jeho odhodlání podílet se a rovněž aktivně podporovat jak vypracování strategie pro oblast Podunají, tak její uskutečňování.

Teresa Riera Madurell (S&D). - (ES) Pane předsedající, ráda bych tuto sněmovnu upozornila na skutečnost, že 27. září byl třináctý Den světového cestovního ruchu, který se konal pod heslem 'Cestovní ruch – oslava rozmanitosti' v době, kdy všichni doufáme, že rychle vstoupí v platnost Lisabonská smlouva, která cestovní ruch zahrnuje jako novou oblast činnosti Evropské unie.

Jednou z výzev stojících před tímto odvětvím je rozšíření škály turistických zážitků, které můžeme nabídnout celému světu bez rozdílu.

Jak bylo poukázáno v Montrealském prohlášení, celosvětová dostupnost volnočasové turistiky nezbytně znamená, že musíme zápolit s nerovností a vyřazením kulturně odlišných osob, lidí s omezenými prostředky či schopnostmi, či těch žijících v rozvojových zemích.

Parlament tuto ambici převedl do pilotního projektu sociální turistiky, který Komise letos rozvine. Dalším důvodem pro tyto kroky je skutečnost, že sociální turistika pomáhá zlepšit zaměstnanost tím, že potlačuje sezónní výkyvy – jeden z největších problémů odvětví – a vytváří větší vyrovnanost, více pracovních příležitostí a pracovních příležitostí, které trvají po delší dobu.

Dámy a pánové, to je náš cíl.

María Paloma Muñiz De Urquiza (S&D). - (ES) Pane předsedající, jen před několika hodinami byl v v afghánském Heratu zabit Cristo Ancor Cabello. Byl to španělský voják, který patřil k mezinárodním bezpečnostním a asistenčním silám, silám, ve kterých pod mandátem OSN vojáci mnoha rozdílných národností plní velmi obtížný úkol, který si zasluhuje náš vděk, a tím je zlepšit životní podmínky a bezpečnostní situaci afghánského civilního obyvatelstva.

Pane předsedající, žádám vás, abyste vyjádřil soustrast Evropského parlamentu jeho rodině, jakož i podporu a sympatie jeho spolubojovníkům, z nichž pět utrpělo zranění.

Pane předsedající, ráda bych rovněž dodala, že španělská vláda stále vynakládá veškeré úsilí, aby zajistila bezpečnost všech vojáků na zahraničních mírových misích nejen v Afghánistánu, ale i na jiných místech po celém světě.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). - (RO) Poslední dvě kola rozšiřování Evropské unie přinesla mnohé výhody starým i novým členským státům, ale zároveň přinesla i řadu výzev.

Dva roky po svém přistoupení k Evropské unii patří Rumunsko k zemím s nejnižší úspěšností, co se týká přístupu k evropským fondům. Postup přístupu k evropským financím je značně složitý a neproniknutelný. Strukturální fondy a Fond soudržnosti poskytují finanční nástroj, který může napomoci hospodářské obnově, zejména během současné krize.

S tímto na paměti se domnívám, že potřebujeme jednoduchá pravidla pro čerpání strukturálních fondů, aby se evropské peníze dostaly k příjemcům co možná nejrychleji. Zvláštní pozornost musí být věnována odstranění veškerých překážek, které brání přístupu k financím Společenství a odrážejí obyvatele od získávání finanční podpory EU.

Musíme na evropské úrovni podpořit úsilí o zjednodušení postupů pro čerpání fondů vyčleněných pro Rumunsko, aby se urychlilo jejich přidělení a využívání.

Předsedající. – Tím je tento bod uzavřen.

(Zasedání bylo přerušeno ve 20:40 a pokračovalo ve 21:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ KOCH-MEHRIN

Místopředsedkyně

19. Složení Parlamentu: viz zápis

20. Jmenování do zvláštního výboru pro finanční, hospodářskou a sociální krizi (Lhůty pro předložení): viz zápis

21. Předcházení kompetenčním sporům v trestním řízení a jejich řešení (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A7-0011/2009) Renate Weberové jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci o podnětu České republiky, Polské republiky, Republiky Slovinsko, Slovenské republiky a Švédského království k přijetí rámcového rozhodnutí Rady 2009/.../SVV o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení (08535/2009 - C7-0205/2009 - 2009/0802(CNS)).

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (CS) Paní předsedající, vzhledem k tomu, že před tímto novým Parlamentem hovořím poprvé, rád bych vám poblahopřál ke zvolení do funkce místopředsedkyně.

Pokud jde o zprávu paní Weberové, hovořím jménem místopředsedy Barrota a nejprve bych chtěl paní zpravodajce a členům Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci poděkovat za vynikající

kvalitu jejich práce. Komise tuto zprávu vítá a podporuje některé z předložených pozměňovacích návrhů. Komise celkem vzato podporuje návrh předložený pěti členskými státy, ačkoli jeho znění není tak ambiciózní, jak by si přála. Komise konkrétně lituje skutečnosti, že oblast působnosti rámcového rozhodnutí byla omezena na případy, kdy je vůči jedné osobě vedeno souběžné trestní řízení za stejné protiprávní jednání. Komise dále lituje skutečnosti, že byla omezena povinnost podávat Eurojustu zprávy o kompetenčních sporech a že byl z operativní části textu odstraněn seznam kritérií, jež musí být zohledněna při určování příslušné jurisdikce. Tyto pozměňovací návrhy zbavily text návrhu většiny jeho přidané hodnoty, a tím jej oslabily.

Podle názoru Komise by měl být návrh považován pouze za první krok směrem k předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení a měl by být následně nahrazen komplexnějším návrhem. Komise tento návrh rovněž posoudí s ohledem na změny v této oblasti v důsledku Lisabonské smlouvy, která, jak doufám, vstoupí co nejdříve v platnost.

Renate Weber, zpravodajka. – Paní předsedající, pozitivní výsledek irského referenda o Lisabonské smlouvě nás posouvá o krok blíže okamžiku, kdy Evropský parlament nebude v oblastech, které nyní spadají do třetího pilíře, Radou pouze konzultován, ale kdy bude mít spolurozhodovací pravomoci.

Otázka tudíž zní: Proč Rada tak horlivě usiluje o přijetí právní úpravy několik měsíců před tímto datem, když navíc tato právní úprava není krokem vpřed, pokud jde o vytváření skutečného evropského prostoru svobody, bezpečnosti a práva? Pravdou je, že tento návrh nepřispívá k předcházení žádným kompetenčním sporům a nestanoví žádné řešení, pokud taková situace nastane. Toho by bylo možné docílit například snížením počtu jurisdikcí a přidělením jurisdikce členskými státy, jako to bylo provedeno prostřednictvím různých nařízení o občanském právu, s povinností vzájemného uznávání rozhodnutí vzešlých z takového přidělení jurisdikce. Namísto toho se toto rámcové rozhodnutí omezuje na povinnost členských států vzájemně se informovat a přistoupit k přímým konzultacím s cílem dosáhnout „konsensu o účinném řešení zaměřeném na zabránění nepříznivým následkům způsobeným souběžnými řízeními“.

Nebyla jsem tudíž překvapena, když Komise před několika týdny během výměny názorů ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci uvedla – ačkoli podporovala stávající návrh –, že v pozdější fázi přijde s novým návrhem. Proto také nejsem překvapena tím, co pan komisař dnes večer řekl. Děkuji Komisi za to, že se ve věci tohoto návrhu zachovala tak otevřeně, avšak musím říci, že tento návrh a celý postup jeho přijetí považuji za dobrý příklad toho, jak by naše legislativní práce v Evropské unii neměla vypadat. Jsem pevně přesvědčena, že je důležité chránit práva našich občanů, a nikoli pouze odškrtnout body. Rada dnes mimochodem není přítomna, ačkoli předsednictví bylo jedním z iniciátorů tohoto návrhu. Musím zdůraznit, že jsme v Evropském parlamentu vzali svou práci velmi vážně. Během minulého a stávajícího mandátu jsme pracovali s dobrým úmyslem a doufáme, že jsme vyslali signál, jaké jsou naše názory na účinnější právní předpisy.

To, co na tomto návrhu vítám, je skutečnost, že stávající text výslovně odkazuje na zásadu *ne bis in idem*. Je to výsledek výměny našich názorů s Radou a Komisí, neboť v původně navrhovaném textu nebyla tato zásada vůbec zmíněna. Zpráva, kterou jsem navrhla, věnuje zvláštní zřetel třem aspektům.

Zprvu se domnívám, že ochraně formálně obviněných osob musí být věnována maximální pozornost a musí jim být poskytnuty odpovídající procesní záruky. Ty by měly zahrnovat právo formálně obviněné osoby na dostatek informací jakožto základ, aby se tato osoba mohla bránit proti jakémukoli řešení, které se nejeví jako rozumné. Zadruhé, s ohledem na údaje o formálně obviněných osobách, jež si vnitrostátní orgány vyměňují prostřednictvím oznámení, podporuji myšlenku, že je důležité zajistit přiměřenou úroveň ochrany údajů a že by mělo být v tomto rámcovém rozhodnutí stanoveno, jaký druh osobních údajů se vyměňuje.

V neposlední řadě jsem pevně přesvědčena, že nanejvýš důležité je zapojení Eurojustu do rozhodování o volbě jurisdikce. Podle mého názoru by měl být Eurojust vzhledem ke své koordinační úloze a stále významnějším úkolům zapojen od nejranější fáze. Patřím k těm, kteří mají za to, že jsme tuto agenturu nevytvořili pouze proto, abychom ukázali, že nám boj proti přeshraničnímu zločinu leží na srdci, ale také proto, že potřebujeme silné nástroje. V průběhu let od svého založení Eurojust již prokázal, že si zaslouží naši důvěru. Proto jsem překvapena zdráháním, jež projevila Rada a někteří kolegové v Evropském parlamentu. Vzhledem k výše uvedenému bych ráda vyzvala Evropskou komisi, aby při nejbližší příležitosti předložila návrh doplňující toto rámcové rozhodnutí o kompetenčních sporech. Závěrem děkuji stínovým zpravodajům za způsob, jakým na této zprávě pracovali.

Monica Luisa Macovei, jménem skupiny PPE. – Paní předsedající, i já bych ráda úvodem poděkovala zpravodajce za velmi dobrou spolupráci v této oblasti. Jako stínová zpravodajka skupiny PPE bych chtěla představit postoj PPE k rámcovému rozhodnutí samotnému, a samozřejmě také k jeho pozměňovacím návrhům.

Postoj PPE se od postoje zpravodajky liší ve dvou oblastech. První je míra zapojení Eurojustu do přímé komunikace mezi místními orgány. Zatímco zpravodajka požaduje povinné zapojení Eurojustu do každého případu od počáteční fáze komunikace, my se domníváme, že k předložení věci Eurojustu by mělo dojít pouze tehdy, pokud se vnitrostátním orgánům nepodaří dosáhnout dohody, protože cílem této iniciativy v její nynější podobě je přímá komunikace.

Rádi bychom také posílili Eurojust a jeho roli v oblasti soudní spolupráce. Cílem našeho postoje v této věci je pouze zabránit byrokracii. Pokud existuje možnost, že obě strany dosáhnou dohody, proč zapojovat další subjekt a zavádět další postup? Domníváme se a souhlasíme, že Eurojust musí sehrát svou úlohu, pokud strany dohody nedosáhnou, avšak nevzniká-li problém, poskytujeme vnitrostátním orgánům možnost udržovat přímé dvoustranné kontakty, což rovněž posiluje důvěru veřejnosti.

Druhá oblast se týká dalšího předloženého pozměňovacího návrhu, který rozšiřuje pravomoc Eurojustu nad rámec stanovený v článku 4 rozhodnutí Eurojustu. Domníváme se, že má-li být tato oblast předmětem diskuse, mělo by se k ní, pokud jde o rozhodnutí Eurojustu, přistupovat přímou cestou. Proto budeme hlasovat proti těmto pozměňovacím návrhům.

Nemáme však žádné zásadní výhrady, a proto budeme hlasovat pro zprávu, neboť chceme podpořit výměnu informací mezi vnitrostátními orgány. Podporujeme také ústní pozměňovací návrh, který byl předložen dnes.

Nakonec bych ráda zdůraznila, že skupina PPE by velmi uvítala posílení soudní spolupráce a že podporuje takovou evropskou politiku, jež by občanům všech členských států dopomohla ke stejným zárukám a postupům.

Monika Flašíková Beňová, jménem skupiny S&D. – (SK) Trestněprávní politika a zajištění základních lidských práv subjektů v trestním řízení je jednou z priorit Evropského společenství.

Návrh rámcového rozhodnutí, které vyšlo z iniciativy českého předsednictví, poskytuje právní rámec pro ochranu subjektů trestního řízení, a zejména pro posílení a dodržování zásady *ne bis in idem*. Přijetí takového legislativního návrhu tedy považuji za nezbytné nejen z důvodů ochrany subjektů trestního řízení, ale také pro posílení právní jistoty občanů členských států Evropské unie.

Mechanismus řešení kompetenčních sporů by měl být cestou, jak zabránit situacím, kdy několik členských států trestně stíhá jednu osobu za tentýž trestný čin. Zároveň by se tak zabránilo případnému vydání několika rozhodnutí v téže věci.

Rámcové rozhodnutí ukládá členským státům pouze povinnost vzájemně se informovat o existenci souběžných trestních řízení, avšak nestanovuje komplexní právní mechanismus pro jejich řešení. Za nedostatek považuji zejména vágnost právního textu, který ve většině případů neuvádí žádné pevné lhůty pro splnění stanovených povinností. Také postavení Eurojustu není jednoznačné a nevyužívá se ani potenciál, který by tato instituce mohla poskytovat při řešení kompetenčních sporů při výkonu pravomoci.

Důraz je nezbytné klást zejména na dodržování základních lidských práv subjektů, tedy obviněného a obžalovaného, ve všech fázích trestního řízení a rovněž na zajištění odpovídající úrovně ochrany osobních údajů. Důležité bude následně obrátit pozornost na legislativní iniciativu Komise nazvanou *Transfer of Proceedings in Criminal Matters*, která bude tuto problematiku zřejmě řešit podstatně komplexněji. Podpořit tento návrh je nezbytné také vzhledem k praktickým problémům při řešení kompetenčních sporů pro výkon pravomoci v trestním řízení. Progresivní aliance socialistů a demokratů proto tento návrh podpoří, avšak trváme na poskytnutí dostatečné ochrany subjektům trestního řízení a také na posílení postavení Eurojustu a zlepšení účinnosti celého mechanismu.

Louis Bontes (NI). – (NL) Paní předsedající, nizozemská Strana za svobodu (PVV) nevidí na tomto návrhu nic dobrého. Nizozemsko, a pouze Nizozemsko, by mělo přijímat rozhodnutí o výkonu jurisdikce. Zdá se, že je předkládáno čím dál tím víc návrhů, které nakonec povedou k harmonizaci trestního práva členských států. Příkladem je akreditace soudních laboratoří, harmonizace politiky v oblasti tlumočnicků a předávání záznamů v rejstříku trestů. Strana PVV si klade otázku, kam toto všechno směřuje. Nemůžeme podporovat

evropský trestní zákoník nebo evropský trestní řád. Vypadá to jako salámová taktika, kdy po malých kouskách nakonec sníte salám celý.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Paní předsedající, nejprve bych rád poděkoval své přítelkyni, paní Weberové, za výtečnou práci, již v této zprávě vykonala. Blahopřeji.

Dámy a pánové, jak víte, stane se soudní spolupráce ve velmi blízké době součástí oblastí legislativní odpovědnosti Evropského parlamentu.

Irové nyní vyjádřili svůj názor v referendu, a podle mého názoru je jejich rozhodnutí pozitivní a správné.

Evropští občané doufají, že prostor svobody, bezpečnosti a práva se stane skutečností a že v něm budou jejich procesní práva dodržována a zaručena pro všechny stejně, bez ohledu na část území Společenství, na němž se nacházejí.

Naši povinností je proto zajistit, aby byly tyto procesní záruky respektovány ve všech členských státech.

Pokud dojde k „pozitivnímu“ kompetenčnímu sporu mezi různými členskými státy, je potřeba vyřešit ho co nejdříve ve snaze chránit občany a zabránit nebezpečí porušení právní zásady *ne bis in idem*.

Proto je nezbytné, aby soudní orgány dotčené kompetenčním sporem spolupracovaly a komunikovaly.

Zpráva rovněž zahrnuje diskusi o tom, jakou roli má Eurojust a jakou roli by měl mít, pokud dojde k takovým kompetenčním sporům.

Zpravodajka tvrdí, že by Eurojust měl být informován o vzniklých sporech, i když byly vyřešeny dvoustrannou dohodou mezi dotčenými soudními orgány.

Stínová zpravodajka z mé skupiny, paní Macoveiová, má naopak za to, že by měl být Eurojust v zájmu snižování míry byrokracie informován pouze v případech, kdy nebylo možné dosáhnout dohody mezi dotčenými soudy.

Domnívám se, že pravdu má paní Macoveiová.

Pokud jde o další otázky, paní Weberová také naléhá na Komisi, aby co nejdříve předložila dodatečný návrh doplňující rámcové rozhodnutí, s cílem vytvořit pravidla pro řešení „negativních“ kompetenčních sporů.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Ráda bych nejprve poblahopřala zpravodajce k vynikající práci, již odvedla. Chtěla bych rovněž zdůraznit, že společná opatření na evropské úrovni jsou nezbytná pro posílení svobody, bezpečnosti a práva. Vítám tuto iniciativu, jejímž cílem je řešit kompetenční spory, protože členské státy často narážejí na problémy související se vzájemným uznáváním soudních rozhodnutí v trestních věcech.

V oblasti ochrany obviněných osob by neměly existovat procesní rozdíly mezi členskými státy. Měli bychom vlastně přijmout opatření, která zajistí, že jakékoli obviněné osobě kdekoli v Evropě se dostane řádných procesních záruk. Pokud jde o výměnu informací mezi zeměmi, je nutné zabývat se potřebou ochrany osobních údajů a jednoznačného stanovení druhu údajů, jež mohou být předávány.

Ráda bych zdůraznila význam přímých konzultací mezi orgány v zemích Evropské unie za účelem odbourání souběžných řízení a zabránění situacím, kdy příslušné orgány v konkrétním státě musí subjektivně stanovovat rozsudky za obvinění vznesená vůči občanům, a to ve většině případů kvůli nedostatku informací. V budoucnu bychom také měli navrhnout posílení úlohy Eurojustu při řešení jakýchkoli sporů a vytvořit užší spolupráci mezi členskými státy, což by přineslo užitek i občanům EU.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Rád bych nejprve poblahopřal zpravodajce a spoluzpravodajům k vynikající práci, již odvedli. Chtěl bych svého příspěvku využít k tomu, abych zdůraznil dvě otázky, které mezi jinými zmínila stínová zpravodajka z mé politické skupiny, paní Macoveiová.

První otázka se týká důvěry veřejnosti v soudní systém, která se mi jeví jako obzvlášť důležitá v době, kdy si naši demokracii, demokracii členských států, není možné bez této důvěry v soudní systém představit. Domnívám se, že je nutné vykonat co možná nejvíce pro zajištění toho, aby tato důvěra byla vždy součástí našeho veřejného života.

Dále bych rád zdůraznil potřebu omezit byrokracii zapojenou do správy soudního systému. Výměna informací mezi orgány je jistě důležitá, avšak stejně důležité je, aby správa soudů nebyla zahlcena byrokracií v takové míře, že by došlo ke snížení úrovně ochrany, již by měla požívat svoboda každého jednotlivce.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Rád bych poblahopřál zpravodajce a spoluzpravodajce k vynikající práci, již odvedli. Vítám tento podnět k přijetí rámcového rozhodnutí o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení. Chtěl bych rovněž učinit jednu důležitou poznámku. Cílem tohoto návrhu rámcového rozhodnutí je pouze řešení pozitivních kompetenčních sporů. Žádné ustanovení není určeno k řešení kompetenčních sporů negativních.

Domnívám se, že by Eurojust měl být zapojen pouze tehdy, pokud se stranám nepodaří dosáhnout společné dohody. Základním smyslem této směrnice je podnítit přímou komunikaci mezi příslušnými orgány v členských státech. Je také v zájmu dotčených osob, aby řízení bylo co nejkratší a aby se zabránilo vyšetřování téhož případu ve dvou zemích.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, je pravdou, že, jak jsem již zmínil, návrh není tak ambiciózní, jak by si Komise byla přála, což zpravodajka ve svém příspěvku dost jasně zdůraznila.

Komise však tento návrh podporuje jakožto první krok směrem k předcházení kompetenčním sporům v trestním řízení a jejich řešení. Zatím samozřejmě nelze říci, kdy bude učiněn krok druhý. Rozhodnutí bude přijato řádným způsobem v souladu s vývojem okolo Lisabonské smlouvy, která, jak samozřejmě doufám, vstoupí v platnost.

Obsah tohoto potenciálního nového podnětu bude záviset na výsledku studie o dopadech, již bude Komise muset vypracovat. Všechny vaše komentáře samozřejmě předám místopředsedovi Barrotovi. Rád bych vám ještě jednou poděkoval za tuto rozpravu.

Renate Weber, zpravodajka. – Paní předsedající, politické skupiny ve sněmovně vcelku jasně vyjádřily svůj postoj k této zprávě a k citlivým otázkám, jež s ní souvisejí, zejména k otázce Eurojustu. Opravdu se zdá, že nejdůležitější a nejcitlivější otázkou je náš postoj k Eurojustu.

Po vyslechnutí komisaře Tajaniho, který jménem svým i jménem místopředsedy Barrota prohlásil, že nám předloží silnější nástroj pro jednoznačné řešení nejen pozitivních, ale také negativních kompetenčních sporů, jsem však již mnohem optimističtější, pokud jde o budoucnost tohoto rámcového rozhodnutí.

Předsedající. – Rozprava je ukončena. Hlasování se bude konat ve středu dne 8. října 2009.

Písemná prohlášení (článek 149)

John Attard-Montalto (S&D), v písemné formě. – Hágský program řeší případy kompetenčních sporů v trestních věcech. To je důležité, pokud dojde k přeshraničnímu trestnému jednání. Čtyři členské státy EU předložily konkrétní návrhy s cílem předcházet sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a řešit je. Tato problematika se týká případů, kdy je vůči stejné osobě nebo stejným osobám vedeno souběžné trestní řízení za stejný skutek. To by mohlo vést k porušení soudní zásady *ne bis in idem* (nikdo nesmí být souzen za věc, za níž již jednou souzen byl). Navrhovaná opatření jsou chvalyhodná a skládají se z:

- postupu vzájemného kontaktování příslušných orgánů členských států. Takto bude potvrzena nebo vyvrácena existence souběžných trestních řízení;
- pravidlech, jimiž se řídí výměna informací mezi orgány členských států, jež tato trestní řízení vedou;
- zabránění nežádoucím důsledkům prostřednictvím dosažení dohody mezi členskými státy.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v písemné formě. – (LT) Toto rámcové rozhodnutí by nemělo vést k nepřiměřené byrokracii v případech, kdy jsou pro řešení problémů snadno dostupné vhodnější způsoby. V situacích, kdy mezi členskými státy existují flexibilnější nástroje či ujednání, měly by mít tyto nástroje či ujednání přednost před tímto rámcovým rozhodnutím, pokud nesnižují ochranu poskytovanou podezřelým či obviněným osobám. V případech, kdy je podezřelá nebo obviněná osoba zadržena či ve vazbě, mělo by být urychleně dosaženo dohody prostřednictvím přímých konzultací. V každé fázi konzultace musí být ochrana údajů podezřelého či obviněného osoby v souladu se zásadami stanovenými v Listině základních práv Evropské unie a v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.

22. Odškodnění cestujících při úpadku letecké společnosti (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení, kterou pokládá Brian Simpson jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch Komisi ve věci odškodnění cestujících při úpadku letecké společnosti (O-0089/2009-B7-0210/2009).

Brian Simpson, autor. – Paní předsedající, rád bych poděkoval panu komisaři Tajanimu za to, že tu dnes večer s námi byl. Tuto otázku jsem položil jménem Výboru Parlamentu pro dopravu a cestovní ruch, neboť poslanci byli v letních měsících velmi znepokojeni krachem letecké společnosti SkyEurope a vyzvali mne, abych se jejich jménem ujal této iniciativy.

Je třeba podotknout, od roku 2000 zkrachovalo v Evropské unii 77 leteckých společností, a je smutné, avšak pravděpodobné, že některé další budou v tomto drsném hospodářském prostředí následovat. Z tohoto důvodu se domníváme, že je nezbytné, abychom dnes večer této otázky využili alespoň k zahájení diskuse o co nejlepší ochraně spotřebitelů a cestujících v letecké dopravě v Evropské unii.

V případě SkyEurope se jednalo o leteckou společnost se sídlem na Slovensku. Byli jsme svědky toho, že cestující zůstali ve svých destinacích, a to bez ubytování či dokonce bez zajištění letu domů. Problémem také bylo, že mnoha těmto osobám bylo sděleno, že náhrada, či dokonce vrácení peněz nebude možné, protože svou letenku nekoupili prostřednictvím platební karty nebo ji nerezervovali prostřednictvím cestovní kanceláře. Jednalo se o cestující, kteří si letenku rezervovali po internetu prostřednictvím svých účtů, což je praxe, která se již mnoho let těší rostoucí oblibě.

Nejedná se o izolovaný případ. Svědky podobných scén jsme byli minulý rok v mé rodné zemi, Spojeném království, když zkrachovala společnost Excel Airways a zanechala přes 200 000 osob bez peněz a bez náhrady na mnoha letištích v celé Evropě, přičemž tito lidé museli vydat ještě více peněz, aby si zajistili ubytování a let domů.

Řada těchto lidí nelétá pravidelně za obchodem, ani nelétají pravidelně jako my, a nemají finanční prostředky, aby řešili události tohoto druhu. Obvykle pocházejí z rodin, které své úspory vynakládají na rodinnou dovolenou, aby pak o své tvrdě vydělané peníze přišli kvůli tomu, že se dopustili drobné chyby.

Stávající stav v této oblasti je zcela nepřijatelný. Zde v Evropské unii a Evropském parlamentu bychom měli být pyšní na pozornost, již věnujeme právům cestujících. Byla zavedena náhrada škody v případě odepření vstupu na palubu – ačkoli jsme si vědomi, že stále existují související otázky, které je potřeba vyřešit. Ve směrnici o souborných službách pro cesty byla zavedena práva na pomoc a přísnější právní předpisy o transparentnosti stanovování ceny letenek, stejně jako přísnější opatření pro náhradu škody. Vlastně jsem přesvědčen, že jsme se zabývali většinou aspektů ochrany spotřebitele v oblasti letecké dopravy, avšak na tomto místě zjevně existuje mezera, kterou je potřeba vyplnit.

Pokud si rezervujete charterový let se společností organizující zájezdy, vztahuje se na vás směrnice o souborných službách pro cesty. Pokud si rezervujete let na pravidelné letecké lince, vztahuje se na vás její systém, avšak pokud si rezervujete online pouze své místo – let s takovou leteckou společností –, nejste kryti. Jedná se o anomálii. Je to mezera, kterou se Parlament s pomocí Komise snaží zaplnit.

V souvislosti s touto otázkou jsme rovněž nadnesli myšlenku vytvořit rezervní fond náhrad, avšak nesmí to být považováno za požadavek z naší strany nebo ze strany Komise. Rádi bychom pouze zahájili diskusi o tom, jaký mechanismus by nám mohl pomoci co nejlépe řešit tento problém, takže smyslem otázky je zahájit dialog s Komisí v naději, že budeme moci vyplnit tuto mezeru a najít řešení tohoto závažného problému, a to zejména pro osoby, které se stanou oběťmi platební neschopnosti letecké společnosti.

Těším se na spolupráci výboru, jehož jsem členem, s Komisí v úsilí o nalezení řešení tohoto problému a na názory ostatních poslanců.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, děkuji panu Simpsonovi a celému Výboru pro dopravu a cestovní ruch za to, že Parlament upozornil na tak citlivou problematiku. Díky této otázce mám příležitost opět formálně připomenout, co již bylo řečeno v uplynulých týdnech po potížích, jimž muselo čelit mnoho evropských občanů, mnoho cestujících v důsledku úpadku některých leteckých společností.

Jak je Parlamentu známo, je pro mě ochrana cestujících ve všech oblastech dopravy skutečnou prioritou. Řekl jsem to během slyšení, když mi Parlament vyslovil důvěru, a rád bych to dnes večer zopakoval. Jsem

přesvědčen, že musíme všichni přijít s konkrétním právním řešením, v neposlední řadě proto, abychom – jak řekl pan Simpson – zabránili tomu, aby se s cestujícími, kteří si zakoupili běžnou letenku od letecké společnosti, jež následně zkrachovala, zacházelo jinak než s cestujícími, kteří si svou letenku koupili jako součást organizovaného zájezdu.

Jsem tudíž přesvědčen, že první věcí, kterou je potřeba udělat, je využívat zdroje, které již máme k dispozici. Jinými slovy, veřejnost musí využívat veškerá nařízení co nejučinnějším způsobem, byť by byla neúplná a rovněž vedla k nerovnostem. Se stejným cílem optimalizace zdrojů, jež máme k dispozici, byla například při úpadku společnosti SkyEurope požádána síť Evropských spotřebitelských center, aby poskytla spotřebitelům poradenské služby ohledně jejich práv a aby shromáždila žaloby. Musíme však také nabídnout lepší ochranu cestujícím při úpadku letecké společnosti. Cestující s rezervacemi, které následně propadnou, musí mít nárok na náhradu a v některých případech na návrat do země původu. Jedná se o složitý problém, což znamená, že musíme opatrně posoudit, jaká opatření je třeba přijmout.

Komise již zahájila práci na konkrétním řešení této otázky. Na naši žádost již byla provena důležitá studie důsledků úpadků v odvětví letecké dopravy, a to zejména pro cestující. Tato podrobná studie prakticky vysvětluje důsledky úpadků a jejich dopad na nejméně 700 milionů cestujících přepravovaných každý rok v celé Evropské unii.

Studie předkládá různé možné scénáře k určení nejlepších řešení různých problémů vyvolaných úpadky, zejména pokud jde o náhradu a návrat do země původu, jak jsem již uvedl. Co se týče náhrady a návratu do země původu, bylo možné sestavit různé scénáře, od založení záručního fondu přes vytvoření povinných systémů pojištění pro cestující nebo letecké společnosti až po myšlenku zavedení cílených změn do vnitrostátních právních předpisů o úpadku.

V únoru tohoto roku jsem tuto studii zaslal panu Costovi, který v té době předsedal Výboru pro dopravu a cestovní ruch. Komise nyní na základě této studie pokračuje v analýze různých možných řešení a zaměřuje se zejména na dopad na spotřebitele a na odvětví letecké dopravy. Během našich analýz zohledníme veškeré aspekty rozpravy a využijeme příspěvků všech zainteresovaných stran. V souladu s tím Komise v nadcházejících týdnech zahájí rozsáhlý proces veřejných konzultací o právech cestujících v odvětví letecké dopravy.

V této souvislosti a bez podceňování rozdílů a specifických charakteristik organizovaných zájezdů Komise také zohlední posouzení dopadů, jež právě probíhá v rámci revize směrnice 90/314, která se vztahuje právě na souborné služby pro cesty, pobyty a zájezdy. Je tomu tak proto, že jedním z hlavních cílů procesu veřejné konzultace bude určit důsledky pro cestující leteckých společností v úpadku a možnosti nápravy tohoto stavu. Vedle veřejné konzultace bude samozřejmě vypracována také studie – jak jsem již zmínil – pro analýzu dopadů různých možných řešení.

Příspěvek Parlamentu bude samozřejmě, pokud se mě týká, zásadní a – rovněž vzhledem k nasazení, s jakým Výbor pro dopravu a cestovní ruch společně pracoval, aby dnes mohl přijít s touto otázkou k ústnímu zodpovězení – jsem přesvědčen, že v příštích týdnech budeme schopni užitečně spolupracovat, abychom společně našli nejlepší řešení pro potřeby cestujících a pro účinnou ochranu jejich práv, pokud letecká společnost zkrachuje.

Marian-Jean Marinescu, jménem skupiny PPE. – (RO) Během současné celosvětové hospodářské krize, kdy kolísají ceny paliva a konkurenční prostředí je tvrdší, procházejí letecké společnosti, a zejména ty nízkonákladové, velmi složitým obdobím. Zvyšování ceny letenek není ve stávající situaci možné a zvyšování poplatků za služby některými nízkonákladovými společnostmi by mohlo vést k ještě ostřejšímu poklesu počtu cestujících.

Finanční ztráty, jež letecké společnosti utrpěly v roce 2009, dosáhnou přibližně 11 mld. USD, což se podle odhadů zlepší až v následujících třech letech. V důsledku těchto skutečností nastala situace, kterou si nikdo nepřeje, kdy dochází k úpadkům leteckých společností. V případě úpadku způsobeného chybějícími přiměřenými právními předpisy neexistuje praktická možnost, jak nahradit odpovídající hodnotu letenek nebo jak přepravit domů cestující, kteří byli zanecháni v zahraničí. Podpora, již evropské letecké společnosti nabídl, byť za mírnou cenu, cestujícím společnosti, která zkrachovala, jak tomu bylo v případě společnosti SkyEurope, je sama o sobě chvályhodná, avšak je pouze dočasným řešením, jak překonat konkrétní krizi. Na druhou stranu nemůžeme vždy považovat samotnou hospodářskou krizi za omluvu složité situace, neboť letecké společnosti krachovaly i před tím, než byla tato krize rozpoutána.

Přísnější kontroly finanční situace leteckých dopravců, zejména v případě nízkonákladových společností, důkladnější kontroly fúzí a převzetí, jakož i vytvoření silného záručního fondu, to je několik řešení, která by mohla v dlouhodobém výhledu nabídnout cestujícím ochranu v případě krachu letecké společnosti.

Saïd El Khadraoui, jménem skupiny S&D. – (NL) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, naše skupina naléhavě žádá rozpravu o problému úpadků společností v odvětví letecké dopravy, neboť je pravdou, že již nehovoříme o ojedinělém případě. Jak uvedl můj kolega, pan Simpson, předseda našeho výboru, zkrachovalo od roku 2000 77 – převážně malých – společností, což také znamená, že mnoho tisíc lidí přišlo různým způsobem o své peníze vynaložené na letenku, nebo bylo někde jen tak zanecháno, aby se o sebe postaralo. V této ekonomicky složité době je důvod obávat se, že další úpadky mohou následovat. Musíme proto něco udělat.

Je samozřejmě pravdou, že členské státy musí rovněž hrát roli při sledování úvěruschopnosti a finanční způsobilosti leteckých společností – to je ku prospěchu věci –, avšak je na nás, abychom na evropské úrovni vytvořili ochranný mechanismus, který zajistí, že cestující nebudou někde ponecháni svému osudu. Vyzýváme proto Komisi, aby urychlila svou práci a předložila konkrétní návrh; zejména proto, že, jak jste zdůraznil, již díky různým jiným právním předpisům – a to i pro osoby, jež si rezervovaly organizovaný zájezd – existují systémy v podobě záručního fondu atd. Existuje tak jistá nerovnost mezi cestujícími, kteří rezervaci letu provedou prostřednictvím cestovní kanceláře, a těmi, kteří si svou letenku rezervují online; a jsem přesvědčen, že toto je další věc, kterou musíme vyřešit.

Jak jsem se dověděl, probíhají nyní konzultace zainteresovaných stran. Máte v úmyslu předložit v průběhu příštího roku návrh. Myslím, že se skutečně musíme pokusit urychlit naše kroky: namísto čekání na konec příštího roku bychom možná měli hledat řešení o něco dříve. Proto se bez odkladu bavme o konkrétním legislativním návrhu, abychom mohli uspořádat diskusi o praktických detailech typu pojištění proti úpadku.

Nakonec bych chtěl říci, že velmi vítám slova pana komisaře, že můžeme očekávat jakési obecné prohlášení o právech cestujících v leteckém odvětví. Víme, že stávající právní předpisy nejsou v celkovém měřítku uplatňovány plně, rovně či uspokojivě, což si žádá naši pozornost, a jsem si jist, že bychom se k tomuto tématu měli ještě vrátit.

Gesine Meissner, jménem skupiny ALDE. – (DE) Paní předsedající, děkuji vám, pane komisaři za odpověď. Jsem rovněž členkou Výboru pro dopravu a cestovní ruch a domnívám se, že je velmi důležité, že máme tuto otázku na pořadu dne nyní. Pan Simpson nám ji vlastně již představil.

Existuje tedy mezera ve stávající ochraně spotřebitele, pokud jde o cestující v letecké dopravě. Tato mezera se týká platební neschopnosti leteckých společností, což již bylo předmětem diskuse. Podle mého názoru je velmi důležité podporovat práva spotřebitelů a to je to, co nyní děláme. Pokoušíme se maximálně chránit spotřebitele.

Ráda bych zmínila další aspekt z pohledu naší skupiny, který v této otázce dosud nehrál roli, avšak domnívám se, že je také důležitým bodem. Samozřejmě, že chceme ochranu práv spotřebitelů, ale chceme také, aby měli spotřebitelé volbu. Při zvažování, jak můžeme vyplnit tuto mezeru, by se mohlo snadno stát, že návrh, který v Komisi vypracujete, povede k nadměrné regulaci, což by mohlo bránit inovaci, co se týče možností nabízených v této oblasti.

Spotřebitelské právo také samozřejmě znamená, že by například měla existovat volba mezi odlišnými nabídkami leteckých společností. Nyní je například trendem nabízet namísto cest za paušální cenu několik velmi levných letů, což spotřebitelé velmi vítají.

Nechápejte mě prosím špatně; nechci žádným způsobem omezovat práva spotřebitelů. Ochrana těchto práv je pro mě rovněž velmi důležitá a potřebujeme pro ni vhodný nástroj. Měli bychom se však zabývat tím, jaká hlediska musíme vzít v úvahu, abychom zajistili, že bude skutečně zachována vysoká rozmanitost volby, pokud jde o cestování leteckou dopravou, a že budou moci na trh přijít nové možnosti, avšak že spotřebitelé jsou chráněni a že nebudou ponecháni v jakýchkoli finančních problémech, pokud by měla nějaká letecká společnost skutečně zkrachovat, nebo pokud musí ohlásit úpadek.

V tomto ohledu mě těší, že od vás slyším, že pracujete na řešení. Směr byl samozřejmě jasný, mohl by být také vytvořen fond pomoci. Těším se na diskusi ve výboru, a to možná dokonce ještě v tomto roce.

Eva Lichtenberger, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, finanční předpoklady pro přístup leteckých společností na trh byly již projednávány ve Výboru pro dopravu

a cestovní ruch. Otázka záručního fondu byla již tehdy nadnesena, avšak podle většiny se jednoznačně nejednalo o otázku dostatečně důležitou.

Nyní se setkáváme s případy, které nám poskytují důvod opět o této otázce přemýšlet a přijmout příslušné právní předpisy, neboť je potřeba tuto oblast právně upravit. Nejprve musíme soustavně zajistit dodržování práv cestujících, která zde vytváříme na ochranu spotřebitelů.

Otázka odepření vstupu na palubu a mnohé případy takového odepření, jichž jsme bohužel svědky, ukazují, že jakékoli existující mezery jsou okamžitě využívány. Vyžaduje to naši pozornost a regulaci. Budeme se pravděpodobně muset vrátit k řešení spočívajícímu v záručním fondu nebo v nějakém druhu pojištění, abychom mohli přiměřeně chránit cestující před těmito obchodními praktikami. Stačí, když se blíže podíváme na poslední případ: Ještě poslední den byla vydávána prohlášení, že je všechno v pořádku, a mnoho lidí tomu uvěřilo.

Při takovém řešení však musí být zajištěno, že všechny dotčené strany zaplatí svůj spravedlivý díl a že toto řešení nepovede k situaci, že několik leteckých společností, včetně nízkonákladových, si bude užívat zajištěného pohodlí a nechá nést riziko ostatní společnosti. Spravedlivý trh nebude pouze chránit cestující před nekalými praktikami, bude chránit také účastníky soutěže.

Ryszard Czarnecki, *jménem skupiny ECR*. – (PL) Paní předsedající, během posledních devíti let zkrachovalo v Evropské unii téměř 80 leteckých společností. Dnes jsme zde slyšeli, jak nízkonákladová společnost SkyEurope během minulých prázdnin zkrachovala a zanechala tisíce klientů bez peněz. Tato situace se opakuje. Těmi, kdo trpí, nejsou samozřejmě vlastníci soukromých letadel, ale často sociálně slabší lidé, kteří spoří mnoho měsíců, aby si mohli koupit letenku do zahraničí. Domnívám se, že v této situaci musí Evropský parlament, a já hovořím jako člen Výboru pro dopravu a cestovní ruch, velmi důrazně trvat na tom, aby Evropská komise přijala zásady právní ochrany cestujících a klientů, což také znamená finanční ochranu. Vytvoření zvláštní rezervy pro náhrady cestujícím a klientům leteckých společností v úpadku může zabránit situacím, jako jsou ty, jichž jsme byli svědky v posledních deseti letech, kdy přinejmenším mnoho tisíc lidí definitivně přišlo o své peníze. Je to konkrétní opatření, které od nás občané členských států Evropské unie očekávají.

Jaromír Kohlíček, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (CS) Děkuji panu kolegovi Brianu Simpsonovi za hezký úvod do problematiky. V poslední době zkrachovalo v rychlém sledu několik leteckých společností. Nejedná se pouze o ty nízkonákladové, ale jsou to zejména tyto společnosti. Pokud by se nejednalo o stovky cestujících v destinacích, odkud návrat domů není nijak jednoduchý, nic zásadního by se nedělo. Čas od času mívají jednotlivé sektory průmyslu problémy a řešení se nakonec většinou najde. V tomto případě šlo o tisíce osob, často s malými dětmi, bez odpovídajících finančních prostředků. Je tedy nutné dát jasný signál, že řešení známe. Jde o kapitálovou přiměřenost a pojištění na návrat. Věřím, že Komise i členské státy Evropské unie jsou schopny problém cestujících urychleně vyřešit. Problémy leteckých společností ovšem bude nutno řešit jiným způsobem. Krize odvětví vyžaduje odpovídající instrumenty a já věřím, že budou použity.

Juozas Imbrasas, *jménem skupiny EFD*. – (LT) V době hospodářského recese společnosti krachují a letecké společnosti nejsou výjimkou. V Litvě letos rovněž vyhlásila úpadek litevská letecká společnost FlyLAL. Je jednou z desítek evropských leteckých společností, které v letošním roce zkrachovaly. Ačkoli právní předpisy přijaté Evropským parlamentem poskytují cestujícím dostatečné záruky a náhrady, pokud nemohou vinou letecké společnosti odletět na plánovanou trasu včas nebo pokud mají problémy se zavazadly, lze tyto záruky a náhrady poskytnout pouze tehdy, pokud letecká společnost nemá finanční potíže. Jakmile společnost vyhlásí úpadek, přijdou obvykle cestující, kteří si zakoupili letenku, o své peníze. Jelikož vnitrostátní správní orgány sledují činnost leteckých společností, udělují jim licence a vydávají povolení k letům, doporučila Komise, aby v případě úpadku letecké společnosti měly tyto správní orgány možnost i povinnost vrátit neprodleně cestujícím letecké společnosti peníze za zakoupené letenky a aby měly posléze možnost získat tyto prostředky zpět na základě postoupení nároku vůči zkrachovalé společnosti. Měli bychom rovněž diskutovat o návrhu na rezervní fond náhrad, který předložil pan Simpson. Tento náležitý problém lze prodiskutovat a nejlépe vyřešit doplněním nařízení přijatého Evropským parlamentem a Radou o obecných pravidlech pro poskytování služeb letecké dopravy. Přispěli bychom tak k bezpečnosti cestujících, kteří využívají služeb leteckých společností.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Paní předsedající, pane komisaři, skutečnost, že závazky leteckých společností vůči jejich cestujícím nekončí ani tehdy, dojde-li k úpadku letecké společnosti, je zřejmá a měla by být považována za výchozí bod v této tolik potřebné diskusi, již inicioval pan Simpson.

Proto jsem byl udiven vysvětlením mluvčího společnosti SkyEurope. Ronald Schranz vyjádřil politování nad nepříjemnostmi, jež byly cestujícím způsobeny. Zdůrazňuji slovo „nepříjemnost“. Pan Schranz také uvedl, že klienti zkrachovalého podniku, kteří čekali na letištích v zahraničí, se budou muset sami postarat o alternativní způsob návratu domů. Mluvčí také uvedl, že se tento problém týká několika tisíc lidí, avšak nebyl schopen uvést přesný počet. Pro zástupce společnosti SkyEurope se jednalo o pouhou statistiku. Zapomněl však, že za tímto číslem se skrývá mnoho tisíc dramatických situací jednotlivců, cestujících, kteří se nemohou dostat domů, ke svým rodinám či do práce. Tento příklad svědčí o nezbytnosti tuto oblast co nejdříve právně upravit. SkyEurope byla společností kótovanou na burze, a měli jsme tak o ní k dispozici více informací. V případě jiných nízkonákladových společností tomu tak vždy není. Může se stát, že se nedávné drama z Bratislavy bude opakovat na jiných evropských letištích.

V tomto okamžiku probíhá bouřlivá diskuse, během níž jsou navrhována různá řešení tohoto závažného problému. Hovoří se o zvláštním fondu vytvořeném z navýšení ceny letenek a také o pojištění proti úpadku. Jedná se o hodnotné návrhy, které však budou mít dopad na cenu letenek. V době krize potřebujeme postup, který na jednu stranu pomůže cestujícím, avšak na druhou stranu nebude ztěžovat již tak obtížnou finanční situaci leteckých společností.

Rád bych proto položil panu komisaři otázku a předložil mu návrh: Nemohla by být částečným řešením myšlenka solidarity mezi leteckými společnostmi, která by zavedla zásadu společné odpovědnosti leteckých společností za cestující? Myšlenka solidarity je mi totiž jako Polákovi obzvláště blízká a měla by být odpovědí a výzvou, která může být uplatněna okamžitě. Můj návrh je založen na myšlence, že by cestující letecké společnosti v úpadku, kteří jsou ponecháni na letišti, mohli využít letadlo jiné letecké společnosti se stejnou destinací, samozřejmě pouze v případě, že budou v letadle volná místa. Veškeré vzniklé náklady by byly vyrovnány mezi dotýcnými leteckými společnostmi. Rád bych požádal pana komisaře o reakci.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Vážený pane komisaři, dámy a pánové, krach letecké společnosti SkyEurope poukázal na obecný problém nízké spotřebitelské ochrany pasažérů leteckých společností. Není to problém virtuální, měla jsem možnost se s několika klienty postiženými krachem této letecké společnosti setkat osobně. Byli jimi shodou okolností hosté z partnerského francouzského město Chateau d'Ain, kteří přijeli na setkání do města mého působení Kroměříže na východě České republiky. Jejich zpáteční cesta byla opravdu frustrujícím zážitkem s nucenou jednodenní přestávkou strávenou na pražském letišti.

Hovořím o této zkušenosti proto, abych zdůraznila, že SkyEurope nebyla standardní low cost leteckou společností. Poskytovala svým pasažérům obdobné služby jako klasické aerolinie a létala na významná letiště. Jejich služeb proto využívali zákazníci širokého spektra. Pro klienty, kterým nejde primárně o termín cesty, ale zejména o cenu letenky, byla SkyEurope v České republice přednostní volbou. Společnost SkyEurope byla také jedním z nejvýznamnějších klientů největšího českého letiště Praha-Ruzyně. Krachem SkyEurope však nebyli postiženi pouze lidé na letištích, ale také 280 000 dalších klientů, kteří si zakoupili letenky. Podle dostupných informací se letenky prodávaly ještě těsně před vyhlášením bankrotu.

Lidé, kteří si nekoupili letenky prostřednictvím kreditní karty, nemají prakticky šanci na vrácení peněz. Letecké společnosti nemají povinnost se ze zákona pojistit proti úpadku, a tak některé z nich toto pojištění neuzavírají. Pasažér tak musí přihlásit svoji pohledávku jediné do konkurzního řízení. Šance na vrácení peněz touto formou je mizivá. Je tedy čas s tím něco dělat. Já bych chtěla poděkovat Výboru pro dopravu, že tento podnět přijal za svůj, i Komisi, že se bude tímto problémem zabývat. Věřím, že navrhne takové řešení, které posílí důvěru klientů v sektor letecké dopravy, který byl tak dramaticky postižen ekonomickou krizí ve světě.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, letošní velké krachy leteckých společností nás nutí se opětovně zamyslet, zda je jednotný vnitřní trh leteckých dopravců v pořádku. Přestože zkrachovalo několik významných přepraveců a situace v tomto sektoru se bude vzhledem k růstu cen paliv a zpomalení ekonomického růstu i nadále spíše zhoršovat, není podle mého názoru rozhodně důvod k panice. Než se proto překotně pustíme do svazující regulace, měli bychom si připomenout, že díky liberalizačním opatřením Evropské unie došlo v letecké přepravě k velkému rozmachu nízkonákladových dopravců a zesílení konkurence mezi všemi leteckými společnostmi v Evropské unii.

Dříve vysoce regulované odvětví s drahými letenkami se tak proměnilo v dynamický sektor, jehož služby díky přijatelným cenám v Evropské unii využívá stále více cestujících, kteří by si to dříve nemohli dovolit. Pečlivě proto přemýšlejme, jak posílit ochranu spotřebitelů, v tomto případě klientů leteckých společností, aniž bychom ohrozili fungující trh leteckých dopravců. Návrh na zavedení povinného pojištění leteckých

společností proti úpadku byl již jednou v nedávné minulosti Evropským parlamentem navržen. Je proto namístě se zamyslet, jak tento návrh uvést v život.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Paní předsedající, pane místopředsedo Komise, dámy a pánové, otázka k ústnímu zodpovězení, o níž dnešní večer diskutujeme, svědčí, jak mnozí uvedli, o existenci skutečného právního vakua, které ponechává cestující v případě úpadku letecké společnosti bez jakýchkoli záruk.

Evropská právní úprava sice chrání cestující, kteří si letenku zakoupili v rámci organizovaného zájezdu, avšak nechrání ty cestující, kteří letenku zakoupili po internetu. Jak řekl pan El Khadraoui, chování spotřebitelů se s rozvojem internetu změnilo a zákonodárce musí držet krok s tímto vývojem, aby mohl chránit naše evropské spoluobčany. Mnoho cestujících nyní kupuje letenky na internetu. Vzhledem k tomu, že nízkonákladové společnosti své letenky prodávají téměř výlučně online, jsou tímto jevem nejvíce postiženi mladí lidé a lidé s nejnižšími příjmy. Je nepřijatelné, aby tito cestující zůstali bez pomoci v případě, že letecká společnost, u níž letenku zakoupili, zkrachuje. Platí to o to víc, že v posledních několika měsících zažilo odvětví letecké dopravy nevídanou krizi vedoucí ke značnému poklesu objemu letecké dopravy. Všichni víme, že tato krize je horší než ta, která toto odvětví postihla po 11. září, a že mnohé letecké společnosti zkrachovaly.

Je proto zásadní, aby nám Evropská komise – a já vím, pane místopředsedo, že jste si toho vědom – co nejdříve předložila skutečná řešení, abychom mohli chránit cestující, pokud zkrachuje letecká společnost, s níž měli letět, a to bez ohledu na způsob, jakým si rezervovali letenku.

Magdalena Álvarez (S&D). – (ES) Paní předsedající, pane komisaři, jsem potěšena otázkou, o níž dnes diskutujeme, avšak myslím, že se týká pouze jednoho z možných případů ukončení provozu společnosti, a tím je finanční kolaps či platební neschopnost.

Jsou však i jiné situace, ve kterých může letecká společnost zastavit provoz či pozastavit svou činnost. Poukazuji na případy pozastavení licence z bezpečnostních důvodů, dobrovolného zrušení či zrušení z jiného než finančního důvodu. Takové situace s sebou přinášejí problémy totožné s těmi, o nichž dnes diskutujeme, kdy cestujícím není poskytnuta žádná pomoc, protože jim buď nebyly nahrazeny náklady na jejich let, nebo, pokud nahrazeny byly, znamená získání takové náhrady v některých případech značné náklady.

Domnívám se, že nařízení o odškodnění cestujících v případě zpoždění či zrušení letu by mohlo být jedním z nástrojů, avšak jsem přesvědčena, že to nestačí.

V této souvislosti bych ráda požádala Komisi, aby posoudila možnost předložení návrhu legislativních opatření pro jiné případy – ty, které jsem zmínila –, které se netýkají pouze úpadku letecké společnosti a na něž se nevztahují platné právní předpisy Společenství. V opačném případě podstupujeme přes všechny naše dobré úmysly riziko, že zklameme a budeme poskytovat právní ochranu pouze pro jednu konkrétní situaci, zatímco bez ochrany ponecháme mnoho cestujících, kteří mohou být zrušením letecké společnosti také postiženi, ačkoli důvod zrušení není hospodářský či finanční.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Chceme-li mít účinně fungující vnitřní trh, musíme mít politiku Společenství na ochranu spotřebitele. Evropská unie přijala v průběhu let příslušná opatření v této oblasti a přijatá opatření zajistila zvýšení úrovně ochrany spotřebitele v oblastech, jako jsou služby organizovaných zájezdů a práva cestujících.

Velká většina stížností přijatých od spotřebitelů se však týká porušování práv cestujících v letecké dopravě. Mnoho těchto žádostí pochází od cestujících, jejichž lety byly zrušeny z důvodu úpadku leteckých společností nebo cestovních kanceláří. V těchto případech se spotřebitelé o problémech dozvídají, až když se let neuskuteční podle letového řádu.

Směrnice Rady Evropské unie 90/314/EHS o souborných službách pro pobyty chrání cestující pro případ likvidace cestovní kanceláře, nechrání je však, pokud jde o letenky zakoupené individuálně. Kromě toho je při odepření vstupu na palubu náhrada vyloučena v případě mimořádných okolností, kam patří i úpadek letecké společnosti. Podle nedávného průzkumu vzrostl počet úpadků leteckých společností v Evropské unii v letech 2000 až 2008 na 79. 41 % leteckých společností, které zkrachovaly v letech 2005 až 2008, provozovalo regionální lety a v 17 % případů se jednalo o nízkonákladové letecké společnosti.

Jaký druh opatření bychom tedy mohli přijmout, abychom cestujícím v těchto případech zajistili lepší ochranu? Možná řešení zahrnují systém pojištění cestujících, který by pokryl tyto případy, dále důkladnější systém kontroly a navržené legislativní ustanovení zaručujících odškodnění cestujících v těchto případech.

Zita Gurmai (S&D). – Paní předsedající, odškodnění cestujících v případě úpadku letecké společnosti není pouze otázkou peněz. Týká se ještě závažnějších otázek, jako je bezpečnost, dostupnost služeb a konkurenceschopnost. V době krize se v nejisté situaci nachází každé hospodářské odvětví a letecká doprava není žádnou výjimkou. Je velmi důležité, aby důvěra lidí v provozovatele nebyla otřesena, protože by to vedlo k výraznému poklesu poptávky, čímž by se finanční situace leteckých společností ještě více oslabil. Mohlo by to ovlivnit celkovou hospodářskou situaci a konkurenceschopnost Evropy.

Odškodnění cestujících souvisí také s dostupností služeb. Jsem přesvědčena, že každý v Evropě musí mít možnost cestovat letadlem, pokud si to přeje. Musíte proto uznat, že potřebujeme bezpečné, ale nízkonákladové letecké společnosti, dostupné pro každého. Tyto letecké společnosti by měly mít stabilní finanční zázemí, neboť bezpečnost neznamena pouze bezpečnost pro případ nehody, ale také to, že pokud si koupím letenku, měla bych si být jistá, že v okamžiku mé plánované cesty bude skutečně k dispozici letadlo, které mě dopraví do místa určení.

To vše svědčí o důležitosti naší otázky k ústnímu zodpovězení a skutečnost, že od roku 2000 v Evropě zkrachovalo téměř 80 leteckých společností, ji činí naléhavou. Je zřejmé, že zavedení jednoznačné právní úpravy v této oblasti je nutné. Proto bych ráda požádala pana komisaře, aby se touto otázkou vážně zabýval a aby co nejdříve předložil uskutečnitelné řešení.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Paní předsedající, pane Tajani, přibližně před měsícem se nízkonákladová letecká společnost dostala do platební neschopnosti a tato letecká společnost – SkyEurope – podala návrh na konkurz. Přestože analytici leteckého průmyslu tento úpadek dlouho předpovídali, prodávala společnost SkyEurope letenky pro své lety ještě den před podáním návrhu na konkurz. V důsledku toho byla stovkám cestujících této letecké společnosti odepřena nejen možnost uskutečnit plánovanou cestu, ale především tito cestující utrpěli značné finanční ztráty způsobené úpadkem letecké společnosti. Společnost své klienty v oficiálním prohlášení prostě informovala, že přijdou o finanční prostředky, které do svých letenek investovali.

Z příkladu společnosti SkyEurope jednoznačně vyplývá, že se nám v naší společné Evropě dosud nepodařilo navrhnout právní úpravu, která by chránila uživatele leteckých služeb před negativními dopady úpadku letecké společnosti. Jedná se o závažný problém, o němž svědčí skutečnost, že od roku 2000 ve světě zkrachovalo 77 leteckých společností. V roce 2004 například zkrachovala polská letecká společnost Air Polonia. Proto bych chtěla Komisi požádat, aby předložila zásady ochrany spotřebitelů před negativními dopady případného úpadku letecké společnosti.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, paní De Veyracová, pan Vlasák a paní Gurmaiová věnovali pozornost příčině úpadku, jinými slovy hospodářské krizi a problémům, jímž v současné době čelí odvětví letecké dopravy, a to jak nízkonákladové, tak velké letecké společnosti.

Evropský parlament a Komise přijaly jednotně opatření pro zahájení řady iniciativ v reakci na tuto krizi. Mám na mysli fixaci letištních časů, podporovanou velkou většinou tohoto Parlamentu, a iniciativu jednotného evropského nebe, která je rozsáhlou reformou systému letecké dopravy, jež leteckým společnostem umožní ušetřit náklady na palivo, protože jsme omezili cesty mezi letišti.

Za účelem poskytnutí praktické podpory všem evropským leteckým společnostem, ať nízkonákladovým či nikoli, jsem vyzval 27 ministrů dopravy v Evropské unii, aby zavedli jednotné evropské nebe dříve, než je plánováno, protože to je dobrý způsob, jak umožnit leteckým společnostem ušetřit palivo, a tím zabránit negativním dopadům na jejich rozvahu. Zabránění úpadku leteckých společností by nejen ochránilo cestující před ztrátami, ale také by bylo mimořádně důležité pro ochranu pracovních míst. Nesmíme zapomínat, že bychom neměli dovolit, aby finanční a hospodářská krize přerostla v plně rozvinutou krizi sociální.

Víme, že odvětví letecké dopravy sužují problémy na mezinárodní úrovni: jen si vzpomeňme na případ Japan Airlines před několika týdny, kdy bylo oznámeno snižování počtu zaměstnanců. Mělo by být naší povinností nejen chránit občany, ale také zajistit, aby dobré letecké společnosti mohly dále fungovat, a tím i chránit pracovní místa.

Evropská komise a Parlament – promiňte prosím, pokud se dopustím odbočení – se to snažily umožnit. Mohu konstatovat, že jsme svým úsilím umožnili vytvořit nový model zcela soukromé letecké společnosti: jedná se například o společnosti Olympic Airways, Alitalia a o případ – který jak doufám bude vyřešen – společnosti Austrian Airlines. Znamená to, že již neexistují státem kontrolované letecké společnosti, kterým musí veřejná ruka pomáhat z případných nesnází. Platit za chyby tedy musí ten, kdo se jich dopustí.

Chtěl bych také odpovědět na otázku položenou paní Alvarezovou, která nastolila jistě zajímavé téma: Myslím, že mohu souhlasit s jejím návrhem zahrnout do naší práce v této oblasti ochranu cestujících leteckých společností, které nejsou zrušeny z důvodu úpadku, ale z důvodu nesouladu s bezpečnostními požadavky. V tomto konkrétním případě cestující utrpí stejnou ztrátu jako cestující, který zakoupil letenku od letecké společnosti, jež následně zkrachovala. Zásadou musí zůstat ochrana cestujících, kteří utrpěli ztrátu, jinými slovy, kterým není umožněn vstup na palubu letadla. Toto je navíc filozofie, která podporuje – a bude nadále podporovat – mé úsilí, dokud budu komisařem, aby cestujícím mohla být nabídnuta stejná ochrana ve všech odvětvích dopravy.

Z tohoto důvodu se budeme na zasedání Rady ve složení pro dopravu konaném v Lucemburku zítra a pozítří zabývat otázkou práv cestujících v námořní a říční dopravě. Toto je volba, kterou Komise za podpory Parlamentu zvolila a jejímž cílem je ochrana evropských občanů. Pokud si skutečně přejeme získat si důvěru veřejnosti a dosáhnout určitých pozitivních výsledků, jakých bylo dosaženo v Irsku, musíme přijmout takovou právní úpravu, abychom občanům ukázali, že orgány Společenství jsou na jejich straně, že se nejedná pouze o chrám luxusu bez užitku, ale že jsou zde skutečně chráněna práva evropských občanů.

Předsedající. – Rozprava je ukončena. Hlasování o všech návrzích usnesení se bude konat v průběhu dalšího dílčího zasedání.

Písemná prohlášení (článek 149)

Edit Herczog (S&D), v písemné formě. – (HU) V důsledku měnících se cestovních zvyklostí si stále více lidí organizuje svou cestu samo, bez využití služeb cestovních kanceláří. Nízkonákladové letecké společnosti z tohoto trendu v posledních deseti letech získaly nejvíce, a to jak pokud jde o příjmy, tak pokud jde o podíl na trhu. Kolegové poslanci, pravidelné úpadky cestovních kanceláří vyvolávaly obavy také v Maďarsku. Pravidelně jsme v televizi vidávali záběry rodin ponechaných v zahraničí. Nesmíme dopustit likvidaci nízkonákladových společností další vlnou úpadků, neboť by to hospodářství i cestujícím způsobilo škody ve výši milionů eur, nemluvě o bezpečnostním riziku, pokud společnost nemá zajištěné finanční zázemí na podporu svého provozu.

Právě z tohoto důvodu se musíme zaměřit na následující cíle. Musíme uvažovat o zpřísnění pravidel pro zakládání společností. V případě leteckých společností musí být požadován větší kapitál a vyšší strukturální záruky. Musíme uvažovat o zpřísnění systému pro finanční a provozní účty a zvážit četnost kontrol na místě. Velikost tohoto odvětví zaručuje, že pravidelné evropské průzkumy provedou analýzu letové politiky společností, mechanismu vyřizování stížností a složitosti postupu poskytování náhrad. Do budoucna musíme dále usnadnit vyřizování přeshraničních stížností týkajících se podobných otázek. Chceme-li v Evropě skutečně vytvořit společný trh, v jehož středu bude blahobyt spotřebitele, musíme účinně vyřizovat přeshraniční stížnosti a žaloby na náhradu škody.

23. Zpráva o uplatňování nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení, kterou pokládá Klaus-Heiner Lehne jménem Výboru pro právní záležitosti Komisi ve věci zprávy o uplatňování nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE) (O-0092/2009 - B7-0211/2009)

Klaus-Heiner Lehne, autor. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, Evropská rada v roce 2001 přijala rozhodnutí o statutu evropské společnosti. Tento statut vstoupil z různých důvodů v této podobě v platnost až dne 8. října 2004. Jak to u právních předpisů Evropské unie bývá, byla Komise požádána, aby po určité době předložila zprávu o uplatňování a provádění statutu s cílem zjistit, zda není třeba přijmout změny tohoto právního předpisu.

Ode dne, který jsem uvedl, totiž 8. října 2004, uplynulo téměř přesně pět let. Lhůta pro předložení zprávy činila pět let, avšak Evropská komise ji dosud nepředložila. Jelikož všichni dodržujeme právní předpisy, a Komise jako strážkyně Smluv je povinna právní předpisy dodržovat především, táže se Výbor pro právní záležitosti, proč není tato zpráva k dispozici a proč dokonce ani nebyla vypracována. Chceme jednoduše dát Komisi příležitost, aby nám to odůvodnila. V každém případě je tak zřejmé, že Parlament, a zejména Výbor pro právní záležitosti, beze zbytku plní své kontrolní povinnosti vůči Komisi.

Nevyužiji celý pětiminutový prostor pro projev, avšak rád bych, aby Komise nyní zareagovala na základ této krátké otázky k ústnímu zodpovězení, již jsem položil.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, nejprve bych jménem pana komisaře McCreevyho, kterého dnes večer v této sněmovně zastupuji, rád poděkoval Výboru pro právní záležitosti a jeho předsedovi, panu Lehnemu, za tuto otázku. Osobně bych, vzhledem k tomu, že jsem byl skoro 15 let poslancem této sněmovny, rád vyjádřil potěšení, že Parlament plní svou kontrolní funkci, neboť je to vhodný podnět pro účinnější práci Komise.

Pokud jde o první dvě vznesené otázky, rád bych vás informoval, že práce na přípravě požadované zprávy jsou již v pokročilé fázi. Komise požádala o externí studii, která by měla být dokončena do konce tohoto roku a poslouží jako spolehlivý faktický základ pro vypracování předmětné zprávy. Komise provede hloubkovou analýzu této studie a bude bedlivě naslouchat názorům zainteresovaných stran. Zpráva by proto mohla být zveřejněna v průběhu druhé poloviny příštího roku a bude postoupena Evropskému parlamentu a Radě.

O přesném harmonogramu a obsahu samozřejmě rozhodne příští Komise. Součástí zprávy bude analýza oněch čtyř možných změn, které uvádí článek 69 nařízení; v této fázi Komise dosud nepřijala postoj ani k těmto, ani k jiným možným změnám statutu. Musíme si počkat na závěry externí studie a dalších konzultací a bedlivě sledovat každý faktor a, bude-li to nezbytné, výsledky veškerých jednání o statutu evropské společnosti.

Cose týče třetí otázky, musí o harmonogramu a obsahu jakýchkoli dalších opatření, kterých bude zapotřebí v budoucnosti přijmout na základě závěrů vypracované analýzy, rozhodnout nová Komise, která, jak jsem přesvědčen, bude před přijetím jakýchkoli dalších nových opatření velmi pozorná vůči názorům Parlamentu a bude se o ně velmi zajímat.

George Sabin Cutaş, jménem skupiny S&D. – (RO) Koncepce evropské společnosti sahá až do padesátých let minulého století a byla oživena jako jeden z cílů společného trhu po vstupu Římské smlouvy v platnost.

Stávající statut evropské společnosti má pro evropské podniky symbolický význam. Nabízí výhodu určité svobody, pokud jde o založení společnosti a její mobilitu. Mnoho společností využívá statut evropské společnosti, aby zdůraznily svůj jedinečný evropský charakter, který z tohoto statutu zároveň činí klíčový nástroj pro společnosti, které usilují o rozvoj přeshraničních strategií pro fúze.

Jedním z hlavních přínosů evropské společnosti ve skutečnosti je, že její sídlo může být přesunuto z členského státu, kde byla společnost zapsána do obchodního rejstříku, do jiného členského státu, aniž by muselo dojít k její likvidaci nebo k vytvoření nové právní subjektivity. Evropská společnost je však velmi vzdálena původnímu cíli, kterým je samostatný statut, který se řídí jedinou právní úpravou. Výsledkem je, že její praktické fungování není plnohodnotné. Právní předpisy nejsou uplatňovány jednotně a tato společnost se opírá o zvláštní ustanovení vnitrostátních právních předpisů, zatímco mobilita evropské společnosti je omezena ustanoveními, jež zakazují zřízení sídla či hlavního sídla v různých členských státech.

Tato situace skutečně omezuje jednu ze základních svobod Společenství, volný pohyb společností. Domnívám se, že zpráva Evropské komise o uplatňování nařízení, již zmínil pan komisař, bude muset zahrnout posouzení možnosti umístění ústřední správy a sídla evropské společnosti do různých členských států. Bude potřeba rovněž zvážit přezkum nařízení s cílem pokročit směrem k vytvoření samostatného statutu pro tento typ společnosti.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, vyslechl jsem bedlivě projevy pana Lehneho a ostatních poslanců Evropského parlamentu, kteří se zúčastnili diskuse. Je pravdou, že nařízení o statutu evropské společnosti je doplněno směrnicí o zapojení zaměstnanců a že lhůta pro její provedení uplynula dne 8. října 2004, kdy nařízení o statutu evropské společnosti vstoupilo v platnost.

Avšak pouze osm členských států přijalo nezbytná opatření v požadované lhůtě a provedení směrnice o zapojení zaměstnanců bylo ve všech členských státech dokončeno až na počátku roku 2006. Byli jsme proto nuceni odložit vypracování zprávy, abychom si byli jisti, že nařízení o statutu evropské společnosti skutečně platí ve všech členských státech po dostatečně dlouhou dobu, aby bylo možné vypracovat orientační zprávu o jejím uplatňování.

To jsou důvody zpoždění. Mohu jen souhlasit s panem Lehnem a doufat, že budeme moci dohnat ztracený čas a od druhé poloviny příštího roku poskytovat Evropské unii praktické odpovědi na téma statutu evropské společnosti prostřednictvím konkrétních pokynů, jež skutečně uspokojí požadavky nejen Parlamentu, ale také hospodářského odvětví a odvětví zaměstnanosti v celé EU.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *v písemné formě*. – (PL) Účinné fungování vnitřního trhu závisí nejen na odstranění překážek obchodu mezi státy, ale také na reorganizaci struktury výroby na úrovni Společenství. Za tímto účelem Evropská komise v sedmdesátých letech minulého století předložila návrh na vytvoření právního rámce pro evropskou společnost. V roce 2001 bylo přijato nařízení č. 2157/2001 o statutu evropské společnosti. Tato myšlenka nevedla k očekávaným výsledkům a k dnešnímu dni se na Societas Europaea nepřeměnilo o mnoho více než 100 společností. Koncepce se však vyvíjela směrem k zahrnutí malých a středních podniků do rámce evropské společnosti a vyústila v návrh Komise z března 2008 na nařízení Rady o statutu evropské soukromé společnosti. Vzhledem k negativní zkušenosti se Societas Europaea je velmi důležité, aby měla Komise trvalou kontrolu nad uplatňováním nařízení č. 2157/2001. Právě z tohoto důvodu samotné nařízení stanoví, že nejpozději pět let po vstupu tohoto nařízení v platnost podá Komise zprávu o jeho uplatňování. Nařízení vstoupilo v platnost v roce 2004. Proto bych se chtěla zeptat, zda Komise předloží příslušnou zprávu, a jaká opatření přijme na základě vypracované analýzy.

24. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis**25. Ukončení zasedání**

(Zasedání bylo přerušeno v 9:05)